

மகாமகோபாஸ்யம், டாக்டர்
வே. சாமிநாதன் என்பவர்
தந்தை.
அடைபிட்டுள்ளது.

பாலபோதவிலக்கணம்.

முதலாவது எழுத்தறிகாரம்.

ஐ. வது.

எழுத்தின் பெயரியல்.

காப்பு.

என்றோரொருகும் காந்தொடங்கும்போதுமுதற்
மேன்றெய்மலர் து மந்தியானிரும்-ஆ ர்வேனைப்
போற்றியுரைப்பேன்பால போதவிலக்கணத்தைச்
சரந்துமினையோர்பொருட்டுத்தான் - - - *

க. இலக்கண நூலாவது, செய்யுள்வழ
க்கத்தையும், உயர்ந்தேரர் வழக்கத்தையும்,
தன்னாகவறிந்து எழுதுவதற்கும் பேசுவத
ற்குங் கருவியாகவிருக்கின்ற நூலாம்.

உ. இந்நூல், எழுத்தறிகாரம், சொல்
வதிகாரம், புணர்ச்சியதிகாரம், தொடர்

உ எழுத்தின் பெயரியல்.

மொழியன்காரம், என நான்கன்காரங்களாக
கூட்டுக்கப்படும்.

க அவைகளில் எழுத்தன்காரம், எழு
த்தின் பெயரியல், எழுத்தினையியல், எழு
த்தினையியல், எழுத்தின் பெயரியல், என
நான்குபெயர்களாக யூக்கப்படும்.

ச எழுத்தாவது, சொல்லுக்குமுதற்
காரணமாயுள்ளது.

ஞ அது, முதலெழுத்தென்றும், சார்
பெழுத்தென்றும், இரண்பெயர்கப்படும்.

ஊ. முதலெழுத்துகள், உயிர் எழுத்
தும், மெய்யெழுத்தும், ஆம்.

எ உயிரெழுத்துகள், அ, ஆ, ஈ, எ,
ஐ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, இப்பெயர்
கள் பெழுத்துகளாயும்.

ஐ. இவைகளில், அ, இ, உ, ஏ, ஓ
இவ்வெழுத்து, முதலெழுத்துகளாயும்.

ஊ. அ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, இவ்
வெழுத்து, தொடர்முத்துகளாயும்.

ய. மெய்யெழுத்துகள், க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், த், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ழ், ன், இப்பதினெட்டெழுத்துகளாம்.

யீக. இவைகளில், க, ச, ட, த, ப, த, என்கின்ற ஆறும் வல்லெழுத்துகளாம்.

யஉ. ங, ஞ, ண, த, ம, ன, என்கின்ற ஆறு மெல்லெழுத்துகளாம்.

யஈ. ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்கிற ஆறும் இடையெழுத்துகளாம்.

யச. சார்பெழுத்துகள், ஆஃதவெழுத்தும், உயிர்மெய்யெழுத்துகளும்.

யரு. அவைகளில், ஆஃத வெழுத்து, குற்றெழுத்திற்கும், உயிர்மெய் வல்லெழுத்திற்கும், நடுவே முன்றுபள்ளி வடிவாப், வரும் ஒரெழுத்தாம்.

(உ-ம்) எஃகு, கஃள, அஃது, பஃறி, எனவரும்.

யஊ. உயிர்மெய்யெழுத்துகள், யன் னிரண்மெய்யும், பதினெட்டு எழுத்துகளின்

மேலுந் தனித்தனி யேறிவருதலாலாகிய
இருநூற்றுப்பதினான்கும்.

அவை, க, கா, கி, கீ, முதலியவைபாம்.

மேற்கு றப்பாட்டமுதலுஞ் சுரர்புமா
கிய இருநூற்று நூற்பதமேதெழுநூத்துக
ளுள், தமிழ்மொழிகணக்கில் வழங்கிவருத
ல்காலாக.

௫௭. சமஸ்கிருத எழுத்துகளுள், ஜ,
பா, ஷ, ஸ, ஹ, ஷ; முதலிய சிலவெழுத்
துகள் தமிழினுள் உலகவழக்கில் வழங்கி
வரும. அவைவருமாறு. புஷம், பாபம்,
மேஷம், வாஸம், மஹாராஜன், பஷம்,
எனவரும்.

சமஸ்கிருத எழுத்துகள், செடியினில்
வருங்கால் திரிந்துவரும். அவை திரிந்துவ
ருமாறு பின்னர்க்குறப்படும.

எழுத்தின்பெயரியல், முடிந்திற்று.

உ. வது,

எழுத்தினளபியல்.

II. 25 ————— 125

யுஅ. குற்றெழுத்திற்கு, மாத்தினை ஒன்றும், நெட்டெழுத்திற்கு, மாத்தினை இரண்டாம்.

மெய் பெழுத்திற்கும், ஆய்த வெழுத்திற்கும், சனிததனி மாத்தினை அனாயாம்.

உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்திற்கு, ஏறிய உயிரினளவாயி மாத்தினை ஒன்றும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்திற்கு, ஏறிய உயிரினளவாகிய மாத்தினை இரண்டாம்.

ஒருமாத்தினை எண்ணங் காலவளவை யாவது, மாந்தருடைய இயல்பாக வெழுதின்ற சன்னிமைப்பொழுது, அல்லது, நகந்தொடிப்பொழுதாம்.

யகூ. உயிரொழுத்துள்ளிலே, உகரமுங், இகரமும், சிலவிடங்களில் அனாமாத்தினை ஒளித்துநிற்கும். அவ்வுகரத்திற்குக் குற்றிய வகரமென்றும், அவ்விகரத்திற்குக் குற்றிய லிகரமென்றும், பெயராம்

குற்றியலுகரத்திற்சங் குற்றியலிகரத்
த்திற்சுந்தனிடையிடத்திற்சா யனாயாம்.

உய. குற்றிய லுகரமாவது, தனிமே
வருகிற நெட டெழுத்துக தப்பி ன் னும், (ந)
ணைந்துவருகிற எ ல் ிகரத்தொகளுஞ் ச
ப்பின் னும், மொழிகளின் நிறையிலவ் வின
மெய்களின் லேநிறைமுமுரமாம்

அவ்வுகரம் - தொழிற்சொடர் குற்றிய
லுகரம், ஆய்தத்தொடர் குற்றிய லுகரம்,
உயிர்தொடர் குற்றியலுகரம், வசற்சொட
ர்குற்றியலுகரம், உண் டொடர் குற்றியலு
கரம், இடை டொடர் குற்றியலுகரம், என
அறுவகைப்படும்.

(உ-ம்)

நாகு-	ஆடு-	ஆறு-	எ-ம்,
எஃகு-	கஃசு-	கஃசு-	எ-ம்,
கொகு	பொகு-	அரிது-	எ-ம்,
கொககு	கஃசு-	பட்டி-	எ-ம்,
சங்கு-	வணகி-	பந்தி-	எ-ம்,
அருகு-	எய்து-	செவ்ஞ-	எ-ம்,

உ
க
க

அஃறியும், தந்தை எஃகஞ் சொல்

லிலே நகரமெய்யிலிருக்கிற உகரமுங்குந்
றிய லுகரமெனப்பறம்.

உக. குற்றெழுத்திற்குப்பின் வல்லி
னமெய்களிலேநி திற்கும் உகரமும், குற்
றெழுத்திற்குப் பின்னும், நெட்டெழுத்தி
ற்குப்பின்னும், ஆய்தமும், வல்லின மெய்
யும், ஒழிப இணைந்துவரும் எனைய வெழு
த்தொகளுக்குப்பின்னும், மெய்ளின மெய்க
ளிலும், இடையின மெய்களிலும், எறிநிற்
றும், உகரமும், முற்றிய லுகரமா மென
அதிக.

(உ-ம்) நகு, கொசு, கவி, அது, எம்,
கணு, திரு, வரு, எ-ம், புண- வாரு, எ-ம்,
உருமு, கடவு, எ-ம், வரும்.

உஉ. குற்றிய லிகரமாவது, யகரங்
ந்துபணருவிடத்துக் குற்றிய லுகரந் திரி
ந்த இகரமாம். (உ-ம்) நாகியாது, எஃகியா
து, ராகியாது, கொக்கியாது, சங்கியாது,
அங்கியாது, என வரும்.

அன்றியும், மியாவென்னும் அசைச்
சொல்லிலே மகரத்தை யுட்கொடுக்கும் இ
கரமும், குற்றிய லிகரமெனப்பறம்.

க. வது.

எழுத்தினிவஸயியல்.

உள. எழுத்தினிலை, முதனிலை, இறுதிநிலை, அடைநிலை, எனமுன்று வகைப்படும்.

[முதனிலை.]

உள. பன்னிசண் மீயிரொழுத்துகளும்க, க, ச, த, ட, ப, ம, வ, ய, ஞ, என்னும், ஒன்பது உயிர்மெய்யெழுத்துகளும், சொற்களுக்கமுதலில் நிற்கும் எழுத்துகளாம்.
(உ-ம்.)

அணி, அடை, இலை, ஈரல், உரல், ஊர், எழு, எணி, ஐயம், ஒளி, ஒடு, ஒளவை, கரி, கரி, கலை, நன்மை, பந்து, மணி, வயல், யமல், ஞமலி, எனவரும்.

இவ்வொன்பது மெய்களுள் வல்லினைமெய், க, ச, த, ப, என்னு நாக்கெனவும், மெய்யினமெய், ஞ, ந, ம, என்னு மூன்றெனவும், இடையினமெய், ய, வ, என்னும் இரண்டெனவும், அறிக.

உஅ. இவைகளிலே, க, ச, ஸ, த, ப, ம, என் னு மாதுமெய்க ளும், பரிவிசணு யிரோமிமொழிசுமுதலாகிவரும்.

(உ-ம்)

களி, காளி, கிளி, கீனா, காளிர், கூடு, கெண்டை, கேழல், கைகை, கொண்டை, கோடை, கொலை. எ-ம், சட்டி, சாந்நி, சினம், சீர், சுக்கு, சூரல், செக்கு, செவல், சையம், சொந்தி, சோறு, செளரியர், எ-ம், கைக, தாரி, திதலை, திலை, துளை, தூசு தெளிவு, தேன், தையல், தொண்டி, தோடு, தெளவை, எ-ம், தட்டு, தாரி, திலை, நீறு, துகம், தூல், தெல், தேர்ப்பம், தைக, தெர்ப்பு, தோப், தெளவி, எ-ம், பந்து, பாடல், பிட்டி, பிடல், புண்ணி, பெருந்தம், பெரி, பைபல், பொல, பேது, பொலவல், எ-ம், மனை, மாடு, மயின்னல், பி-ம், முள், மூடு, மொட்டை, மேடு, மையல், மொட்டல், மயல்கம், மெளவல், எ-ம், வரும்.

உரு வகாமெய், அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, என் னும் எட்டியிரோய் மெழித்

சித், மரம், பொன், காய், வேர், வேல்,
செவ், யாழ், வாள், எனவரும்.

[இடைநிலை.]

௩௩. இடைநிலையாவது, ஒருமொழி
யிலுந் தொடர் மொழி ிவும் பொன்மொழி
முத்துப் பொருத்தும் பொருத்துவாயாம்.

௩௪. அது, மெய்யம்மயக்கமும், உயிர்
மெய்யம்மயக்கமும், எனவிருவகப்படும்.

௩௫. அவகளுந், மெய்யம்மயக்கமா
வது, மெய்யுடன் மெய்பொருதிவாயாம்.

௩௬. அம்மெய்யம்மயக்கம், உடனில்
மெய்யம்மயக்கமெனவும், வேற்றுநிலைமெய்
ம்மயக்கமெனவும், இருவகப்படும்.

௩௭. மெய்பொருளெனப்படும், க, ச, த, ப,
என்ற நாய், நந்தம்முடனெனநாய் மயங்கி
வரும். (உ-ம்)

௩௮. கச்சு, பத்து, செப்பு, எனவ
ரும்.

கஅ. ர, ழ, ழுவ்விரண்டுமெய்களும்,
யிறமெய்களோடுமயங்கிவரும்.

(உ-ம்.) சேர்தல், வாழ்தல், எனவரும்.

கஅ. ங, ஞ, ட, ண, ந, ம, ய, ல, வ,
ள, ற, ன, டி, ப, ணிரண்டு மெய்களும் த
ம்மெய்யோடும், வேறுமெய்யோடும், மயங்
கிவரும். (உ-ம்.) அங்ஙனம், அங்கு, எ-ம்,
மஞ்ஞ, மஞ்ஞ, எ-ம், வட்டம், வட்கல்,
எ-ம், வண்ணம், வண்ணி, எ-ம், வெந்நீர், வே
ந்தூ, எ-ம், அம்மை, அம்பு, எ-ம், வெய்ய
சீ, வெய்தூ, எ-ம், வெல்லம், வெல்க, எ-ம்,
தெவ்வர், தெவ்வாழ், எ-ம், கொள்ளல், கொ
ள்க, எ-ம், கற்றல், கற்பு, எ-ம், அணை, அ
ன்பு, எ-ம், வரும்.

கஅ. உயிர்மெய்க் மயக்கம். உயிரு
டன்மெய்யும், மெய்யுடனுயிரு, நியன்
யின்னி மயங்கு வனவாம். (உ-ம்.) அன, ஆழ்,
வில், புளி, புசும், எனவரும்.

எழுத்தினிலையியல்

முற்றிற்று.

எழுத்திவெழுதிபியல்.

[இனவெழுத்து]

சக உயிரொழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துகளுக்கு, அதனதன் ஸ்ரீமெழுத்துகளையினமாம். சுற்றெழுத்துக்களாக ரத்துக்கு, இகரமும், ஒள்காரத்துக்கு, உகரமும், இனமாம். மெய்யெழுத்துகளில் வல்லின எழுத்துகளுக்கு, அதனதன்பின் நிற்றலின்றமெல்லின வெழுத்துகளோ இனமாம். இடையின வெழுத்துகளுக்கு, இடையிலையென்றற்க.

[எழுத்துச்சாரியை]

சஉ. உயிரெட்டெழுத்துகள் காரச்சாரியையு, அலவகளில், ஐ, ஓ, இரண்டும் காரச்சாரியையையற்றி காரச்சாரியையும்பெறும் (உ-ம்.) ஆகாரம், ஈகாரம், ஐகாரம், ஏகாரம், ஐகாரம், ஓகாரம், ஐகாரம், எ-ம், ஐகாரம், ஓகாரம், எ-ம், ஐகாரம், எ-ம், ஐகாரம், ஓகாரம், எ-ம், ஐகாரம்.

உயிர்த்து நெழுத்துகளுக்கும், உயிர்த்து மெய்யெழுத்து நெழுத்துகளுக்கும், காரம், காரம்,

மக எழுத்தினொழியியல்.

கான், என்னுமுன்றுசாரியைகள் பெறுங்.
(உ-ம்.) ககரம், அகாரம், அஃகான், எ-ம்.
ககரம், ககரம், கஃகான், எ-ம், வரும்.

மெய்யெழுத்துகள், அ, என்னுஞ்
சாரியைபு, அதனோடு, கரம், காரம், கா
ன், என்னுஞ் சாரியைகளும் பெறுங்.—
(உ ம்) க, ங, எ-ம், ககரம், ககாரம், கஃ
கான், ஙகரம், ஙகாரம், ஙஃகான், எ-ம்.
வரும்.

உயிர்மெய்தொழில்கள்சாரியைபெற்
றும் மெய்கள்சாரியைபெறுமனும் இயங்
குவாம்.

[போலியெழுத்துகள்.]

சுரு. அகரத்தோடு யகரமெய் சேர்
ந்து ஐகாரம்போன்றும், அகரத்தோடுவ
கர மெய்சேர்ந்து ஒளகாரம் போன்றும்,
ஒலித்துப் போலியெழுத்துகளாகப் ப
டுவரும், (வ-று.) ஐயன் - அயன், ஒள
யன்-அயன், எனவரும்.

எழுத்தினொழியியல் முற்றிற்று.

எழுத்தின்காரம்
முற்றுப்பெற்றது

இரண்டாவது.

சொல்லதிகாரம்.

ஸ்ரீ வது.

பெயர்ச்சொல்லியல்.

சுசு. சொல்லதிகாரம், பெயர்ச்சொல்லியல், வினா சொல்லியல், இடைச்சொல்லியல், உரிச் சொல்லியல், என நான்கு வகைப்படும்.

சுரு சொல்லாவது, ஒரொழுத்தாலும் பலவெழுத்தாலும், ஆக்கப்படாத திணையாய், பாலாய், எண்ணாய், இடத்தையு, அறிதற்குக் கருவியாய் உள்ளதாய்.

சுசு. ஒரொழுத்து மொழிகளாவன ஆ, ஈ, தா, த், பு, பொ, வா, எனவொருவனவாய்.

சுசு. பலவெழுத்து மொழிகளாவன

௨௮ பெயர்ச்சொல்லியல்.

களி, அந்ம், அரக்கு, பம்பரம், உத்திரா
ட்டா, உத்திரட்டாதி, எனவருவனவாம்.

சஅ. தீண்பாவது இலக்கணநூலி
ற்பகுக்கப்பட்டபொருள்களின்சாற்பாம்.

சக. அது உபர்தீணமெனவும்,
அஃறிணையெனவும், நெய், கம்பமும் உப
ர்தீண-உபர்வாதியசாதி அஃறிணை உபர்
வல்லாதசாதி.

ரும. உபர்தீண மகநம், சேவந
ம், நாகரும், ஆகிய மூவகைசாதிப்பொ
ருளாம்.

ருக. அஃறிணையிருகம், பறையெழு
தியஉயிருள்ளசாதிப்பொருள்களும், தீன
ம், தீர், கல, முரலிய உயிரிலாதசாதிப்
பொருள்களுமாம்.

ருஉ. பாலாவது மேற் சொலிய
பொருள்களின் பகுப்பாம்.

ருக. அது ஆண்பால், பெண்பால்,
பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்,
என ஐந்துவகைப்படும்.

நீசு ஆண்பால், பெண்பால், பல்பால், என்வடிவம் உபாதினைக் குரியனவாம்.

(உம்)

அவன், வந்தான், எ-ம், }
அவன் வந்தான், எ-ம், } வரும்.
அவா, வந்தா, எ-ம், }

நீதி ஒன்றன்பால், பலபின்பால், என்னும் பிரணதபால்களும் அஃதினைக் குரியனவாம். (உம்.)

அது, வித்தது, எ-ம், }
அது, வந்தது, எ-ம், } வரும்.

நீசு என்னவது பொருள்களின் அளவியல் பெறுபாட்டைக் காட்டிவதாம்.

அது ஒரு மையெண்ணும், பன்மை பெண்ணுமொரு இருவகைப்படும் உயர் திணையிற் பாலும், பெண்பாலும், ஒருமையிற் பால்பால் பன்மையெண்ணும். அஃதாயின ஒன்றன்பால் ஒரு மையெண்ணும். பலபின்பால் பன்மை பெண்ணும்.

உய

பெயர்ச்சொல்லியல்:

ருள. இடமாவது சொற்களி னிகழ்
ச்சிக்குரியதானமாம்.

ருடி வது கன்மை,முன்னிலை,பட
ர்க்கை,என மூன்றுவகைப்படும்.

சொல்லுவோர்,கன்மைபிடமாம்.

கேட்டோர்,முன்னிலையிடமாம்.

சொல்லப்படுவோர்,படர்க்கையிடமாம்.

ருகூ. இச்சொல் பெயர்ச்சொல்,வி
னைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்,
என நான்குவகைப்படும். அவையல்லாமல்
திசைச்சொல்லும், வடசொல்லும்,உண்டும்.

ளய திசைச்சொற்கள் தென்பாண்
டிமுதலிய பன்னிரண்டி மொழிந்தமிழ்நா
டுகளி னிருந்து வந்து செந்தமிழ் நாட்டு
மொழியோடு கலந்து வழங்குஞ் சொற்க
ளாம்.

செந்தமிழ் நாடாவது பாண்டிநா
டாம்.

கொடுத்தமிழ் நாடாவன தென்பா
ண்டி,குட்டம்,குடம்,கற்கா, வேண்,குழி

பன்றி, அருவா, அருவாவடகலை, சீதம், ம
லாமி, புனனூரி, எளிப வெயர்ம்.

தெனப ன்ஷடாம் - ஈர் - ஆவினப்பெற்றம் - எ-ம்,
குட்டநாட்டார், தாயைத்தள்ளி எ-ம்,
குட்ட நாட்டார், தந்தையை அஞ்சன் எ-ம்,
கற்காட்டார், வஞ்சகாக்கையர் எ-ம்,
வேறுடார், மீசாட்டத்தைக்கிழார் எ-ம்,
பூழிபட்டார், சிறு - ளைதப்பாழி எ-ம்,
அருவ நாட்டார், செறுவைச்செய் எ-ம்,
அருவாவடத்தையார், எரியபெகின் எ-ம்,
சீதநாட்டார், சீதநாட்டை பெறுவன் எ-ம்,

வழங்குவார். பிறவுமன்ன.

சூக வடசொற்கள், ஆரிபத்திற்குந்த
மிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலும், ஆரிப
த்திற்குரிப சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த வெ
ழுத்தாலும், இவ்விருவகையுத்தாலும், இ
பைந்து தமிழிலவந்து வழங்குஞ் சொற்க
ளாம். உ-ம், அமலம், கமலம், தாரணம்,
காரியம், இவைபொதுவெழுத்தாலியைந்
தன என்கி, போகி, சுத்தி, இவை சிறப்பெ
ழுத்தாலியைந்தன. அரண், அரி, கடினம்,
சலம், இவை நொழுத்தாலும் மியைந்தன.

கூஉ பெயர்ச்சொற்களாவன காஸ்தீ
தைக் காட்டாமல், வேற்றுமை யருபுகளை
யற்பனவாபிப் பொருளை யுணர்த்திவரு
ஞ் சொற்களாம். ஆரி னும, வுணையாலணை
யுப் பெயரொன்றைக் காலத்தைக்காட்டுமெ
ன்றி உதாரணம்.

கூஉவ இந் நூற்பு, காரணக்குறியும்,
காரண விந்நூற்பு மாகிப் பதாப்பதம், ப
ருபதவினை விருவகப்படுத்தித் துணைபா
லிடங்களில் ஒன்றற் குறிப்பவாயுட், பலவற்
றிற்குப் பொதுவாயும், வரும்.

கூக. இந்நூற்புப் பெயர்கள் சமுதாய
வாற்றலாற்பொருளை யுணர்த்திவருஞ்சொ
ற்களாம். (உ-ம்) மரம், பனை, என்னவரும்.

கூச. காரணப் பெயர்கள் உறுப்பா
ற்றலாற் பொருளை யுணர்த்திவருஞ் சொ
ற்களாம். (உ-ம்) பறவை, அலரி, பொண்ண
ன், என்னவரும்.

கூரு காரண விந்நூற்பு பெயர்கள்
உறுப்பாற்றலாக விடமாகிய பொருளைச்ச
முதாயவாற்றலா யுணர்த்திவருஞ் சொற்க
ளாம். (உ-ம்) மகனெனல், அந்தணன், மன்

பிரி, சிறித்கு, என்னுமீ.

முகம்மாவு ௨௪ - து கரணம் காதி
யவழி விதம் உமுர்ந்தி பு ௦ பிபடலங்க
ஞ்சிசு லுதலாதி ௨, கரணம் ௨ ௪ உழி
இந் , திபுலாபம் பட்டமளி ௪ செல
லுதலாதி ௨, கரணம் ௨ ௪ பட்டமளி ௨.
முர்ளி யவழி கரணம் ௨, உழி
முர்ளி யவழி செலபட்டமளி ௨
செலபட்டமளி ௨, கரணம் ௨ ௪ உழி
யவழி யவழி செலபட்டமளி ௨
பட்டமளி ௨, கரணம் ௨ ௪ உழி
பட்டமளி ௨, கரணம் ௨ ௪ உழி

சூசு. நெய் பொதுப் பெயரும், சி
றப்பப் பெயரும், என இருவகைப்படும்.

கூள் பொதுப்பெயர்களாவன பல
பொருள்களும், பீடொதுவாகிலுந் பெ-
யர்களாம் (உம், மரம், விலங்கு, பறவை,
எனவரும்.

சு அ திறப்புப்பெயர்களாவன ஒவ்வொருபொருளுக்கே திறப்பாகவரும் பெயர்களாம் (உய், ஜல், கரி, காரி, எனவரும்)

பெயர்ச்சொல்லியல்.

சூக. பெயர் வருப் பெயர்கள் தன்மைப் பெயர், முன்னிலப்பெயர், பாடர்க்கைப்பெயர், என மூன்றுவகைப்படும்.

எய் தன்மைப்பெயர்கள் நான், யான், நாம், யாம், என நான்காம் இவ்வகைகளி, நான், யான், இவ்விதமான ஒருமைப்பெயர்களாம். நாம், யாம், இவ்விதமாகப் பன்மைப் பெயர்களாம்.

இத்தன்மைப்பெயர்கள் உயிர்களை ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகவருவனவாம்.

(உ-ம்.)

யானப்பி, யானநகை, எ-ம், }
யாமைத்தர், யாமகளிர், எ-ம், } வரும்.

எக முல் விலப்பெயர்கள் நீ, நீர், நீயிர், நீயிர், எல்லிர், என மூன்றாம். இவ்வகைகளி நீ எல்பது ஒருமைப் பெயராம், மற்றவை பன்மைப் பெயர்களாம்.

இம்முன்னிலப் பெயர்கள் இருகிணையுண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகி வருவனவாம்.

(உம்)

நீதம்பி, நீதங்க, தீபுகம், எ-ம்,
நீர்மைந்தர், நீர்மகசிரா, நீ, புதங்கன், எ-ம்,
வரும். மேற்கூறப்பட்டதன்மைப்பெயர்
நான்றும், இம்முன்னிலப்பெயரைத்தாம்,
பகாப்பதங்காரமெனவந்த

நாங்கள், யாங்கள், எ-ன்பதன்மை
ப்பன்மையிலும், நீங்கள், எ-ன்பதுமுன்னி
லெப்பன்மையிலும், உயகவழக்கிவரும்.

எஉ படர்க்கைப்பெயர்கள் மேற்கூ
றப்பட்டதன்மை முன்னிலப் பெயர்கள்
லலாதமற்றைய எ-லாப்பெயர்களுமாம்.
(உ-ம்) பொன், மணி, நிலம், ஆவன், ஆவள்,
எனவரும்.

ஒப்படர்க்கைப்பெயர்கள் பகாப்ப
தங்களும்த், பருபதங்களுமாய் வருமானும்,
இவைதிணைபாலுடங்களில் ஒன்றற் றரிய
வாய்ம்பலவற்றிறகுப் பொதுவாயும், வரு
மானும் இவிககூறப்படும்.

எக. பகாப்பதங்கள் பகுதிவிஞ்சி
முதலிய உறுப்புகளைப் பெருமை வரும்.

பெயர்ச்சொற்களாம் (உ-ம்) மண், பொன், கல், மணி, நெல், மரம், நீர், எனவரும்.

எசு பகுபதங்கள் பகுதி விசுதிமூ தலிய உறுப்புகளைப்பெற்றுவரும்பெயர்ச் சொற்களாம்.

இப்பெயர்ப்பகுபதங்கள் பொருளி டங்காலஞ் சினே ஞுணந் தொழில் என்னும் இவ்வாறு பெயர்களடியாகவும், சிறுபா ண்மை இடைச்சொல்லடியாகவும், வரும்.

(உ-ம்)

பொண்ணன்,	குறழையன்,	எ-ம்,	வருத்.
தீலத்தன்,	அகத்தன்,	எ-ம்,	
வேணிலான்,	தையான்,	எ-ம்,	
கண்ணன்,	தோளன்,	எ-ம்,	
கரியன்,	பெரியன்	எ-ம்,	
ஊணன்,	நடையன்,	எ-ம்,	
அவன்,	எவன், [ன்]	எ-ம்,	
பிறன்,	மற்றையா	எ-ம்,	

எடு. பகுதிகளாவன அப்பகுபதங் கின் முதனிலையாய் வருகின்ற பகாப்பத் துகளாம்.

(உ-ம்.)

பொன்னன், நிலத்தன், எனவரும். இவைகளில்முதறையே, பொன், நிலம், பகுதியாய் வருதல்காண்க. மற்றவைகளு மீப்படியே.

என. விசுதிகளாவன திணை, பால், எண், இடம், இவைகளை யுணர்த்தி அப்பகுபதங்களின் இறுதி நிலையாய் வருபவைகளாம்.

என. அன், ஆன், முதலிய விசுதிகளையிறுதியிலே பெற்றுவருவன உயர்த்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம்.(உ-ம்.)

பொன்னன், திபாருளான், எனவரும்.

முதலியவன்றதனால்-வடமன், கோமான், பிறன், எனச் சிறுபான்மை மன், மான், ன், என்னும்விசுதிகளையும் இப்பெயர்ப்பகுபதங்கள் பெற்றுவரும்.

எ.அ. அன், ஆன், இ, முதலியவிசுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவருவன உயர்த்திணைப் பெண்பா லொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம்.(உ-ம்.) குழை

உ-அ . பெயர்ச்சொல்லியல்.

யள், குழையாள், பொன்னி, எனவரும்.

முதலிய வென்றதனால் - பிறள் என
ளகரமெய் விடுத்தியும் இப்பகுபதங்க
ள் சிவபால்மைபெற்றுவரும்.

எக. அர், ஆர், கர், முதலியவிஞ்சி
களை இறுதியிலே பெற்றுவருவன உயர்நி
ணைப்பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ப்பகு
பதங்களாம். (உ-ம்) குழையர், குழையார்,
கோக்கர், எனவரும்.

முதலிய வென்றதனால் - தேவிமார்,
பிறர், எனச்சிறுபான்மை மார்,ர், என்
னும் விஞ்சிகளையும், இப்பகுபதங்கள் பெ
ற்றுவரும்.

தச்சரிகள், தட்டாரிகள், எனக் கர்வி
ஞ்சி விஞ்சிமேல விஞ்சியாயும், வரும்.

அய. து, விஞ்சிய மி றுதியிலேபெ
ற்றுவருவன அஃறிணை பொலிற்சொற்ப
டர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம் (உ-ம்)

குழையது, னது, எனவரும்.

அக வை, அ, கர், முதலிய விஞ்சி
களை இறுதியிலே பெற்றுவருவன அஃறி
ணைப்பலரின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ப்

பகுபதங்களாம். (உ-ம்) குழையவை, குழையன, மரங்கள், எனவரும்.

அஉ. து, என்னும் ஒருமை விசுதியையயாவது வை, அ, கள், என்னும் பன்மை விசுதிகளையாவது பெருமல் அஃறிணையியற்பெயராவதும் எல்லாப்பெயர்களும் பாலபகா வஃறிணைப்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.)

யானைவந்தது,	யானைவந்தன,	} எனவருக
குதிலாவந்தது,	குதிலாவந்தன,	
மரம்வளர்ந்தது,	மரம்வளர்ந்தன,	

அக. மை, ஐ, சி, ப, உ, சூ, நி, து, ஆம், நர், முகலிய விசுதிகளை யிறுதியிலே பெற்றுவருவன பஃபப்பெயர்ப் பகுபதங்களாம். (உ-ம்.) நன்மை, தொலை, மாடசி, மாண்பு, மதுவு, தன்கு, தன்றி, நன்று, நலம், நன்னர், எனவரும்.

இஃமைமுதலிய விசுதிகளின் பொருள் முதனிலைப் பன்மைப் பெயர்த்தன்மைபெறச்செய்துநின்றலாம்

அச. து, அவ, வக, அஃ, ஐ, வை, சூ, ப, உ, நி, சி, ரி, முதலிய விசுதிகளை யிறுதியிலே பெற்றுவருவன தொழிற்

கவி

பெயர்ச்சொல்லியல்.

பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்) வருகல், வரல், வருகை, வாட்டம், கொலை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, புணர்ச்சி, புலவி, எனவரும் அன்றியும் - நடவாமை உண்ணாமை, என னமை நிறைய இறுதியிற் பெற்று வருவனவற்றையெதிர்மறைத்தொழிற் பெயரெனக் கொள்க.

இத்குழுவிய விருதிகளின் பொருள் முதனிலை, தொழிலைப் பெயர்த்தன்மைபெறச்செய்து நிற்றலாம்.

அடு இ, ஐ, ஆம், என்னு முன்று விருதிகளும் வினைமுதற் பொருளாயும், செயப்படு பொருளாயும், கருவிப்பொருளாயும், உணர்த்திவரும். (உ-ம்)

அலரி, பறவை, எச்சம், என்பன வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்திவந்தன.

ஊருணி, தொடை, தொல்காட்பியம், என்பன செயப்படுபொருளை யுணர்த்திவந்தன.

மண் வெட்டி, பார்வை, நோக்கம், என்பன கருவிப்பொருளை யுணர்த்திவந்தன.

ஒவ்விருதிகள் சிறுபான்மைபுணர்ந்துகொட்டிவரும். (உ-ம்) காய், தனிர், கு

கனி, என்பவற்றில் வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்தும் இகரவிருதி புணர்ந்து கெட்டது. எழுத்து, ஊண், என்பவற்றிற்செயப்படுபொருளை யுணர்த்து ஐ விருதிபுணர்ந்துகெட்டது மற்றவைகளுமிப்படியே

இவை கெடினும் புணர்ந்து நின்றும் போலவே அப்பொருளை யுணர்த்துவருதல்காண்க அன்றியும்- பொன்மை யென்பது பொன்றன்மை யெனவும், ஆண்மை யென்பது ஆண்டன்மை யெனவும், பொருள்பட வருதலால் மைவிருதி தன்மைப் பொருளுணர்த்து மெனக்கொள்க.

அக பெயர்ப்பகுபதங்களிலேபகுதிக்கும், விருதிக்கும், இடையிலே இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரங்களும், சிறுபான்மை வரும்.

அள பெயர்ப்பகுபதவிடைநிலைகள் அப்பெயர்ப்பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும், விருதிக்கும், இடையிலே சாரியை சந்தி விகாரங்களை யொழித்தொழிந்து நிற்பனவாம். (உ-ம் அறிஞன், வலைச்சி, வண்ணத்தி, எனவரும். இவை முறையே, குகர, சகர,

தகர, லெட்டினைப் பெற்றன.

சுரபசந்திவிசாரங்கள் இதுபான்மைபடும் அவற்றைப்பகுபதமுடிக்குமிடத்துக்கண்டு கொள்க.

அஃகுப்பகுபதங்கள் பகுதிவிசுதிமுதலியவுறுப்பகராமே முடிபமானு.

பொண்ணன் என்னும் பொருட்பெயர்ப் பகுபதம் பொன் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் விசுதியும், பெற்றுத்தனிக் குற்றெழுத்துச் சீர்தக மெய்ப் முன் உயிர்வந்தால் அம்மெய்திரட்டுமென்பதினாலேபகுதியிற்று எனகரமிரட்டித் துறட்டித்தனகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகரமேறிமுடிந்தது.

நிலத்தன் என்னும் இடப்பெயர்ப் பகுபதம் நிலம் என்னுப்பகுதியும், அன் என்னும் விசுதியும், அத்துச்சாரியபம், பெற்றுப்பகுதியிற்று மகரமெய்யுஞ் சாரியையின்முகல அகரமுங்கெட்டு உயிர்வநிற் குற்றிப லுகரங்கெயி மெய்பதினாலே சாரியையிற்று உகரமுங்கெட்டு உகரங்கெட்டிற்ற தகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகரவுயிற்றிமுடிந்தது.

வேனிலான் என்னும் காலப்பெயர்
 ப்பகுபதம் வேனி ல் என்னும் பகுதியுட்,
 ஆன் என்னும்விருதியும், பெற்றுப்பகுதி
 யிற்று உகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகா
 மேறி முடிந்தது.

தோளன் என்னும் காலப்பெயர்ப்
 ப்பகுபதம் தோள் என்னும்பகுதியுட், -ல்
 என்னும் விசுதியும், பெற்றுப் பகுதியிற்
 று ளகரமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாமே
 நிமுடிந்தது.

பெரியன் என்னும் பண்புப்பெயர்
 ப்பகுபதம் பெரு என்னும் பகுதியுட், -ன்
 ன் என்னும்விசுதியும், பெற்றுப்பகுதி
 யிற்று உகரவிசுதமாய்தங்கிந் து யகரவுடம்
 பெமெய் சோன்றப்பெற்று அவ்வுடம்ப
 பெமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாமேறி முடி
 ந்தது.

நடையன் என்னுந் தொழிற்பெயர்
 ப்பகுபதம் நடையென்னும்பகுதியும், -ன்
 என்னும் விசுதியும், பெற்று யகரவுடம்ப
 பெமெய் சோன்றப்பெற்று அவ்வுடம்ப
 பெமெய்யின்மேல் விசுதி ஆகாமேறி முடிந்
 தது.

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. ஜே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்.

நன்னம என்னும் பண்புப்பெயர்ப்
பகுபதம் நல் என்னும் பகுதியும், நை
என்னும் விசுதியும், பெற்று மெல்லின
புகரின் லகரம் நகரமாய்த் திரியுமென்
பதினாலே பகுதியிற்று லகரம் நகரமாய்
த்திரிந்து முடிந்தது.

நடத்தல் என்னுந் தெழிற்பெய
ர்ப்பகுபதம் நட என்னும் பகுதியும், தல்
என்னும் விசுதியும், பெற்று அகரவீற்றி
ன்முன் வரும்வல்லின மிகுமென்பதினா
ய்முதமுதல தகரமிடமுடிந்தது.

எழுத்துஎன்னுஞ்செயப்படுபொரு
ட்பெயர்ப்பகுபதம் எழுது என்னும்பகு
தியோடுசெயப்படுபொருள்புணர்த்தும்
ஐவி ருதியுணர்ந்து விசுத்யைகெட்டுகெட்
டவிடத்துத் தகரமிடமுடிந்தது.

காய் என்னும் வினைமுதற் பொருட்
பெயர்ப்பகுபதம் காய் என்னும் பகுதி
யோடு வினைமுதற் பொருள் புணர்த்து
ம் இகரவிசுதி புணர்ந்து அவ்விசுதி கெ
ட்டுமுடிந்தது. மற்றைய பகுபதங்களை
புலியவாறே முடித்துக்கொள்க.

அக. சுட்டுப்பெயர்கள் - அ, இ, உ, என்னும் இடைச்சொற்களடியாகவுந், வினாப்பெயர்கள் - ஏ, யா, ஏ, என்னும் இடைச்சொற்களடியாகவுந், தோன்றி, அன், அள், அர், அது, வை, என்னும் ஐம்பால் வினாக்களை இறுதியிற் பெற்றுப் படர்க்கைக்குரியனவாய்வரும். (உ-ம்.)

அவன், இவன், உவன்,	} எ-ம்,
அவள், இவள், உவள்,	
அவர், இவர், உவர்,	
அது, இது, உது,	
அவை, இவை, உவை,	

எவன், யாவன், எவன்,	} எ-ம், வரும்.
எவள், யாவள், எவள்,	
எவர், யாவர், எவர்,	
எது, யாது, எது,	
எவை, யாவை, எவை,	

கூய. வினையாலணையும் பெயர்கள் பொருள்களின் ரொழிகை உணர்ந்ததிறிற் முற்றுவினைச்சொற்கள் அப்பொருள்களுக்கூப் பெயர்களாய், ஐம்பால் மூவிடங்க

ளில் ஒவ்வொன்றற் குரியனவாய் ஈறுதிரி
ந்நும், திரிபாமலும், வருவனவாம்.

முற்றுவினைச் சொற்க ளென்றதனா
லேகாலத்தையுணர்த்திவருமென்றும் பெ
யர்களாய் என்றசொலே வேற்றுமைபுருபு
களைஎற்றுவருமென்றும், அறிந்துகொள்க

(உ-ம்.)

நடந்தேனை, நடந்தேமை, எ-ம்,	}	உ ந்
நடந்தாயால், நடந்திரால், எ-ம்,		
நடந்தானாக்ஞ, நடந்தவனாக்ஞ, எ-ம்,		
நடந்தான், நடந்தவன், எ-ம்,		
நடந்தானா, நடந்தவனா, எ-ம்,		
நடந்ததைத், நடந்தின்றதை, எ-ம்,		
நடந்தனவற்றை, நடப்பனவற்றை, எ-ம்,		

சூக. விஞ்ஞி பெருமல் உயர்நினை-அ
தேறினைகளில் ஆண்பால் பெண்பாட்களை
புணர்த்திவரும் பெயர்களுஞ் சிலவுண்டு.

அவைவருமாறு.

நட்பி, விடலை, கோ, வேள், ஆடு, என்
வருவன உயர்நிணையில் ஆண்பால் புணர்
த்திவரும் பெயர்களாம்.

மாது,தையல்,மகடே,நங்கை,எனவருவன உயர்திணையிற் பெண்பாலையுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

கவண்,ஒருத்தல்,போத்து,கலை,சேவல்,எறு,எனவருவன அஃறிணையில் ஆண்பாலையுணர்த்தி வரும் பெயர்களாம்.

பிடி,பிணை,பெட்டை,மந்தி,பிணை,எனவருவன அஃறிணையிற் பெண்பாலையுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

-அன்றியும், ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுப்பெயராயிருக்கின்ற சிலவிலங்கின்பெயர்கள் - ஆணையானே, ஆண்புலி, எ - டி, பெணையானே, பெண்புலி,எ-ம், ஆண்பெண் என்பவற்றோடுசேர்ந்துஆண்பாலையும்,பெண்பாலையும், உணர்த்தி வருமென்றும், மரப்பெயர்களுக்கில் ஆண்டல், பெண்டல், என ஆண்பெண் என்பவற்றோடுசேர்ந்துஆண்பாலையும்,பெண்பாலையும், உணர்த்தி வருமென்றும் கொள்க.

கூஉ. தந்தை,தாய்,சாத்தன்,கொற்றன்,சாத்தி,கொற்றி,ஆண்,பெண்,தான்,தா

௧௮ பெயர்ச்சொல்லியல்.

ம், எனவரும்பெயர்கள் உயர்திணை அஃநி
ணை இரண்டற்கும்பொதுப்பெயர்களாம்

(உ-ம்)

தந்தையவன், தந்தையவ்வெருது, தா
யிவள், தாயிப்பசு, சாததனவன், சாத்தன
வ்வெருது, கொற்றனவன், கொற்றனவ்வெ
ருது, சாத்தியவள், சாத்தியப்பசு, கொற்றி
யவள், கொற்றியப்பசு, ஆணவந்தான், ஆ
ணவந்தது, பெணவந்தான், பெணவந்தது,
அவன்றான், அவடான், அதுதான், அவர்தா
ம், அவைதாம், எனவரும்.

௯௯. ஒருவர், பேதை, ஊமை, செ
வியிலி, காதறை, எனவரும்பெயர்கள் உயர்
திணை ஆண்பால், பெண்பால், இரண்டற்கு
ம், பொதுப்பெயர்களாம். (வ-து)

ஆடவரு ளொருவர்வந்தார், பெண்
டிரு ளொருவர்வந்தார், பேதைபவன், பே
தைபவள், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தா
ள், செவியிலிபோலான், செவியிலிபோலா
ள், காதறநிலின்றுன், காதறநிலின்றுள், என
வரும்.

இவைகளுட் சில செவியிலி வந்தது, காதறறநின்றது, என அஃறிணை யிடத்து ம்வருமெனக்கொள்க.

கூச எல்லாமென்னுஞ்சொல் நாமெ ல்லாம், நீலொல்லாம், அவொல்லாம், அவை யெல்லாம், என மூவிடத்திற்கும்பொதுப் பெயராம்.

கூடு காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெ யர் ஒருபொருளி நியற்பெயர் அப்பொ ருளிற்குச்சம்பந்தமாகியபிறிதொருபொ ருளிற்கு ஆகிவருப்பெயராம். (வ-று.)

காறுத்தது, வெற்றிலை நட்டான், என உலகம்புகழ்ந்தது, நீலஞ்சூடினான், வரும்

காறுத்தது என்பதில் - காரொன்னுதி காலத்தின்பெயர் அக்காலத்தில் விளையும் பயிருக்காயிற்று.

வெற்றிலை நட்டான் என்பதில் - வெற் றிலையென்னும் அவயவப்பெயர் அதன்மு தலுக்காயிற்று.

உலகம் புகழ்ந்தது என்பதில் - உலக மென்னுமிடப்பெயர் அதில்வாழ்பவருகி காயிற்று.

நீலஞ்சூடெனென்பதில் - நீலமெண்
 னுநிற 'நீல' என்பதில் அந்நிறத்தை யுடைய
 ஒர்ப்புவிற்காயிற்று.

இப்படி யொன்றன்பெயரொன்றற்
காதி வருப நவக ளெல்லாம் ஆகுபெயரெ
ன்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றின் விகற்பங்கொல்லாந்தொடர்மொழி மதிதாரத்துவிநித்தும்புறப்பரிம். அங்குக்கண்ருவொள்க.

கூடா இப்பெயர்களை ஏற்று வரும் வே
ற்று மய நபர்கள்- முதலாவது, இரண்டா
வது, மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது,
ஆறாவது, ஏழாவது, எட்டாவது, என் எண்
வகைப்படும்.

ஊழ் முதல் வேற்றுமைபினது உரு
பாவது திரிபிலாத பெயரோபரம்.

இது எழுவாய் வேற்றுமை பெனவு
ம், பெயர்வேற்றுமை பெனவுத், பெயர்
பெறும்.

இது வினையும், பெயரையும், வி
ஞ்ஞையும், கொள்ளும்.

(உ-ம்)

சாத்தன்வந்தான், எ-ம், }
சாத்தனிவன், , எ-ம், } வரும்.
சாத்தன்பார், , எ-ம், }

இத்திரி வில்லாதபெயர், தன்னைத்தா
னை வினைமுதற் பொருளாக வேறுபடுத்
தும். அப்படி வேறுபட்ட வினை முதற்
பொருளுே இதன்பொருளாம்.

வினைமுதற்பொருளாவது தன்புடை
பெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமு
டையபொருளாம். (உ-ம்),

சாத்தன் வந்தான் என்பதில் சாத்த
னென்பது தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வ
ருகைத்தொழிலிற் சுதந்தரமுடையபொ
ருளாதல்காண்க.

வினைமுதல், சுருத்தா, செய்பவன்,
என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

இவ்வெழுவாய்க்கு வேறுருபு இல்லை
யாயினும், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவா
ன், எனப்பவன், முதலிய அவம்பாற் சொற்

பெயர்ச்சொல்லியல்

கருஞ் சொல்லுருபாகவரும்.

(உ-ம்)

சாத்தனாவன்வந்தான்,	}	என வரும்
சாத்தியானவன்வந்தான்,		
சாத்தரானவர்வந்தார்,		
மரமானதுவளர்ந்தது,		
மரங்கொனவைவளர்ந்தன,		

மற்றவைகளுமிப்படியே.

எ.கா. இரண்டாம்வேற்றுமையினது
உருபு, ஐ, ஒன்றுமேயாம்.

இது வினையையும், வினைக்குறிப்பை
புங், சொன்னும்.

இவ்வையுருபு தன்னையேற்ற பெயர்
பின்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளும், அழி
க்கப்படுபொருளும், அடையப்படுபொ
ருளுமாகிய செயப்படுபொருளாகவேது
பயித்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுப
ட்ட செயப்படுபொருளே இதன்பொரு
ளாம்.

செயப்படு பொருளாவது, வினையு.
நற்றொழிப்பயனுறுவது.

(உ-ம்)

வீட்டைக்கட்டினான்,	}	ஆக்கல்.
மரத்தைவளர்த்தான்,		
வீட்டையிடித்தான்,	}	அழித்தல்
மரத்தைவெட்டினான்,		
உணராயடைந்தான்,	}	அடைதல்
பொன்னையுடையான்,		

வீட்டைக் கட்டினான் என்னு மிடத் துக்கல் வரிசைல் முதலியன வினைமுதற் றொழி, வீடாடுகை அத்தொழிற்பயன், அப்பயனுறுவது வீடாதலால் வீடுசெய ப்படுபொருளாம்.

மரத்தை வளர்த்தான் என்னு மிடத் து நீபெய்தல் முதலியன வினைமுதற் றொழில், பருத்தல் தளிர்த்தல் முதலியன அத்தொழிற்பயன், அப்பயனுறுவது மர யாதலால் மரஞ் செய்ப்படுபொருளாம்.

வீட்டை யிடித்தான் என்னு மிடத் து வீட்டையிடித்தல் வினைமுதற் றொழி ல், அதனது உருவுகுலைதல் அத்தொழிற்ப யன், அப்பயனுறுவது வீடாதலால் வீடு செய்ப்படுபொருளாம்.

மரத்தை வெட்டினான் என்னுமிடத்
து வாளைப்பற்றிலீசுதல் வினைமுதற் றொ
ழில், மரமறுகை அத்தொழிற்பயன், அப்
பயனுறுவது மரமாதலால் மரஞ் செயப்
பறிபொருளாம்.

ஊராயடைந்தான் என்னுமிடத்து
தடந்து செல்லுதல் வினைமுதற் றொழில்,
ஊராச்சேர்தல் அத்தொழிற்பயன், அப்
பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர் செயப்
பறிபொருளாம்.

பொன்னை யுடையா என்னுமிடத்
துச் சம்பாதித்தல் வினைமுதற் றொழில், த
னதாருகை அத்தொழிற்பயன், அப்
பயனுறுவது பொன்னுதலாத் பொன் செய
ப்பறிபொருளாம்.

அன்றியும், விடயமும், இயற்றும்வி
னைமுதலும், செயப்பறி பொருளாயும்
வரும். (உ-ம்)

தருமத்தை விரும்பினான், கல்வியை
யறிந்தான், என்பனவகளில் விரும்புகலு
மறிதலுமாயிய வினைமுதற் றொழிற்கு வி

டயமாகிய தருமமுங், கல்வியுஞ், செயப்
பயிப்பொருளாய்வந்தன.

அரசன்பகைவநாச்சிறைச்சாலையி
யடைவித்தான்-சாத்தன்கொற்றனைப்போ
க்கியான்-என்பவைகளில் அடைதல்வினைக்
கு இயற்றும் வினை முதலாகிய பகைவொ
ன்பதும், போதல் வினைக்கு இயற்றும் வி
னைமுதலாகியகொற்றனென்பதும்.ஐயுரு
பேற்றுச் செயப்பயிப்பொருளாய்வந்தன.

கூக மூன்றும்வேற்றுமையினுடைய
ய உருபுகள் ஆல்,ஆன்,ஒடி,ஒடி,என்பவை
களாம்.

இவை வினையைக்கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகளில் ஆல், ஆன், என்னு
மிரண்டிருபுகளும் தம்மையேற்ற பெய
ர்ப்பொருளை வினைமுதற்பொருளாகவும்
கருவிப்பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும்.
அவை வேறுபட்ட வினைமுதற் பொருள
ம், கருவிப்பொருளும், இவ்வுருபுகளின்
பொருள்களாம்.

அப்பொருள்க ளிரண்டில் வினைமு

தற்பொருள் இயற்றும்வினைமுதல், எனும் வினைமுதல், என இருவகைப்படும்.

இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத் தொழிற்படுத்தியது (உ-ம்) தச்சு னாற்கோயில் கட்டப்பட்டது எனவரும்.

எயும்வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலியுண்டாக்ருந்தொழிலியுண்டயது (உ-ம்) அரசனாற்கோயில் கட்டிவிக்கப்பட்டது. எனவரும்.

எழுவாயில்வரும் வினைமுதல் தன்விஞ்ஞவினையால்முடியும். இம்முன்றும்வேற்றுமையில்வரும் வினைமுதல் செயப்படுபொருள் விஞ்ஞவினையால் முடியும்.

(உ-ம்) சாத்தன்வந்தான் எ-ம், தச்சு னாற்கோயில் கட்டப்பட்டது எ-ம்,வரும்.

கருவிப்பொருளாவது வினைமுதற்ருழிற்பயனைச் செயப்படு பொருளிற்சேர்ப்பது. (உ-ம்.)

வாளாலேமரத்தைவெட்டினான் என்னுமிடத்துவாளைப்பற்றிவிசுதல் வினைமுதற்ருழில், அத்தொழிலின்பயன் மரம்

ஆகை, அப்பயனை மரமாகிய செயப்படு பொருளிறசேர்க்கைபாலவாகநுலியாம்

அக்கருவி முதற்கருவி, துணைக்கருவி, என விருவதைப்பிடும்.

முதற்கருவிபாவது செயப்படுபொருளோடு ஒற்றுமைடையது உ-ம்) மண்ணைச் சீர்துடம் எனவரும்.

துணைக்கருவிபாவது அம்முதற்கருவிகாரியப்படுமளவுமுடன்கூவது உ-ம்) தண்டைக்கொடுக்காற் குடத்தை வளைந்தான். எனவரும்.

உ-ம். ஒன்று, என்னு முருடிகள் தம்மையேற்ற பெயர் பொருளை புடனிகழ்ச்சிப்பொருளாக வேறுபடுத்தும் அவையேறுபட்ட புடனிகழ்ச்சிப்பொருளே அவ்வுருபகளினிடம் நளாம்.

உடலீகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டமுடியுப பொருளினதுதொழிப்போன்றதொழிலையுடைய பொருளாம்.

(உ-ம்)

தந்தையோடு மைந்தன் வந்தான் என்பனையிடத்து மைந்தன் வினைகொண்டிருக்கிறது.

சு அ பெயர்ச்சொல்லியல்:

டிபும்பொருளாம், வருதல் அப்பொருளின்
ன்றொழிலாய், அத்தொழில்போன்றதொ
ழிலவருதலாம் அத்தொழில்த் தன்னிடத்
தும் உடனிகழ்வதாகவுடைய பொருள் த
ந்தை யாதலால் தந்தை யுடனிகழ்ச்சிப்
பொருளாம்.

இந்தான் ஒருபுகளுள் ஆல், ஆன்,
உருபுகள் திற்தற் குரியவிடத்துக் கொண்
டென்பதும், ஓடு ஓடு உருபுகள் திற்தற்
குரியவிடத்து உடனென்பதும், சொல்லு
ருபுகளாகவுறும். (உ-ம்) வாள் கொண்டு வெ
ட்டினான் எ-ம், தந்தையுடன் மைந்தன் வ
ந்தான் எ-ம், வரும். மற்றவைகளு டிப்ப
டியே.

ஈ. நான்காம்வேற்றுமையினது உரு
பு சுவ்வொன்றுமேயாம்.

இது வினையைபும், வினையொழிபெர
ருந்தும்பெயரையும், கொள்ளும்.

இக்ருவ்வுருபு தன்னையேற்றபெயர்
ப்பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளுதற் பொரு
ளாகவும், முதற்காரண காரியப்பொருளா
வும், நிமித்தகாரண காரியப் பொருளாக

வும், பகைதொடர்பொருளாகவும், நட்புத் தொடர்பொருளாகவும், தகுதிப்பொருளையுடையபொருளாகவும், முறைக்கியை பொருளாகவும், உற்பாதத்தாற் குறிக்கப்பட்டபொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட ஏற்றுக் கொள்ளுதற்பொருள் முதலியன இவ்வுருபில்பொருள்களாம்.

(உ-ம்)

இரப்பவனுக்குப் பொண்ணைக்கொடுத்தான் எ-ம், குட்டைவீசிற் குறவச்சுபொன் எ-ம், கூழிற் குச்செய்வது குற்றேவல் எ-ம், பாப்புக்குப் பசையாயுள்ளது கருடன் எ-ம், சாத்தனாகு நட்பாளனு யிருப்பவன் கொற்றன் எ-ம், அரசர்க்கு ரித்தருங்கலம் எ-ம், சாத்தனுக்கு மகனாயினானிவன் எ-ம், ம.வழக்கு குறியாயுள்ளது மின்னல் எ-ம், வரும்.

இவைகளில் இரப்பவனுக்குப் பொண்ணைக்கொடுத்தான் என்பதில் ஒருவனாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொண்ணைத் தனக்குரிய நாக்கிக்கொள்ளும்பொருள் இரப்பவனாக

லா) ரப்பவன் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்பொருளாம்.

குண்டலத்திற்கு வைத்தபொன் என்பதில் பொன் ஐகிய முதற்காரணத்தாலாகிய காரியப்பொருள் குண்டலமாதலாற் குண்டல முதற்காரணகாரியப்பொருளாம்.

கூழிற்குச் செவ்வுருநிறேவல, அன்பின் பிறழ்வுவெண்ணு நிமித்த காரணத்தாலாகிய காரியப் கூழாதலாற் கூழ் நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளாம்.

பாம்புக்குப் பாகையாயுள்ளது கருடன் என்பதில் கருடனிடத்துள்ள பாகையாதொடர்தலாற் பாம்பாநலாற் பாம்பு பாகையாடர்பொருளாம்.

சாத்தனாக் கருட்பாரு மிருப்பவன் கொற்றன் என்பதில் கொற்றனிடத்துள்ள நடரபக்தொடர்பொருள் சாத்தனாதலாற் சாத்தனாடர்தொடர்பொருளாம்.

அரசரீகராத் தருங்கலம் என்பதில் அருங்கலவெண்ணுப் தருமோநி பொருள் அந்நிருத் தருதியான பொருளை யுடையது

பொருள் அரசராதலால் அரசுநருநிப்
பொருளையுடைய பொருளாம்.

சாத்தனுக்கு மகனாயினாலிவன் என்
பதில் மகனாதலாகிய முறைஞ்சாட்சனி
யையுட்பொருளாதலாற் சாத்தன் முறைக்
கியபொருளாம்.

மஹாக்குக் குறிப்பாயுள்ளதுமீ கீனல்
என்பதில் மின்னலாகிய வற்பாதத்தாற் கு
றிககப்பட்டபொருளாம் மஹாதலாம்
மஹா உற்பாதத்தாற் குறிககப்பட்டபொரு
ளாம்.

அன்றிப் பம், நல்லோர்க்குச் சொல்வமு
ண்டாகுக எனவாழ்த்தலி னெனம தொட
ர்பொருளும், தீயோர்க்குகேடுண்டாகு
க எனவைதலிற் நீமை தொடர்பொருளு
ம், பிதவுயிவ்வுருபின்பொருளாய்வருமெ
னவுங்கொள்க.

இக்குவ்வுருபிற் றந்திரிய சிலவிட
ங்களில் பொருடது, பிமித்தம், எஃப்னவு
ம், குவ்வுருபிற் மேல ஆகஎன்பதும், சொ
ல்லுருபுகளாகவரும். (உம்.)

௫௨ பெயர்ச்சொல்லியல்

கூழின் பொருட்டு வேலை செய்தான் எ-ம்;
கூலியின் மீதும் வேலை செய்தான் எ-ம்,
கூலிக்காக வேலை செய்தான் எ-ம், வரும்.

நாக ஐந்தாம் வேற்றுமையி னுடை
ப உருபுகள் இன், இல், என்பனவாம்.

இவை வினைபயபும், வினையோடு
பொருந்தும்பெயராயும், கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மைபேற்றபெயர்
ப்பொருளை நீக்கப்பொருளாகவும், ஒப்பு
ப்பொருளாகவும், எவ்வப்பொருளாகவு
ம், எதுப்பொருளாகவும், வேறுபடு க்குக.
அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட நீக்கப்
பொருள்முதலியன இவ்வுருபுகளின் பொ
ருள்களாம்.

நீக்கப்பொருளாவது பிரிவை யுண்
டாக்ருந்தொழியின் திப் பிரிவாமாத் திரந்
தண்ணிடத்துடைய பொருளாம். (உ-ம்.)

மலையின் வீழ்நாவி என்பதில் அரு
வியிலி லீழ்தல் பிரிவை யுண்டாக்ருந்தொ
ழில், அதுதண்ணிடத்தில்லாமல் அவ்வீழ்த
லாலுண்டாகிய பிரிவை மாத்திரந் தண்ணி

டத்துடைய பொருள் மலையாதலால் மலை
நிகழ்ப்பொருளாம்.

ஒப்புப் பொருளாவது உபமேயப்
பொருளிலுந் தன்னிலுமிருக்கிற பொது
த்தன்மையால் உபமானமாகும் பொரு
ளாம். (உம்)

பாலின் வெளிதுகொத்து என்பதில்
கொத்து உபமேயப்பொருளாம், அவ்வுப
மேயப் பொருளிலுந் தன்னிலு முள்ள
பொதுத்தன்மை வெண்மையாம், அப்
பொதுத் தன்மையால் உபமான மாகிய
பொருள் பாலாதலாற் பால் ஒப்புப்பொ
ருளாம்.

எல்லைப் பொருளாவது அந்நிபப்ப
பாதபொருளினது திசைமுதலியவைகளோ
யநிவித்தற்று எல்லையாய்நிற்கும் பொரு
ளாம். (உ-ம்)

கச்சியின் வடக்குள்ளது இருத்தணி
கை என்பதில் அந்நிபப்பாத இருத்தணி
கையினது திசையையநிவித்தற்று அந்நிபப்
பட்டபொருளாகிய கச்சி எல்லைப்பொரு
ளாதலாற் கச்சி எல்லைப்பொருளாம்.

108 பெயர்ச்சொல்லியல்.

அன்றியும் இவ்வெல்லைப்பொருள் கச்சியின் முக்காவதத்துள்ள துதிருத்தணிகை எனவழியளவிலும், அவனிலும்இரண்டாண்டுமுத்தவனியன் எனக்காலவளவிலும், வருதல்காண்க.

ஏதுப்பொரு ளாவது தொடரும் பொருளின் பெருமை முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகும்பொருளாம். (உ-ம்)

கல்வியிற்பெரிய எனத்தியன் என்பதில் தொடரும்பொருளாகிய அகத்தியனது பெருமைக்குக் கல்வி ஏதுவாதலாற்கல்வி ஏதுப்பொருளாம்.

அல்லாமலும் கடவுளிற் றோன்றிய தூலகம் என முதற்காரணப் பொருளிலும், மண்ணுவகின்வேறு விண்ணுலகம் என வேற்றுமைக்கு எதிர்ப்பொருளிலும், வருதல் முதலியனவுங்கொள்க.

இன், இல், உருபுகளின்மேல் நின்று இருத்து என்பவை உம்பெற்றும் பெருமலுஞ் சொல்லுருபுகளாய் வரும். வ-று. ஊரின்னு போயினான், ஊரின்னிலும்

போயிதான், ஊரிலிருந்து போயிதான், ஊரிலிருந்தும் போயிதான், எனவரும்.

நாஉ. ஆறாம் வேற்றுமைபிறுடைய உருபுகள் அது, ஆது, ஆ, என்பனவாம்.

இவைகளில் அது, ஆது, உருபுகள் அஃறிணை பொருமைப் பெயராயும், அ உருபு அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராயும், கொட்டுறும். உ-ம்) சாத்தனாகை, தனாகை, தனக்கைகள், எனவரும்.

இவ்வுருபுகள் தன்மைபேற்றபெயர்ப் பொருள்களைச் சம்பந்தப் பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டசம்பந்தப்பொருளே இவ்வுருபுகளின்பொருளாம்.

சம்பந்தப் பொருளாவது வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைப் பொருளோடும், பிறிதொன்றிழமைப்பொருளோடும், சம்பந்தமுடையபொருளாம்.

அவைகளிலே கற்கிழமைப்பொருளை வது தன்னோடு ஒற்றுமையுடையது.

நிக

பெயர்ச்சொல்லியல்.

அது உறுப்பும், பண்பும், தொழி
'வும், ஒர் தல்கூட்டமும், பலவினிட்டமு
ம், ஒன்றுதிரிந்தொன்றானதும், என அது
வகைப்படும். (உ-ம்)

சாத்தனதுகை	எ-ம்,	} உரு.
சாத்தனதுகருமை	எ-ம்,	
சாத்தனதுவரவு	எ-ம்,	
நெல்லனுக்குப்பை	எ-ம்.	
சேனையதுதொருதி	எ-ம்,	
நெல்லினதுபொரி	எ-ம்,	

பிறிதென்கிழமைப் பொருளாவது
ன்னின்வேறுபது.

அது பொருள், இடம், காலம், என
மூன்றுவகைப்படும். (உ-ம்)

முருகனதுவேல்	எ-ம்,	} வரும்.
முருகனதுமலை	எ-ம்,	
மாரனதுவேனில்	எ-ம்,	

இவ்வுருபுகள் நிற்பற்குரியவிடங்களி
ல் உடையவென்பது சொல்லுருபாக வ
ந்து இருதிணையொருமைபன்மைப் பெ

கீழ்க்கண்டபெயர்களும். (உ-ம்).

சாத்தனுடையபுத்தல்வன்,	} இ இ இ இ
சாத்தனுடையபுத்தல்வர்,	
சாத்தனுடையவீடு,	
சாத்தனுடையவீடுகள்,	

அன்றியுஞ் சிறுபான்மை அது உருபு அரணது தோழல், நினதடியாரோடல்லால், என உயர்திணை பெயர்முடையபன்மைப் பெயர்களைப்பெயர்கொள்ளுமெனவும்கூறிக

நக. ஏழாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் கன், இன், உள், இடம், முதலியனவாம்.

இவைவிறைபையும், விறையோடுபொருந்தும் பெயரையும் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் நம்மையேற்றபொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னுமறுவகைப் பெயர்ப்பொருள்களையும் இடப்பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இடப் பொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

பெயர்ச்செய்தியை

இடம்பொருளாவது வருமொழிப்
பொருளாகிய தற்கிழமைப்பொருளுக்கா
வது பிறிதின் கிழமைப் பொருளுக்காவது
இடமாய்நித்கும்பொருளாம். (உ-ம்)

மணியின் கணிக் கிண்டதொளி, த. } பொரு
பனையின் ன்வாழ்க்கிற் ததன் தில், பி. } னிடம்.

ஊரி னகணிருக்குமில்லர், த. } இட
ஆகாயத்தி னகட்பறக்கின்றதுபருந்து, பி. } மிடம்.

ராளி ன்கணியின் ன்ளது, த. } கால
வேனிற் கட்பா திரிபுக்கு, பி. } மிடம்.

கையி ன்கணியின் னதுவிரல், த. } கிணை
கையின் கணியினங்கு ள்ளதுகடகம், பி. } மிடம்.

கறுப் பின்கண்மிக்குள் ரதழகு, த. } குண
இனமையின் கண்வரந்தது ளெ ல்வம், பி. } மிடம்.

ஆடற் றுள்ளதுசெ, த. } தொழி
ஆடற் று ளாடப் பட்டதபாட்டு, பி. } விடம்.

எனவரும்மற்றவைகளுமிப்படியே

இவ்விடப்பொருள் வினைமுதல்வழி
யாக வினைமுதற் றொழிற்காவது, செயப்
படு பொருளின் றொழியாகச் செயப்படு
பொருளிலிருக்கின்ற பயனுக்காவது இடம்

பொருளெனவும்படும். (உ-ம்)

மணியின்கணிநுக்கின்றதொளி என்னுமிடத்து ஒளியென்னும் வினைமுதலின்வழியாக அதன திருத்தற்றொழிற்கு மணிஇடமாயிற்று கழுவின்கட்கள்ளனைப்பெற்றினான் என்னுமிடத்துக் கள்ளனைன்னுஞ்செயப்படுபொருளின்வழியாக அச்செயப்படுபொருள் லிருக்கின்ற உயிர்ப்பிரிவாகியபயனுக்குக் கழு இடமாயிற்று.

ந.ச. எட்டாம்வெற்றுமையினுடைய உருபுகள் படர்க்கைப் பெயர்ந்தில் ஏ, ஓ, முதலியவை மிகுதலும், அவ்விற்றுதிரிதலும், கெழிதலும், இயல்பாதலும், சுற்றயலெழுத்துத்திரிதலும் ஆம்.

இவை எவல் வினையைக் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை விளிக்கப்படுபொருளாகவேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள்களேறுபட்ட விளிக்கப்படு பொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

விளிக்கப்படு பொருளாவது படர்

சூ.ம பெயர்ச்சொல்லியல்.

சுக்கப்பெயர்ப்பொருள் அழைத்துவங்கி
படுவதாகும். பொருளாம். (உ-ம்.)

சாத்தனேகேளாய்	} எ-ம், }	உரு.	
அப்பனோவுண்ணாய்			
வேணிலாப்கூறாய்			எ-ம்,
தோழசொல்லாய்			எ-ம்,
பிதாவாராய்			எ-ம்,
மக்காஸ்கூறீர்	எ-ம்,		

நாடு. துமன், துமள், துமர், முதலிய
கிளைப்பெயர்களும், எவன் முதலிய வினா
ப்பெயர்களும், அவன் முதலிய சுட்டுப்
பெயர்களும், தான் தாம் என்னும் பொ
துப்பெயர்களும், மற்றையான் பிறன்மு
தலிய மற்றுப்பிற என்பன அடியாக வரு
ம்பெயர்களும், விளிகொள்ளாப்பெயர்க
ளாம் இவையொழிந்த பெயர்களெல்லாம்
விளிகொள்ளும் பெயர்களாம்.

நாசு. இவ்வேற்றுமையுருபுகள் சிறு
பான்மை மயங்கி ஒன்றுநின்ற விடத்தில்
மற்றொன்றும் வரும். (உ-ம்)

ஆலத்தை யமிர்தாக்கியகோள் என்ப

‘து ஆலத்தினு லயிர்தாக்கியகோன் எ-ம், காலத்திற் செய்தநன்றி என்பது காலத்தி னுற்செய்தநன்றி எ-ம், மயங்கிவந்தன. ம ற்றவைகளு மிப்படியே இவைஇப்படிய மயங்கிவரினும் பொருளுக் கேற்றபடியுரு பைத் திரித்துக்கொள்க.

‘நா. ஒருவேற்றுமைப்பொருள் வ ற்றொரு வேற்றுமையுருபோடுஞ்சிறுபா ன்மைவரும்.

‘சாத்தனோடுசொந்தான், எனச்செய ப்படுபொருள் மூன்றனுருபோடும், மது னாயை நீங்கினுன் எனநிகட்பொருள் இ ரண்டனுருபோடும், மதுலாக்கு வடக்கு ச்சிதப்பரம் என எல்லைப்பொருள் நான்க னுருபோடும், வழியைச் சென்றான் என இடப்பொருள் இரண்டனுருபோடும், வந் தன. மற்றும் இப்படியருவனவற்றை யா ராய்ந்தறிந்துகொள்க.

‘நா. சிலவிடங்களில் ஐயுருபுஇரண் டினைந்துவரவும் பெறும்.

(உ-ம்)

யானையைக்காலவெட்டினான், } என
பசுவினைப்பாலைக்கறந்தான், } வரும்
ஆசிரியனையுற்றபொருளைவினா

யானையைக் காலவெட்டினான், பசு
வினைப்பாலைக்கறந்தான், என்றற்போல்
வன யானையது காலவெட்டினான், யானை
யைக்காலின்கண்வெட்டினான், பசுவினின்
றுப்பாலைக்கறந்தான், என இரண்டையரு
பினுள் ஒன்றுநீங்கி வேறுருபுவரவும் பெ
றும்.

ஆசிரியனை யையுற்றபொருளைவினா
வினான் என்றந் போல்வன இரண்டையு
ருபினுள் ஒன்றுநீங்கவும் வேறுருபுவரவு
ம்பெறு.

ரக. செயப்படுபொருள் குன்றாத
முதனில்களின்மேல் வி, பி, முதலிய பி
றவினைவிசுதிகளுளொன்றுவரும் வினைச்
சொற்களிலே சிலமுடிக்குஞ்சொற்களாக
வரின் அம்முதனிலத்தொழிற்சூரியசெய
ப்படு பொருளொழி இவற்றும்கினைமுத
லும் இரண்டினுருபிபுற்றுருதலால் இர

ண்டுசெயப்படுபொருள்வனம். (உ-ம்)

அரசனைய கவரைச் சிறைச்சாலையை
படைவித்தான். எனவரும.

அவ்வினைச் சொற்றொடர் சிலமுடிக்கு
ஞ்சொற்களாகவரின் இயற்றும் வினைமுத
ல் மூன்ற னுருபேற்றுவினைமுதற்பொரு
ளில் வருதலால் அப்படி இரண்டுசெயப்ப
டுபொருள்வாதா. (உ-ம்)

சாத்தனையனாற்பகுவைப்புரப் பித்தான் | என
அரசன் தேவதத்தனாற்சோற்றையடுவித்தான் | வரு

நாய் செயப்படுபொருள் குன்றிய
முதனில்களின்மேல் வி, பி, முதலியபிற
வினைவிஞ்சுகளு. ளொன்றுவரும் வினைச்
சொற்கள் முடிக்குஞ் சொற்களாகவரின்
இயற்றும்வினைமுதலொன்றேஇரண்டனு
ருபேற்றுச் செயப்படுபொருளாகவரும்.
(உ-ம்)

சாத்தன்கொற்றனைநடப்பித்தான் } என
தாய்மகவைத்தாங்குவித்தான். } வரு

நாயக பான், நான், என்னுந்தன்மை
பொருடைப்பெயர்களும் யாம், நாம், நீ
மகாமகோபாதுயாய

ன்னுந் தன்மைப்பன்மைப் பெயர்களும் ஐ முதலிய உருபேற்கு மிடத்து என்'ள, என்னால் எ-ம், எம்மை, எம்மால் எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

நாயஉ. நீ என்கிற முன்னிலை யொரு மைப்பெயரும், நீர் முதலிய முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்களும், ஐ முதலிய உருபேற்குமிடத்து நினை, நின்னால், உன்னை, உன்னால் எ-ம், நு இமை, நும்மால், உம்மை, உம்மால் எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

உலகவழக்கில்வரும் ஐங்கள், நாங்க ள், என்னுந் தன்மைப்பன்மைப்பெயர்க ளும், நீங்கள் என்னு முன்னிலைப்பன்மை ப்பெயரும், உருபேற்குமிடத்து எங்களை எங்களால் எ-ம், உங்களை, உங்களால் எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

நாயக. தான், தாம், என்கிற படர்ச் சைப்பெயர்கள் தன்னை, தன்னால், தம்மை, தம்மால், என விகாரப்பட்டுவரும்.

நாயச உயிரையும், மெய்யையும், கு த்தியலுக்கரத்தையும் நறுகவுடையபெயர்

ச்சொற்கள் இன்னுருபொழிந்த உருபுகளையேற்குமிடத்துப்பெரும்பாலும் இன்சாரியைபெறும். (உ-ம்)

கிளியின	-	பொன்னின	நாவின	} அஃகு
கிளியினால்		பொன்னினால்	நாவினால்	
கிளியிற்கு		பொன்னிற்கு	நாவின்கு	
கிளியினது		பொன்னினது	நாவினது	
கிளியின்கண்		பொன்னின்கண்	நாவின்கண்	

இப்பெயர்கள் குவ்வுருபேற்குமிடத்துக்கிளியினுக்கு, நாவினுக்கு, என இன்சாரியையோடு உகரச்சாரியையும், பொன்னுக்கு, மண்ணுக்கு, என இன்சாரியையின்று உகரச்சாரியையும், பெறுமெனவுங்கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே.

நாமிரு. அது இது உது என்னுஞ் சம்பிரபெயர்களும் எது ஏதுயாது என்னும் வினாப்பெயா்களும், உருபேற்குமிடத்து அன்சாரியையுட, சிறுபான்மை இன்சாரியையும் பெறும். (உ-ம்.)

அதனை, அதனால், அதினால், இதனை, இதனால், இதினால், எதனை, எதனால், எதினால், எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

கூக: இயர்ச்சொல்லியல்.

இவை சிறுபான்மை அனத, இதை
எனத, எனச்சாரியை பெறாமலும்வரும்.

நாயக. அவை இவை உவை எவை கரி
யவை நெடியவை முதலிய ஐகாரவீற்று
அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்கள் உருபே
ற்குமிடத்து ஈற்றகாரங்கெட்டு அற்றுச்
சாரியைபெறும். (உ-ம்).

அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, எவ
ற்றை, கரியவற்றை, நெடியவற்றை, என
வரும். மற்ற வருபுகளோடு மிப்படிபே
ஆட்டிக்கொள்க.

அவையற்றை, இவையற்றை, எவை
யற்றை, எனச் சிறுபான்மை ஐகாரங்
கெட்டாமல் அற்றுச்சாரியை பெறுமெனவு
கொள்க.

நாயக. பல சில சிதிரிய பெரிய அரிய
முதலிய அகரவீற்று அஃறிணைப்பன்மை
ப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து அற்றுச்
சாரியைபெறும். (உ-ம்)

பலவற்றை, சிலவற்றை, சிதிரியவற்
றை, பெரியவற்றை, அரியவற்றை, என

வரும். மற்ற வருபுகளோடு மிப்படியே ஒட்டிக்கொள்க.

நாய. ஆ மா கோ என்னு மிம்மு
ன்று பெயர்களும் உருபேற்று மிடத்து
இன்சாரியையாவது னகரச்சாரியையாவ
துபெற்றும் இச்சாரியைகளைப், பெரும
லும்வரும். (உ-ம்)

ஆவினை	மாவின்	கோவினை	எ-ம்	} உரு.
ஆன	மான	கோனை	எ-ம்	
ஆவை	மாவை	கோவை	எ-ம்	

நாயக. மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்
கள் உருபேற்றுமிடத்து அத்துச்சாரியை
பெறும். பெறுமிடத்து ஈற்றுமகரமும்,
சாரியைமுதல் அகரமுங்கெளம். (உ-ம்)

மரத்தை மரத்தால் மரத்துக்கு என
வரும். அன்றியும் மரத்தினை, மரத்தினால், எ
ன அஃபத்துச்சாரியையின்மேல இன்சாரி
யையும், மரத்தினுக்கு எனக் கீழ்வுருபு
புணருமிடத்து அஃவிருச்சாரியையின்மேல்
உகரச்சாரியையும்வரும்.

நாய. எல்லாமென்னுஞ்சொல் அஃ
றினைப்பொருளில் உருபேற்று மிடத்து

௭௮ பெயர்ச்சொல்லியல்.

நற்றுமகரங்கெட்டு அற்றுச்சாரியையும் உயர்நினைப்பொருளி லுருபேற்குமிடத்து நம்முச்சாரியைப்பெறும். (உ-ம்)

எல்லாவற்றையும். . எல்லாவற்றிலும். எ-ம் } உ
எல்லாபம்மையும். எல்லாநம்மாலும்எ-ம் } டு

௭௮௧. எல்லாரொண்ணுஞ்சொல் உருபேற்குமிடத்துத்தம்முச்சாரியையும், எல்லாரொண்ணுஞ்சொல் உருபேற்குமிடத்துத்தம்முச்சாரியையும், பெறும். (உ-ம்)

எல்லார்தம்மையும் } எனவரும்.
எல்லாநம்மையும் }

௭௮௨. இவ்வாறு உருபுபுணர்ச்சிக்குக் கூறிய முடிபுகள் உருபு தொக்கபொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணுடவரும். (வ-று. என்கை, எங்கை, நின்கை, உன்கை, நுங்கை, உங்கை, தன்கை, தங்கை, எ-ம், தினியின்கால், கொக்கிள்கண், பல்வற்றுக்கோடு, ஆவின் கொம்பு, மரத்துக்கிளை, எல்லாவற்றுக்கோடு, எ-ம், வரும்.

பெயர்ச்சொல்லியல்-௮௮

விவணச்சொல்லியல்.

நா.உ. விணைச்சொற்களாவன வேற்றுமைபேலாமற் காலத்தைக்காட்டுவனவாய்ப்பொருளது. புடை பெயர்ச்சியாகிய தொழிலையுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம்.

அத்தொழில்களாவன வினைமுதல், கருவி, இடம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள், என்னு மிவ்வாறுங்காரணமாகவும், இவற்றுட்கிலகாரணமாகவும்வருவனவாம்.

(உ-ம்)

வணைந்தான் என்கிற விடத்துக் குசுவனாகிய வினைமுதலும், மண்ணாகிய முதற்கருவியும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்கருவிகளும், வணைந்தவிடமும், வணைதற்குச்செயலும், இறந்தகாலமும், ரூடமுதலியசெயப்படுபொருளும், ஆகிய, ஆறுகாரணங்களை யுங்களிட்டுகொள்க.

கொடியாடிற்று என்பதில் ஆதிதல் வினைக்குச்செயப்படுபொருள்குறைந்து வருதல்காண்க.

௩௨௪. இவ்வினைச் சொற்கள் பகுதி
விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகார
ம், என்னுமிவ்வாறுறுப் பிணைப்பகுதிவிசு
தி என்னும் இரண்டு முக்கலாகப் பொருள
மைநிகழுதற்கும் உறுப்புக்களைப்பெற்றுவி
னைப்பகுபதெ மனப்பட்டிவரும். பகுதி எ
னினு முதலிலையெனினு மொத்தும். விசு
தியெனினுமிறுதிநிலையெனினுமொத்தும்

(உ-ம்)

கேளாய் என்பது கேள், ஆய், என
ப்பகுதிவிசுதி இரண்டு பெற்றது. உண்
டான் என்பது - உண், ட், ஆன், என அவ்
விரண்டுடன் இடைநிலையும் பெற்றது.
உண்டனன் என்பது - உண், ட், அன், அன்,
என அம்முன்றுடன் சாரியையும்பெற்ற
து பிடித்தனன் என்பது - பிடி, த், த்,
அன், அன், என அந்நான்குடனே சந்தி
யும்பெற்றது. நடத்தனன் என்பது - நட,
த், த், அன், அன், என அவ்வந்தும்பெ
ற்றுச் சந்தியால்வந்த தகர வல்லொற்று
மெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும், 'யெ'
ற்றது.

௩௨௩ பகுதிகளாவன எல்லாவினை
யும் பிறப்பதற்குமுலமாய் வினைப்பகுப
தங்களிலே முதனிலையாய்வரும்பகாப்பத
ர்களாம்.

இம்முதனிலையாகிய பகாப்பதங்கள்
அவைபுண்டாக்கப்பட்ட காலந்தொடங்கி
யொருதன்மையாய்நிற்குந் தனிவினைப்
பெயர்களாம்.

(உ-ம்) ।

நட;	நடந்தான்	}	வழை
வா,	வந்தான்		
நில்,	நின்றான்	}	நே
காண்,	கண்டான்		
சா,	செத்தான்	}	நே
பேசு,	பேசினான்		

௩௨௪. வினாபகுதிகளாவனமுற்றுப்பகு
பதங்களில் இருக்கையையும், ஐம்பாலையு
ம், ஈரொண்ணையும், மூவிடத்தைபுமுணர்ந்
தியும், எச்சப் பகுபதங்களில் இவைகளை
புணர்ந்தாமலும், இறுதிநிலையாய் வருப

வைகளாம்.

(உ-ம்)

நடந்தனன்	நடந்தான்	} எ-ட்
நடந்தினள்	நடந்தாள்	
நடந்தனம்	நடந்தார்	
நடந்தது	நடந்தன	

நடந்தேன் நடந்தேம் எ-ம்,
 நடந்தாய் நடந்தீர் எ-ம்,
 நடந்த நடக்கின்ற நடக்கும் எ-ம்,
 நடந்து நடக்க நடக்கின் எ-ம்,

வரும்.

௪௨௪. இடை நிலைகளாவன அப்பகு
 பதங்களிலேபகுதிக்கும், விசுதிக்கும், நரி
 விலே முக்காலங்களுளொன்றையுணர்த்தி
 வருபவைபாம்.

௪௨௫. முக்காலங்களாவன இறப்பு,
 நிகழ்வு, எதிர்வு, என்பவைபாம்.

இறப்பாவது தொழிலதுகழிவு. நிக
 ழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டி மு
 டிவுபெற்றதநிலைமை. எதிர்வாவது தொ
 ழிலபிறவாமை

௪௨௬. இறந்தகால விடை நிலைகளா
 வன த், ட், ி, இன், என்பனவாம்.

(உ-ம்)

நடந்தான் அடித்தான் எ-ம்,	}	பி. b.
கண்டான் கேட்டான் எ-ம்,		
நின்றான் கொன்றான் எ-ம்,		
கூவினான் பேசினான் எ-ம்,		

அன்றியும் இன்னிடத்தில் எஞ்சிய
து எனக்கடைகுறைந்து, போனது எ
னமுதற்குறைந்துவருபு அன்றிப்பொய்
து என யகரமெய் இறந்தகாலங் காட்டியு
ம் வரும்.

நாகம். திகழ்காலவிடை நிலைகளாவன
கின்று,கிது,ஆதின்று,என்பனவாம்.

(உ-ம்.)

நடக்கின்றான் கொடுக்கின்றான் எ-ம்,	}	உ. க.
நடக்கின்றான் கொடுக்கின்றான் எ-ம்,		
நடவாழின்றான் கொடாழின்றான் எ-ம்,		

நாகம். எதிர்கால விடைநிலைகளாவன
பு,வி,என்பனவாம். (உ-ம்),

நடப்பான் படிப்பான் எ-ம்,	}	வருமீ.
செய்வான் வருவான் எ-ம்,		

நாகம். சாரியைகளாவன இடைச்
சொல்லியலிலே கூறப்படுவன வாழிய

அன், அ, உ, கு, து, முதலியனவாம். (உ-ம்)

அன், நடந்தனன்

அ, நடந்தது

உ, உண்ணுவான்

கு, உய்குவாய்

து, அடித்துக்கொண்டான்

நனவருந்.

நாகநு. சந்திகளாவன இனிப்புணர்ச்
சிபதிகாரத்திற் சொல்லப் படுவனவாகிய
தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்பனவாம்.

நாகசு. விகாரங்களாவன மெல்லின
மெய்யை வல்லினமெய்யாக்கலும், வல்லி
னமெய்யை மெல்லினமெய்யாக்கலும், கு
ற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், நெ
ட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், இ
ல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், உள்ள
வெழுத்தை நீக்கலும் ஆம். இச்சந்திவிகா
ரங்கள் பதமுடிப்புழிக் காட்டப்படும்.

நாகநு. மேற்கூறிய வினைப்பகுதிகள்
விருதிமுதலியவற்றோடு புணருமிடத்துத்
தொழு உண் என்னுஞ்சிலதொழுதான் உ
ண்டான், எனஇயல்பாய் வருதலன்றிச் செ
ல்கொள் என்பன சேறல் கொடல் என நூ

தன்னிடம், தா வா என்பன தந்தான் வந்
தான் எனமுதற்குறுகியும், தருகிறான் வரு
கிறான் எனமுதற் குறுகுதலுடனே ருசு
வுயிர்மெய் விசியப்பெற்றும், சா என்ப
து செத்தான் என ஆகாரம் கசுமாகத்
திரிந்தும், விரவு என்பது விராவினுன் எ
ன நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு என்பது
முழுகினுன் முழுகினுன் எனஇயல்பும் வி
காசமுமாக வறழ்ந்தும், கல் கேள் என்ப
ன கற்றான் கேட்டான் எனவீற்றுமெய் வ
ருமெய்யாகத் திரிந்தும், நில் கொள் என்
பன நின்றான் கொண்டான் எனவீற்றுமெ
ய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத்திரிந்தும்,
புஞ் விடு உறு என்பன புக்கான் விட்டா
ன் உற்றான் என இறந்தகாலத்திலே கசு
டகர நகரமெய்கள் இசட்டித்தும், இன்னு
ம் பலவாறு சந்திவிகாசங்களைப்பெற்றும்
வரும்.

நாகு. பகுதிவிருதிமுதலிய வறுப்
புகளாலே வினைப்பகுபத முடிக்குமாறு
நடந்தனன் என்னும் இறந்தகாலவி
னைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்கு மிடத்
து நட என்னும்பகுதியை முதலில் வைத்

து, அன் என்னும் விசுதியை அதன்மீன்
வருவித்து, நட அன் என வைத்து, இற
ந்தகாலம்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அ
விவிரண்டற்ரு மிடையிலே வருவித்து,
நடத் அன் எனவைத்து, அன்சாரியையை
இடைநிலைக்குட்குவிசுதிக்கு நடுவிடேவருவி
த்து, நடத் அன் அன் எனவைத்து, மெ
ய்ம்மெலுபிர்வந்தொன்று மென்பதனால்
இடைநிலைத் தகர மெய்யிம்மேல் சாரியை
அகரத்தையேற்றி, நட தன் அன் எனவை
த்து, சாரியைபிற்று எனகர மெய்யிம்மே
ல் விசுதி அகரத்தையேற்றி, நட தனன்
எனவைத்து, அகர வுயிரீற்றின்புண்வரும்
வலலினமிசுமென்பதனால் இடைநிலைத் த
கரத்தைய மிசுதித்து, நடத்தனன் எனவை
த்து, வல்லினமெய்யை மெல்லினமெய்யா
க்கலு மென்பதனால் மிசுந்த தகர வல்
லொற்றை தகர மெல்லொற்றாக்கி நடத்
தனன் எனமுடிக்க.

வருகின்றனன் என்னு நிகழ்கால் வி
னேமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்கு மிடத்
து வா என்னும் பகுதியை முதலில் வை

த்து, அன் என்னும் விருதியை அதன் பி
ன்வருவித்து வா அன் எனவைத்து, நிகழ்
காலங்காட்டிங் கின்று என்னு மிடைநிலை
பை அவ்விரண்டற்கு நடுவில்வருவித்து
வா கின்று அன் எனவைத்து, அன்சாரியை
பை இடைநிலைக்கும் விடுதிக்கு மிடை
யில்வருவித்து வா கின்று அன் அன் என
வைத்து, உயிர்வந்தாற் குற்றியலுகரங்கெ
டுமென்பதனால் இடைநிலையிற்று உகரத்
தைகெடுத்தி உகரங்கட்டறகரமெய்யி
ன்மேல் சாரியை அகரத்தைபற்றி சாரியை
யிற்று அகரமெய்யின்மேல் விருதி அகர
த்தையும் ஏற்றி, வா கின்றனன் என வைத்
து, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்க
லு மென்பதனால் வா-என்னும் பகுதியை
வ எனக்குறுக்கி வ கின்றனன் எனவைத்து
இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலு மென்ப
தனால் ருகரவுயிர்மெய்யைப் பகுதிக்கும்
இடைநிலைக்குநடுவில் வருவித்து, வருகின்
றனன் எனமுடிக்க.

உண்ணுவான் என்னு மெதிர்காலவி
னைமுற்றுப் பகுப்பதத்தை முடிக்குமிடத்

ஆ உண் என்னும் பகுதியை முதலில் வைத்து ஆ ன் என்னும் விசுவயை அதன்பின் வருவித்து உண் ஆன் எனவைத்து, எதிர்காலநிகாட்டும் வ் என்னு மிடை நிலையை அவ்விரண்டற்கு மிடையில் வருவித்து உண் வ் ஆன் எனவைத்து, இடைநிலை வகை மெய்யின்மேல் விசுவயை ஆகாரவுயினாயேற்றி உண் வான் எனவைத்து, உ என்னுஞ் சாரியைப்பகுதிக்கு மிடைநிலைக்கு மிடையில் வருவித்து உண் உ வான் எனவைத்து, உயிர்வரின் தனிக்குற்றெழுத்தைச்சேர்ந்தமெய் இரட்டு மென்பதனால் உண் ண எனப்பகுதியீற்றுணகரமெய்யை இரட்டுவித்து இரட்டித்த ணகர மெய்யின் மேலேசாரியை உகரவுயினாயேற்றி உண்ண வான் எனமுடிக்க.

நடப்பித்தான் என்னும் பிறவினைப் பகுபதத்தை முடிக்கு மிடத்து நட என்னும்பகுதியை முதலில்வைத்து, பி என்னும்பிறவினை விசுவயை அதன்பின் வருவித்து விசுவயைப் பகரத்தைமிகுவித்து அனைத்தும் ஓர்பகுதியாக்கி நடப்பி எனவை

ந்து, அதன்பின் ஆன் விசுவரூப வரூபித்
து நடப்பி ஆன் எனவைத்து, இவ்விரண்
டற்கு மிடையே தகரவிடைநிலைபை வரு
வித்து இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல்
விசுவரூப ஆகாரத்தையேற்றி நடப்பி தான்
எனவைத்து, இடைநிலைத்தகரத்தையிடுவி
ந்து நடப்பித்தான் என முடிக்க.

அடிக்கப்பட்டான் என்னுஞ்செயப்
பாட்டுவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடி
க்குமிடத்து அடி என்னும் பகுதியை மு
தலில்வைத்துச் செயப்படுபொருளையுண
ர்த்தும் படு என்னும் விசுவரூபை அதன்பி
ன்வருவித்து அடி படு எனவைத்து, அவ
ற்றிற்கிடையே குச்சாரியையையும் அகரச்
சாரியையையும் வருவித்து அடி கு அ ப
டு எனவைத்து, குச்சாரியையின் உகரத்
தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககரமெய்யி
ன்மேலேசாரியை அகரத்தையேற்றி அ
டி க படு எனவைத்து, சாரியைக்ககரத்தை
யும் விசுவரூபகரத்தையிடுவித்து அ
னைத்தும் ஒர்பகுதியாகி அடிக்கப்படு
எனவைத்து, ஆன் விசுவரூபை அதன்பின்வ

அடியி

வினைச்சொல்லியல்.

ருவித்து படு என்பகனுடைய உகரமுநீ
த டகரமெய்யை யிரட்டுவித்து உகரவு
யினாக்கெயித்து உகரங்கெட்ட டகரமெ
ய்யின்மேல் விசுநிஆகாரத்தையேற்றி அ,
டிக்கப்பட்டான் எனமுடிக்க.

அடித்த என்னும் இறந்தகாலப்பெ
யரெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குயிடத்து
அடி என்னும் பகுதியை முதலிலும் அ
என்னும் விசுதியையி றுதியிலும் இறந்த
காலங்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அவ்வி
ரண்டற்கு மிடையிலும் வைத்து, இடை
நிலைத்தகரமெய்யின்மேல் விசுநி அகரத்
தையேற்றி இடைநிலைத்தகரத்தை மிகுசி
த்து அடித்த என முடிக்க.

அடிக்கின்ற என்னு நிகழ்காலப்பெ
யரெச்சப்பகுபதத்தை முடிசுரு மிடத்து
அடியென்னும் பகுதியை முதலிலும் அ
என்னும் விசுதியை யி றுதியிலும் உன்று
என்னு நிகழ்கால விடைநிலையை அவ்வி
ரண்டற்குமிடையிலும் வைத்து, இடைநிலை
யிற்று உகரத்தைக் கொடுத்து உகரங்கெட்ட

உதகரமெய்யின்மேல் விசுதி அகர வுயி
னாயேற்றி இடைநிலைக் ககரத்தை மிகுவி
த்து அடிக்கின்ற என முடிக்க.

அடிக்கும் என்னு மெதிர்காலப்பெ
யபொச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து
அடி என்னும் பகுதியை முதலிலும் உம்
என்னும்விசுதியை யிறுதியிலும் கு என்
னுஞ்சாரியையை அவ்விரண்டற்கு மிடை.
யிலும் வைத்து, சாரியையிற்று உகரத்தை
க்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககர மெய்யின்
மேல் விசுதி உகரத்தையேற்றிச் சாரியை
க்ககரத்தையிடுவித்து அடிக்கும் என மு.
டிக்க.

நின்று என்னுமிற்றந்தகாலவினையெ
ச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து நில்
என்னும்பகுதியைமுதலிலும் உ என்னும்
விசுதியை யிறுதியிலும் இறந்தகாலங்கா
ட்டிம் றகரமெய்யை அவ்விரண்டற்கு மி.
டையிலும் வைத்து, இடைநிலை றகரமெய்
யின்மேல் விசுதி உகரத்தை யேற்றிப் ப.
குதியிற்று லகரமெய்யை இடைநிலை றகர

மெய்க்கு இனமாகிய னகரமெய்யாகத் தி
ரித்து நின்று எனமுடிக்க.

நிற்க என்னுமுக்காலத்திற்கு முரிய
வினையெச்சப்பகுபதத்தை முடிக்கு மிட
த்து நில் என்னும் பகுதியை முதலிலும்
அ என்னும்விசுவதியை யிறுதியிலும் குச்
சாரியையை அஃவிரண்டற்கு மிடையிலு
ம்வைத்து, சாரியையிற்று உகரத்தைக் கெ
டுத்து உகரங்கெட்ட ககர மெய்யின்மேல்
விசுவதி அகரத்தையேற்றி வல்லிஎம்வரின்
லகரம் றகரமாய்த்திரியுமென்பதனாலேப
குதியிற்று லகரமெய்யை றகரமெய்யாக
த்திரித்து நிற்க என முடிக்க.

நிற்கின் என்னுமெதிர்காலவினையெ
ச்சப்பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து, நில்,
என்னும் பகுதியை முதலிலும் இன் என்
னும்விசுவதியையிறுதியிலும் குச்சாரியை
யை அஃவிரண்டற்கு மிடையிலும் வைத்
து, சாரியையிற்று உகரத்தைக்கெடுத்து உ
கரங்கெட்ட ககர மெய்யின்மேல் விசுவதி
இகரத்தையேற்றிப் பகுதியிற்று லகரமெ

பிறைய நகரமெய்யாகத் திரித்துநிற்கின் எனமுடிக்க.

மற்றையபகுபதங்களை யு மிவ்வாதே முடித்துக்கொள்க.

நா.௭. இவ்வாறு பகுபதங்களாய்வரு ம் வினைச்சொற்கள் முற்றும், பெயரெச்ச மும், வினையெச்சமும், என முன்றுவகை ப்பட்டுத் திணை,பால்,எண்,இடம், இவைகளி னி ன் ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரிய வாயும் வரும்.

இம்மூவகைவினைச்சொற்களும் உட ன்பாட்டிலும், எதிர்மறையிலும், தெரிநி லையாய்நுதிப்பாயும்வருமெனக்கொள்க.

உடன்பாட்டுவினைகளாவன தொழி லினதுநிகழ்ச்சியை யுணர்த்துவனவாம்.

தெரிநிலை வினைகளாவன காலத்தை வெளிப்படையாகவுணர்த்துவனவாம்.

நா.௮. இம்மூன்றனுள் முற்றுவினைச் சொற்கள் பால்காட்டும் விருதிகளோடு கூடிமுற்றிநின்று பெயரைக் கொண்டுமு டுவனவாய்வருவனவாம்.

நாகக. இம்முற்று வினைச்சொற்கள் படர்க்கைவினைமுற்று, தன்மைவினைமுற்று, முன்னிலவினைமுற்று, எவல்வினைமுற்று, வியங்கோள்வினைமுற்று, செய்புமைன்னும்வினைமுற்று, எனவறுவகைப்படும்.

நாசக. படர்க்கைவினைமுற்று - ஆண் பால்வினைமுற்று, பெண்பால்வினைமுற்று, பலபால்வினைமுற்று, ஒன்றன்பால்வினைமுற்று, பலவின்பால்வினைமுற்று எனவைத்துவகைப்படும்.

நாசக. அன் ஆள் என்னும்விஞ்சிகளை இறுதியிலேபெற்றுவரும்வினைச்சொற்கள் உயர்திணை பாண்பா லொருமைப் படர்க்கைவினை முற்றுகளாம்.

(உ-ம்.)

சுடந்தன் நடக்கிறான் நடப்பன்)
நடந்தான் நடக்கிறான் சுடப்பான்) அவன்
எனவரும்.

நாசக. அன் ஆள் என்னும் விஞ்சிகளை இறுதியிலேபெற்றுவரும்வினைச்சொற்கள் உயர்திணைப் பெண்பா லொருமை

பபடர்க்கைவினைமுற்றுகளாம்.

(உ-ம்)

நடத்தான் நடக்கின்றனத் நடப்பன் } அவன்,
நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் }
எனவரும்.

௩௪௩. அர் ஆர் என்னும் விசுதிகளை
இறுதியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்க
ள் உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைவினை
முற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடத்தார் நடக்கின்றார் நடப்பர் } அவர்
நடந்தார் நடக்கின்றார் நடப்பார் }
எனவரும்.

இவ்விசுதிகளன்றி நடப்ப நடமாள்
எனப் ப டுமார் விசுதிகள் செய்யுளிலேபல
ர்பாடையும் எதிர்காலத்தையும் ப விசுதி சி
றுபாடும் இறந்தகாலத்தையும் உணர்த்
திவருமெனவுங் கொள்க.

நடப்ப நடமாள் என்பவைகளின்பொ
ருள் நடப்பார் என்பதாம். நடப்ப என்ப
து நடந்தாரென்றுமாம்.

௩௪௪. து து என்னும் விசுதிகளையி
றுதியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள்

அக வினைச்சொல்பல்

அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைவினை
முற்றுகளாம் (உ-ம்)

தடந்தது தடக்கின்றது தடப்பது } அக.

எனவரும்.

துவ்விசுதி முக்காலவிடைநிலையோ
டும்துவ்விசுதி இறந்தகாலவிடைநிலையோ
டும் வருமென்றறிக.

நாசனா. அ என்னும்விசுதியை யிது
தியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள்
அஃறிணைப்பலவின்பாற் படர்க்கைவினை
முற்றுகளாம். (உ-ம்)

தடந்தது
தடக்கின்றது
தடப்பது } அவை
எனவரும்.

நாசனா. தன்மைவினைமுற்று தன்மை
யொருமைவினைமுற்று தன்மைப்பன்மை
வினைமுற்று எனவிருவகைப்படும்.

நாசனா. என் என் அன் என்னும்விசு
திகளை யிதுதியிலே பெற்றுவரும்வினைச்
சொற்கள் தன்மை யொருமைவினைமுற்

துகளாம்.

(உம்)

நடந் தனென்	நடக்கிற் தனென்	நடப்பென்	}	புது
நடநதேன்	நடக்கிற் தேன்	நடப்பேன்		
நடந்தனன்	நடக்கிற் தனன்	நடப்பன்		

எனவரும்.

இவ்வினை முற்றுகள் செய்யுளில் அல்
குடு துறு என்னு ம்வ்வந்து விசுதிக
ளையும்பெற்றுவரும். (உ-ம்)

உண்பல் உண்கு உண்டு வந்து வரு
து சென்று மீசுது எனவரும்..

இவைகளில் உண்பல் உண்கு என்ப
னவற்றிற்கு உண்பேன் என்பதும், உண்டு
என்பதற்கு உண்டேன் என்பதும், வந்து
என்பதற்கு வந்தேன் என்பதும், வருது
என்பதற்கு வருவேன் என்பதும், சென்
து என்பதற்குச் சென்றேன் என்பதும்,
பொருளாம் இப்பொருளின்படி அவை
காட்டுங் காலங்களையுடனிக.

எசுஅ. ஆம் ஆம் எம் எம் ஒம் என்
னும் விசுதிகளையிதுதியிலே பெற்றுவரு
ம்வினேச்சொற்கள் தன்மைப் பன்மை வி

னேமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

தடந்தனம்	தடக்கி	தனம்	தடப்பம்	}	நட
தடந்தாம்	தடக்கி	ரும்	தடப்பாம்		
தடந்தனெ	தடக்கி	நெனம்	தடப்பெம்		
தடந்தேம்	தடக்கி	தேம்	தடப்பேம்		
தடந்தோம்	தடக்கி	தோம்	தடப்போம்		

எனவரும்.

இவை தனித்தன்மைப் பன்மைபாய் வருத லல்லாமலும் நடந்தனம் யானும் நீ யும் என முன்னிலை யாராயும், நடந்தனம் யானுமவனும் எனப்படர்க்கையாராயும், நடந்தனம் யானுநீயு மவனும் என அவ்வி ரீடத்தாராயும், உளப்படுத்தி உளப்பாட் டுத்தன்மைப்பன்மைபாயும் வரும்.

இவ்வினேச்சொற்கள் செய்யுளிலே சூம் மும் தும் தும் என்னு மிந்நான்குவிசுதிக ளையும்பெற்றுவரும். (உ-ம்)

உண்கும் உண்டும் வந்தும் வருதும் சென்றும் செலும் எனவரும்.

இவற்றிற்கு முறையே உண்போம், உண்டோம், வந்தோம், வருவோம், சென் றோம், செல்வோம், என்பனபெருளாம்.

இப்பொருளின்படி அவ்விஞ்சிகள் காட்டு
ங்காலங்களை யுமதிக.

நாசக. முன்னிலைவினைமுற்று முன்
னிலையொருமைவினைமுற்று, முன்னிலைப்
பன்மைவினைமுற்று, என இருவகைப்பட
டும்.

நாடு. ஐ. ஆப் இ என்னும் விஞ்சிக
ளை இறுதியிலேபெற்றுவரும்வினைச்சொ
ற்கள் முன்னிலையொருமைவினை முற்றுக
ளாம். (உ-ம்)

உண்டனை	உண்டின்றனை	உன்பை	} தீர்
உண்டாய்.	உண்டிருப்	உன்பாய்	
உண்டி.	உண்டின்றி.	சேயி	

எனவரும்.

நாடுக. இர் ஈர் என்னும் விஞ்சிகளை
இறுதியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்க
ள் முன்னிலைப்பன்மைவினை முற்றுகளாம்.

(உ-ம்)

உண்டனர்	உண்டின்றனர்	உண்பர்	} தீர்
உண்டர்	உண்டின்றர்	உன்பர்	
எனவரும்.			

இவை தனிபே வருதலுமல்லாமல் உண்டர் நீயுமவனும் எனப்படர்க்கையா னா உளப்படுத்திக்கொண்டும் வரும்.

எருஉ. எவல்வினைமுற்று எவலொரு மைவினைமுற்று, எவற்பன்மைவினைமுற் று என இருவகைப்படும்.

எவலாவது முன்னிலை யிடத்தாலாயி னுசெய்கவென்று எவதலாம்.

எருகூ. எவலொருமைவினைமுற்றுக ள் ஆம். இஃது இரு உமுதலியவிஞ்சிகளையி றுதியிலேபெற்றாவது இவ்விஞ்சிகள்புண ர்த்துகெட்டுப் பதிமாத்நிரையாய் நிண் றாவதுவரும் வினைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்)

நடவாய்	செய்யாய்	}	சாத்தா எ-ம்.
நடந்திடு	வந்திடு		
எழுந்திரு	படுத்திரு		
வாரு	அருரு		
நடப்பியாய் செய்வியாய்		}	

நட செய் வா எழு படு வாள் அருள் நடப் பி-சாத்தா. எ-ம், யரும்.

எருசு. ஏவத் பன்மைவினைமுற்றுக்
கர் உம் மின் என்னும் விசுதிகளோ இறுதி
யிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்)

செய்யும் உண்ணும் } சாத்தோ.
செய்யின் உண்ணின் } எனவரும்.

இவை செய்புங்கள் உண்ணுங்கள் எ
ன உலகவழக்கில் உம் விசுதிமேல் கள்வி
குதி பெற்றுவருதலுமதிக.

எருசு. விபங்கோள்வினைமுற்றுகள்
க இய இயர் அல என்னும் விசுதிகளை
இறுதியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்க
ளாக.

விபங்கோளாவது ஐம்பால் மூவிட
ங்களிலுஞ் செல்லும் ஏவலாம்.

(உ-ம்)

வாழ்க உண்க	}	யான், யாம், நீ, நீர்
வாழிய உண்ணிய		அவன், அவள், அ
வாழியர் உண்ணியர்		வர், அது, அவை
கொளல் ஏனல்		எனவரும்.

கொளல் என்பதற்குக்கொள்க என்
பதும், எனல் என்பதற்கு என்க என்பது
ம் பொருளாம்.

அன்றியும் சிறுபான்மை இவை வா
ழ்வானாக வாழ்வாளாக வாழ்வாராக எ-ம்,
வாழக்கடவன் வாழக்கடவர் வாழக்கடவர்
எ-ம், இக்காலத் துலகவழக்கிலேபாலிடங்
களில் ஒன்றற் றுரியவாய் வருமெனவுங்
கொள்க.

இவை அவனுக்க நீவருக என உப
நிந்தோன் இழிந்தோன் விடுத்தற்பொரு
ளிலும், எம்மைக் காத்தருள்க ஒருசொற்
கேட்க எனவேண்டிக்கொள்ளுதற்பொரு
ளிலும், அந்தணர்வாழ்க அரசர்வாழ்க எ
ன வாழ்த்துதற்பொருளிலும் அதீதீயோ
ன்கெழிக எனவைதற்பொருளிலும்வரும்.

மேற்கூறிய எவல் விருதிகளும், இவ்
வியங்கோள் விருதிகளுந் தாமே எதிர்கா
லங்காட்டிவருமென்றறிக.

எனினு: செய்யு மென்னும் வினாவு

ந்றுச்சொற்கள் உம் என்னும் விசுதியை யிசுதியிலேபெற்று உயர்நினை ஆண்பா ல் பெண்பால அஃறினை ஒன்றன்பாஸப லவிற்பால் என்னு நான்குபாலகளுக்கும், உரியனவாய்வரும்வினைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்)

அவனுண்ணும் அவளுண்ணும் } என
அதுவுண்ணும் அவையுண்ணும் } வரும்

இம்முற்று வினைச்சொற்களின் உம் விசுதி நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையுங் காட்டுமெனவறிக.

நான்கு பெயரொச்சு வினைச்சொற்கள் பால்காட்டு முற்றுவிசுதிகளைப்பெறுதகு றைச் சொற்களாய் அ உம் என்னும் விசு திகளை யிசுதியிலே பெற்றுப் பெயரை முடிக்குஞ்சொற்களாக ஏற்கவரும் வினைச் சொற்களாம்.

இவை கொள்ளும்பெயர்கள் செய்ய வன், கருவி, இடம், செயல், காலம், செய ப்படுபொருள் என்னும் அறுவகைப்பொ ருட்பெயர்களாம்.

அஃநியும் இவை செட்புளிலே உண்ணுப்
உண்ணு உண்ணு உண்டென எனப் பு,ஆ
உன,என,என்னு மிந்நான்கு விருதிகளைப்
பெற்றும்வருமெனக்கொள்க.

நாகுய. செய என்னும் வாய்பாட்டு
முக்காலத்திற்கு முரிய வினையெச்சங்கள்
அகர விருதியை இறுதியிலே பெற்றுத்த
ன்கருத்தாவின் வினையையும், பிறகருத்தா
வின் வினையையும் முடிக்குஞ்சொல்லாகக்
கொள்ளவருவனவாம்.

இவ்வகரவிருதி இடைநிலையோடு கூ
டாது நானே காலங்காட்டிவரும்.

இவ்வெச்சங்கள் காரணப் பொருளி
ல் வருமிடத்து இறந்த காலத்தையும், கா
ரியப்பொருளில் வருமிடத்து எதிர்காலத்
தையும், இவ்விருபொருளு மின்றிவருமி
டத்து நிகழ்காலத்தையும் காட்டும்.

(உ-ம்)

மழைபெய்யநெல்விளைந்தது. பிற. இற.

மழைபெய்யமுடிங்கும் தன்.எதி.

சூரியனுதிக்கவந்தான். பிற.நிக.

எனவரும்.

அன்றிபும் இவ்வினை பெச்சம் சிறு
பான்மை உண்ணுதற்குவந்தான், உண்ணு
ம்படிவந்தான், என ஈறு திரிந் தும்வரும்.

நாகக. செயின் என்னும் வாய்பாட்
டெதிர்கால வினை பெச்சங்கள் இன் ஆல
கால் முதலிபவிஞ்சிகளை இறுதியிலேபெ
ற்றுத்தன்கருத்தாவின் வினையைபும், பிறக
ருத்தாவின் வினையைபும்முடிக்குஞ்சொல்
லாகக்கொள்ளவரும்வினையசொற்களாம்.

(உ-ம்.)

தானுண்ணிவப்பான்.	தன்	}	தன்
பிறனுண்ணிற் கொடுப்பான்.	பிற		
தானுண்டாவவப்பான்.	தன்.	}	பிற
பிறனுண்டாற்கொடுப்பான்.	பிற		
தானுண்டக்காவவப்பான்.	தன்	}	தன்
பிறனுண்டக்காற்கொடுப்பான்	பிற		

இக்காலத்து வழக்கில் உண்டானேல்,
உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டா
னேனும்- என-ஏல், எனின், ஆயின், ஏனு
ம், இந்நான்கும்முற்றுவினைகளாயி இயை
த்து ஒருசொன் னீச்சுமப்பட்டுச் செயி

னென்னும்வாய்பாட்டுவினைபெச்சங்களா
ய்வருதல்காண்க.

அன்றியுஞ் செய்யுளிலே இவ்வெச்ச
ங்கள் உண்ணிப, உண்ணியர், உண்ணுவான்,
உண்பான், உண்பாக்கு, என-இய, இயர், வா
ன், பான், பாக்கு, என்னும் விருதிகளைப்
பெற்றும் வருமெனவறிக.

நாசுஉ. மேற்கூறிய பெயரெச்சவி
னைபெச்சங்கள் இருநிலையம்பால்முவி
டங்களுகுட்பொதுவாகவரும். (உம்)
உண்ட-யான், யாம், நீ, நீர், அவன், } எ-ம்,
அவள், அவர், அது, அவை, }

தடத்து-வந்தேன். வந்தோம், வந்தாய், } எ-ம்,
வந்தீர், வந்தாய், வந்தாய், } வரும்
வந்தார், வந்தது, வந்தன, }

நாசுந. எதிர்மனறவினைச்சொற்கள்
தொழிலிசமுடையையுணர்த்தும்வினைச்
சொற்களாம். இவையும் முற்றும், பெய
ரெச்சமுட், வினைபெச்சமுமாகவரும்.

இவ்வெதிர்மனற வினைச்சொற்கள்
ஆ இல் அல் என்னு மிம்முன்றுவிருதி
ளுள் ஒன்றைப்பெற்றுவரும்.

என்க. இம்முன்றுவிஞ்சுகளும் ஆ
விஞ்சி இடையிலேபுணர்ந்து பெரும்பா
லங் கெட்டுநிற்கக்காலங்காட்டு மிடைநிலை
களைப்பெறாமற் பால்காட்டும் விஞ்சுகளை
யிறுதியிற் பெற்றுவரும் வினைச்சொற்க
ள் முக்காலத்திற்கும் பொதுவாகிய எதிர்
மறைவினைமுற்றுச்சொற்களாம்.

இவ்வெதிர்மறை யாகாரம் உயிர்தெ
டிமுதல் விஞ்சியோடு புணருமிடத்து
க்கெட்டுநிற்குமெனவும், மெய்முதல்வி
ஞ்சியோடுபுணருமிடத்துக் கெடாமணிந்
துமெனவும் அதிக. (உ-ம்)

நடவான்	நடவாள்	}	எனவரும்.
நடவார்	நடவாது		
நடவா	—		
நடவேன்	நடவேம்	}	
நடவாய்	நடவீர்		

காலங்காட்டு மிடைநிலையோடு இவ்
அல் என்னும் எதிர்மறை விஞ்சுகளுளொ
ன்றுஇடையிற்புணர்ந்துநிற்கப்பால்காட்
டும் விஞ்சுகளையிறுதியிற் பெற்றுவருவதை

நா

வினைச்சொல்லியல்.

ஒவ்வொரு காலத்திற் றரிய எதிர்மறை வி
னைமுற்றுச்சொற்களாம். (உ-ம்)

நடந்திலன்
நடக்கின்றிலன்
நடக்கின்றலன் } எனவரும்.

இவ்வெதிர்மறை வினைமுற்றுகள் இ
க்காலத்துவழக்கிலே நடக்கலன் நடவாதிரு
ந்தான், நடவாதிருக்கின்றான், நடவாதிரு
ப்பான், எனவருமெனவுங்கொள்க.

நாசுநு. அல் எல்என்னும்விசுதிகளை
யிறுதியிற் பெற்று வருவன எதிர்மறையே
வ்வொருமைவினைமுற்றுச்சொற்களாம்.

(உ-ம்.)

உண்ணல் உண்ணேல் எனவரும்.

இவை இக்காலத்துலக வழக்கில் உண்
னாகே, உண்ணாமலிரு, உண்ணாதிரு என
வருமெனவுங்கொள்க.

நாசுநு. எதிர்மறைவிசுதியோடுமின்
விசுதினைப் பெற்று வருவன எதிர்மறை

பேவற்பன்மைவினை முற்றுகளாம். (உ-ம்)
நடவன்மின், உண்ணன்மின், எனவரும்.

இவை இக்காலத் துலகவழக்கில் நட
வாதிருங்கள், நடவாமலிருங்கள், என்னுவரு
மெனவுங்கொள்க.

௪௪௪. எதிர்மறைவிருதியோடு விய
ங்கோள் விருதிகளுள் சகர விருதியைப்
பெற்றுவருவன எதிர்மறைவியங்கோள்வி
னைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

வாழற்க உண்ணற்க எனவரும்.

அன்றியும் மகனெனல் என் னுமிடத்
து மகனென்று சொல்லற்க எ-ம், மரீஇய
தொரால் என்னுமிடத்து மரீஇய தொரு
வற்க எ-ம், பொருள்பட வருதலால் அல்,
ஆல், இரண்டும் எதிர்மறைவியங்கோள்வி
ருதிகளாய்வருமெனவுமறிக.

இவை யிக்காலத் துலகவழக்கில் வா
ழாஅக, வாழாதிருப்பாஅக, வாழாமலிரு
ப்பாஅக, வாழாதிருக்கக்கடவன், வாழாம
லிருக்கக்கடவன் என்று வருமெனவுமறிக.

நாசு அ. எதிர்மறைவிசுதியோடுமே
நிகழிய பெயரெச்சவிசுதிகளுள் அ' என்
னும்விசுதியைப்பெற்றுவருவன எதிர்ம
றைப்பெயரெச்சவினைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்.)

நடவாத உண்ணாத } என
செய்யாத திண்ணாத } வரும்.

இவை நடவா செய்யா எனவீற்று
கெட்டு வருமெனவு, இக்காலத் துலகவழ
க்கில் நடவாதிருந்த நடவாதிருக்கின்ற நட
வாதிருக்கும்என்று வருமெனவுங்கொள்க.

நாசு எதிர்மறைவிசுதியோடு மஸ்
து மை மே முதலிய விசுதிகளைப்பெற்
றுவருவன எதிர்மறை வினையெச்ச வினை
ச்சொற்களாம். (உ-ம்)

நடவாமல் நடவாது } எனவரும்.
நடவாமை நடவாமே }

நாஸு உணவினைப்புகுதியோடு இ

வே பன்வினைச்சொற்களாம்.

(வ - று .)

இறப்பு,	நிகழ்வு,	எதிர்வு.
தடந்தான்	தடக்கின்றான்	தடப்பான்
தடத்தான்	தடக்கின்றான்	தடப்பான்
தடந்தார்	தடக்கின்றார்	தடப்பார்
தடந்தது	தடக்கின்றது	தடப்பது
தடந்தன	தடக்கின்றன	தடப்பன
தடந்தேன்	தடக்கின்றேன்	தடப்பேன்
தடந்தோம்	தடக்கின்றோம்	தடப்போம்
தடந்தாய்	தடக்கின்றாய்	தடப்பாய்
தடந்தீர்	தடக்கின்றீர்	தடப்பீர்
.....	தடவாய்
.....	தடமின்
.....	தடக்க
தடந்த	தடக்கின்ற	தடக்கு
தடந்து	தடக்க	தடக்கின்
தடந்திலன்	தடக்கின்றிலன்	தடவான்
தடந்திலாத	தடக்கின்றிலாத	தடவாத
தடவாமல்	தடவாமெ	தடவாமே

எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

எனக. இப்படி உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறைபிலும்வரும்வினைச்சொற்கள்செயப்படுபொருள் குன்றியவினை செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை தன்வினை பிறவினை செயப்பாட்டுவினை என ஐந்துவ

௩௩௪. செயப்படு பொருளை வேண்
டாமனிற்சூ முதனிலை எடியாகத்தோன்
நியவினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள்
குன்றியவினைச்சொற்களாம் (உ-ம்)

நடந்தான் வந்தான் } எனவரும்.
போயினான் தூங்கினான் }

இவை இதைநடந்தான் இதைவந்தா
ன் என இரண்டாம் வேற்றுமைக்குமுடிச்
சூஞ்சொற்களாக வாராவெனவறிக.

௩௩௫ செயப்படு பொருளை வேண்
டிநிற்சூ முதனிலை எடியாகத் தோன்றிப்
பவினைச் சொற்கள் செயப்படு பொருள்
குன்றாதவினைச்சொற்களாம் (உ-ம்.)

உண்டான் கொடுத்தான் } என
கண்டான் படித்தான் } வரும்.

இவை சோற்றைபண்டான் பணத்
தைக்கொடுத்தான் என இரண்டாம்வேற்று
மைக்குமுடிச்சூஞ்சொற்களாகவருமென
வறிக.

௩௩௬. எழுவாய்க் கருத்தாவின் ஒரு
மிலாகி. வேறுபடாம னிற்சூ முதனிலைகள்

ஆயாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் தன் வினைச்சொற்களாம்.

இம்முதலில்கள் செயப்படுபொரு ள்குன்றியனவும், குன்றாதனவும் ஆம்.

(உ-ம்)

தச்சன்வந்தான் } எனவரும்.
தச்சன்கட்டினான் }

இவைகளில் வாவென்னுஞ் செயப் படுபொருள் குன்றியமுதலில்த்தொழிலு ம், கட்டி என்னுஞ் செயப்படுபொருள் கு ள்றாதமுதலில்த்தொழிலும், தச்சன் என் னும் எழுவாய்க்கருத்தாவின் ரொழிலாய் றிசிறமைகாண்க.

௩௩ எழுவாய்க்கருத்தாவொழிந்த பிறகருத்தாவின் ரொழிலாகிநிற்கு முதனி ல்களடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் பிறவினைச்சொற்களாம். இம்முதலில்கள் வி, பி, கு, சு, பி, ஆ, பு, று, என்னு மிவ்வெட் டிவிசுதிகளுள் ஒன்றைப்பெற்றுவதுவிக் கப்பட்டாவதுவேறுபட்டுவரும்.

வி,பி, முதலியனமுதலிலைத்தொழி
 லையுண்டாக்குத்தொழிற்பொருளில்வரும்
 (உ-ம்)

- வி. அரசன் தச்சனாக் கொயிலைக்கட்டுவித்தான்.
- பி. அரசன் செவகனாக் கொயிலைக்கட்டுவித்தான்.
- உ. தாய்மகனைப்போக்கினான்.
- சு. நம்பிநீரைப்பாய்ச்சினான்.
- டு. சொற்றன் கொயிலைக்கட்டுவித்தான்.
- த. அரசன்சேனையைட்டத்தினான்.
- பு. தாய்மகனையெழுப்பினான்.
- ம. தாய்குழந்தையைத்தூயிற்றினான்.

இவை விசுத்திபெற்றுவந்தன.

சாத்தன் கொற்றனைத்திருத்தினான்.
 கொற்றன்பட்டபரத்தையாட்டினான்.

இவை விகாரப்பட்டுவந்தன.

இவைகளில், கட்டு, அடி, என்னு முதலிலைகள் அரசன் என்னும் எழுவாட்க்கருத்தாவின் தொழிலாகாமல் தச்சன் செவகன் என்னும் பிறகருத்தாவின் தொழிலாகவருதல்காண்க. மற்றவைகளுமீப்படியே.

வி,பி, முதலிய விசுத்திகள் சாத்தன் கொற்றனைநடப்பித்தான், வருவித்தான், எனச் செயப்படுபொருள் குன்றியமுதலிலைகளின்மேல்வரின் அவைசெயப்படுபொருள்

நுளுடையவா மெனவும், அரசன் பதைவ
ரைசிறைச் சாலை யயடைவித்தால் எனச்
செய்யப் பட்ட பொருள் குன்றாத நிலமுதன்
களில் மேல் வரின் அவை இரண்டி செயப்
பய பொருளுடையவா மெனவுங் கொள்க.

இவ்விருதிகள் நடப்பிட்டுத் தான், செ
ய்யப்பித்தான், நடத்துவிட்டித்தான், என
இரண்டி முதலியன இணைத்து வரு மெனவு
ங் கொள்க.

அரசன் செய், தேய், அரசன்கட்டிய
கோயில், எனவிறைவில் விசு புணர்ந்து
கெட்டுநிற்கவந்தமையால் இரையமுதன்
காவேறுபட்டுவந்தன வெனவே கொள்க.

அன்றியும்-சர்வவினைக்கும்பிறவினைக்
கும் பொதுவாப்திற்குரிய சிலமுதலிலைக
ள் சிறுபான்மை இவ்விருதி வேண்டாமற்
பிறவினைப் பொருளில் வருமிடத்துக்கரை
த்தான் தேய்த்தான் கரைக்கின்றான் தேய்கி
கின்றான் கரைப்பான் தேய்ப்பான் எனவ
ல்லொற்று மிகப்பெற்றும், தன்வினைப்
பொருளில் வருமிடத்துக்கரைந்தான் தே

யீந்தான் கனாகின்றான் தேய்கின்றான் க்
னாவான் தேய்வான் என மெல்லொற்று
இறந்தகாலத்து லேமிகப்பெற்றும், ஏனைய
காலங்களிலுயல்பாகியும் வருமெனவறிக.

நளசு. செயப்படுபொருளை புணர்
ந்துப் படு விஞ்ஞபுணர்ந்துநிற்கு முதனி
லைகளடியாகத் தோன்றிய வினைச்சொற்க
ள் செயப்பாட்டுவினைகளாம்.

செயப்படுபொருள் குன்றாததன்வி
னைமுதனிலைகளோடும் வி,பி,முதலியவை
களைப்பெற்றாவரும் பிறவினை முதனிலை
களோடும், படு விஞ்ஞ புணர்ந்து வருமெ
னவறிக.

இம்முதனிலைகளோடு,படு விஞ்ஞ பு
ணருமிடத்து அகரச்சாரியையை யாவது
குச்சாரியையையும் அகரச்சாரியையையு
மாவதுபெறும்.

(உ-ம்.)

தச்சுறற்கோயில்கட்டப்பட்டது.

அரசுறலேழச் சேனக்கொண்டுகோயில்கட்

[டுவிக்கப்பட்டது.

சேவகனாற்கள்ளனடிக்கப்பட்டான்.

அரசனாலேசேவகனைக்கொண்டுகள்ளனடி.
[ப்பிக்கப்பட்டான்.
சாத்தனாகொற்றனடப்பிக்கப்பட்டான்.
அரசனாலே பகைவர் சிறைச்சாலையை ய
[டைவிக்கப்பட்டார்.

எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

இச்செயப்பாட்டுவினை-தச்சனாற்சோ
யில்கட்டப்பட்டது என வினைமுதல்முன்
றும்வேற்றுமையிலும் செயப்படுபொரு
ள் எழுவாயிலும் வரப்பெற்று வினைமுத
லை முதனிலைத் தொழிலாலும் செயப்படு
பொருளை விஞ்ஞானமும் முடிக்கு மென்
றும், அரசனாலே பகைவர்சிறைச்சாலையை
யடைவிக்கப்பட்டார் என இரண்டசெயப்
படுபொருள்வருமிடத்துவிஞ்ஞானமேமு
டிக்கப்பட்ட செயப்படுபொருள் எழுவா
யிலும் விஞ்ஞானமே முடிக்கப்படாத செ
யப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமை
யிலும் வரப்பெறுமென்றும் அதிக.

அன்றியும் இக்காலத் துலகவழக்கிலே
மேற்கூறிய சாரியைகளின்று அடிபட்டா

காமி

வினைச்சொல்லியல்.

ன், அடிபண்டான், பிடிபட்டான், பிடிபுண்டான் எனப் படு உண் விருதிகள் புணர்ந்துவருமெனவுடற்க.

நாள். இவைபயல் நித்தற்பொருட்டு வினை, தேற்றவினை, வலிமையினை, துணிபுவினை, கூட்டுவினை, என ஐவ்வகைப்பட, வினைச்சொற்களுமுள்.

நாள். வினமுதற்றொழிற்பயன்வினமுதலை யடைதற்பொருளைத் தருங்கொள்ளென்னும் விஞ்ஞையைப் பெற்றுநிற்குமுதனிலைகளடியாகத் தோன்றியவினைச்சொற்கள் தற்பொருட்டு வினைகளாம்.

முதனிலைகளோடு கொள்விருதிபுணருமிடத்துத் துச்சாரியையேனும் இகரவுயிகையேனும்பெறும். உ-ம்)

செய்துகொண்டான்	}	எனவரும்.
அடித்துக்கொண்டான்		
கடித்துக்கொண்டான்		
வெட்டிக்கொண்டான்		

நாள். வேண்டும் பகும் தகும் என் பவை தோற்றவினைகளெனப்படும்.

இம்முய்யு (ஒருபொருட் சொற்க
ளாய்த் தேற்றப்பொருளை உணர்ந்தி இரு
திணை வையம்பால் முவிடங்கட்கும் உரிய
னவாய்வரும்.

(உ-ம்.)

அவன்வரல்வேண்டும்	நாம்வரல்வேண்டும்	} எனவரும்.
அவள்வரல்வேண்டும்	நீர்வரல்வேண்டும்	
அவர்வரல் வேண்டும்	நீர்வரல்வேண்டும்	
அதுவரல் வேண்டும்	அவன்செய்யத்தரும்	
அவ்வரல்வேண்டும்	அவனஞ்சப்படும்	
நாம்வரல் வேண்டும்		

தேற்றப்பொருளாவது வரல்வேண்
டுமென்னு மிடத்து வரலே தக்கதெனப்
பொருள்கொள்ளப்படுவதாம்.

நா அம். வலிமையுறுத்தற்பொருளைத்
தரும் மாட்டு என்னும் விஞ்ஞையப்பெற்
றுந்நீரு முதனிலைகளடியாகத் தோன்றிய
வினாச்சொற்கள் வலிமை வினைகளாம்.

மாட்டென்பது முதனிலைகளோடு
புணருபிடத்து அ என்னுஞ்சாரியையை
யாவது கு அ என்னு மிருசாரியைகளை
யாவது பெறும்.

இது பெரும்பான்மையும் வ் என்

ஐமெதிர்கால விடைநிலையோடுவரும்.

(உ-ம்.)

அடிக்கமாட்டுவான்
செய்யமாட்டுவான்
நடக்கமாட்டுவான் } எனவரும்.

நா.அக. அணிவுப்பொருளைத்தரும்
விடு ஒழி என்னும் விருதிகளைப்பெற்றுநி
ற்குமுதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினை
ச்சொற்கள் அணிபுவினைச்சொற்களாம்.

இவ்விருவிருதியு முதனிலைகளோடு
புணருமிடத்துத் துச்சாரியையைய யாவ
து இகரவுயிரையாவது பெறும்.

(உ-ம்.)

செய்துவிட்டான்
செய்தொழிந்தான்
தூங்கிவிட்டான்
ஆடியொழிந்தான் } எனவரும்.

நா.அஉ. சிலவினைப் பகுதிகளோடு
வேறுவினைப் பகுதிகள் புணர்ந்து ஒரு
சொல் நீர்மைப்பட்டுநிற்கு முதனிலைகள்
டியாகத்தோன்றியவினைச்சொற்கள் கூட்டு.

வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

உண்டாகினான், } எனவருமீ.
காப்பாற்றினான், }

நா. அக. இவ்வினைச்சொற்கள் வினையடியிற் றேற்றுவதன்நிச் சிறுபான்மை பெயரடியிலும், இடையடியிலும், உரியடியிலுந், தோன்றும். (உ-ம்)

கடைக்கணித்தான், கித்திரித்தான், என்பன கடைக்கண், கித்திரம், என்னும் பெயரடியாகத்தோன்றின.

பொன்போன்றான், புனிதிகர்த்தான் என்பன போல், நிகர், என்னும் இடையடியாகத்தோன்றின.

கான்றான், சிறுத்தான், என்பன, சால், சிறு, என்னும் உரியடியாகத்தோன்றின.

நா. அச. இவையன்றிப் படு என்பது கிலபெயர்ச் சொற்களோடு புணர்ந்து ஒருமுதனிலைத்தன்மைப்பட்டு வினையடியாகவருதலுமுண்டு. (உ-ம்)

ஆகைப்பட்டான் } எனவருமீ.
ஆன்பப்பட்டான் }
யிடு

நா.அ.இ. குறிப்புவினைகளாவன கால்
த்தைக்குறிப்பாகவுணர்த்தும்வினைச்சொ
ற்களாம்.

இவை பொருள், இடம், காலம், சீனை,
குணம், தொழில் என்னுமிவ்வாறு மடியா
கக் தோன்றி முற்றும், பெயரொச்சமும்,
வினையெச்சமுமாகிவரும்.

நா.அ.க. குறிப்புவினைமுற்றுச்சொற்
கள் காலத்தைக் குறிப்பாகவுணர்த்திப்பா
ல்காட்டும் விகுதிகளை யிறுதியிற்பெற்று
மும்பிசின்றபெயரைக்கொண்டிருமடிவன
வாய்வரு வனவாம்,

(உ-ம்)

பொன்னன்	கண்ணன்	} அவன்:	
அகத்தன்	கரியன்		என
வேணிலான்	நடையன்		வரும்.

இவைகளுள் பொன்னன் என்பது
பொன்னைபுடையனாயினான் என இறந்த
காலங் கருதியாவது, பொன்னை யுடைய
னாகின்றான் எனநிகழ்காலங்கருதியாவது,
பொன்னைபுடையனாவான், என எதிர்கால

இகருதியாவது, சொல்லுவோன்குறிப்பா
ற்கேட்போனுக்குத்தோன்ற வுரைக்கப்ப
டுவது. மற்றவைகளு மிப்படியே

இக்குறிப்புவினைமுற்றுச்சொற்கள்
அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அது அது அ
என் என் அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் ஐ ஆய்
இ இர் ஈர் முதலிய பால்காட்டும்விருதி
னை யிதுதியிற்பெற்றுவரும். (உ-ம்)

குழையன்	குழையான்	} எனவரும்.
குழையள்	குழையாள்	
குழையர்	குழையார்	
குழையது	குழையிற்று	
குறுந்தாட்டு	குழையின	
குழையினென்	குழையினேன்	
குழையம்	குழையாம்	
குழையினெம்	குழையினேம்	
குழையினேம்	குழையினை	
குழையாய்	வில்லி	
குழையினிர்	குழையிர்	

கல்வியாற் பெரியன் - கற்றுவல்லன்
என்றாற்போலக் காரணம்பற்றிவருபவை
களை ஆக்கவினைக்குறிப்பென்றும்தீர்நன்

ணிது-திவெய்து-என்றறற்போலத் காரண
மப்பற்றாமல் இயற்கையை யுணர்த்திவருப
வைகளை இயற்கைவினைக்குறிப்பென்றும்
அறிக.

௩௩௭. பெயரெச்சவினைக்குறிப்புச்
சொற்கள் பால்காட்டுமுற்று விஞ்ஞிகளைப்
பெற்றத குறைச்சொற்களாய் அகரவிஞ்ஞி
யை யிதுதியிற்பெற்றுக்காலத்தைக் குறிப்
பாக யுணர்த்திப்பெயரைமுடிக்குஞ்சொ
ற்களாக ஏற்கவருவனவாம் (உம்)

பெய்யசேனை கரியகுதிரை } என
முடித்தகள்ளி உள்ளகாரியம் } வரும்.

௩௩௮. வினைபெச்ச வினைக்குறிப்பு
ச்சொற்கள் பால்காட்டு முற்றுவிஞ்ஞிகளை
ப்பெற்றத குறைச்சொற்களாய் அறிது
மடல் முதலிய விஞ்ஞிகளை இதுதியிற்பெற்
றுக்காலத்தைக் குறிப்பாக யுணர்த்திவினை
யை முடிக்குஞ்சொற்களாக ஏற்கவருவன
வாம். (உம்)

மெல்லப்பேசுந்
அருளி ன்னிசசொன்னுண்
அதுவல்லதிலை
அதுவல்லாமலிலை } எனவரும்.

நாடுக. வேறு இல்லை உண்டு என்
னுமிப்போன்று குறிப்புவினைமுற்றுச்சொ
ற்களும் இருதிணையம்பான்முவிடங்கட்
கும்பொதுவாகிவரும். (உ-ம்)

அவன், அவள், அவர், வேறு }
அது, அவை, யான், இல்லை } எனவரும்.
யாம், நீ, நீர், உண்டு }

நாடுக யார் என்னும் வினாவினைக்கு
நிப்புமுற்றுச்சொல் ஐம்பான் முவிடத்
திற்கும்பொதுவாகிவரும். (உ-ம்)

அவன் அவள் அவர் }
அது அவை யான் } யார்.
யாம் நீ நீர் } எனவரும்.

யாரொன்பது - ஆரொன்றுத் திரிந்துவரும்.

நாடுக எவன் என்னும் வினாவினைக்
குறிப்புமுற்றுச்சொல் ஆர்திணையிருபா
ற்கும் பொதுவாகிவரும். (உ-ம்)

ஆர்தெவன் அகவநியவன் எனவரும்.

எவ்வென்பது என் என்ன என்ன
எனத்திரிந்துவரும் இங்கேசொன்ன எ
வ்வென்பது உயர்நினை ஆண்பாலைபுணர்
தும்பெயராய்

நாடுக. தெரிநிலை யினைமுற்றுச்சொல்

௩௦௮ வினைச்சொல்லியல்

குறிப்புவினை முற்றுகளுந் தம்மைமுடிந்
தற்கேலாதவினையையும் பெயராயுங்கொ
ண்டிவரின் முற்றுப்பொருள்கொள்ளப்ப
டாமல் எச்சப்பொருள் கொள்ளப்படும்.

(உ-ம்.)

உண்டான்வந்தான் எனவரின் உண்டு
'வந்தான் எனவினையெச்சமாகவும், உண்டா
ன் சாத்தனூர்க்குப் போயினான் எனவரின்
'உண்டசாத்த னூர்க்குப்போயினான் எனப்
பெயரெச்சமாகவும், உச்சிக்கூப்பிய னை
'யினன் தற்புகழ்ந்து எனவரின் உச்சிக்கூ
ப்பியனையினனாகித் தற்புகழ்ந்து. என வி
னையெச்சமாகவும், வெந்திறலினன் விறல்
வழுதி எனவரின் வெந்திறலினனாகிய விற
ல்வழுதி எனப் பெயரெச்சமாகவும் பொ
ருள்கொள்ளப்படும்.

நாகக் தன்வினைமுதல்வினையைக்
கொள்ளும் வினையெச்சங்கள் பிறவினைமு
தல்வினையைக் கொண்டவருவிடத்துப் பி
றவினைமுதல் வினையைக்கொள்ளும் வினை
யெச்சமாகவும், வினைமுதலிலைகள் முற்று
ப்பொரு டருவிடத்து முற்றுகவும், வினை

வினைச்சொல்லியல். நாயகர்

யெச்சப்பொருடருமிடத்து வினையெச்சமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும்.

(உ-ம்)

சூரியன் பட்டுவந்தான் என்னுமிடத்துத் தன்வினையெச்சம் வினையைக் கொள்ளும் பட்டு என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் வந்தானென்னும் பிறவினை முதல்வினையைக் கொண்டிருந்தவின் அதனைப்படவென்னுஞ் செயவெனெச்சமாகத் திரித்துக் கொள்க.

பெறுவது கொள்வாருங் கள்வருநேர் என்னுமிடத்து நேர் என்பது நேர்வது எனவினைமுற்றுப் பொருளைத் தருதலின் வினை முற்றாகவும், வரிப்புனைபத்து என்னுமிடத்து வரி என்பதுவரிந்து என வினையெச்சப்பொருடருதலின் வினையெச்சமாகவும், பொருள்கொள்ளப்படும்.

வினைச்சொல்லியல்

முற்றிற்று.

இடைச்சொல்லியல்

நாகுசு. இடைச்சொற்களாவன தனித் துறடக்குமாற்றலில்லனவாய்ப்பெயர்வினைகளோடுசொந்துபொருளை யுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்

நாகுரு. அவை வேற்றுமை யருடகனும், விசுதியருபுகளும், இடைநிலையுருபுகளும், சாரியையுருபுகளும், ஒப்புருபுகளும், சுட்டுப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், வினாப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், தத்தடக்குரிய பொருள்களையுணர்த்திவரும் ஏ, ஓ, உம், என, என்று, கொல், மற்று, மன், அம்ம, தொறும், தோறும், இனி, ஆவது, என்பவைகளும், ஒலி அச்சம் விராவு இவற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தி வருபவைகளும், இரககப்பொருளையுணர்த்திவருபவைகளும், இகழ்ச்சிப்பொருளையுணர்த்திவருபவைகளும், அதிசயப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், இசைநிறைத்தலே பொருளாய் வருபவைகளும், அசைத்தலே பொருளாய் நிற்றவைகளும் ஆம்.

நகூகா. வேற்றுமையுருபிடைச்சொற்களாவன முன்பெயரியலிலே சொல்லப்பட்ட ஐ, ஆல், கு, முதலியனவாம்.

நகூள. விருது யுருபிடைச் சொற்களாவன முன் பெயரியலிலும் வினை யிலுஞ் சொல்லப்பட்ட அன், ஆன், அள், ஆள் முதலியனவாம்.

நகூஅ. இடைநிலை யுருபிடைச் சொற்களாவன மேலியலிற் கூறப்பட்ட த், த், த், இன், இன்று, இது முதலியனவாம்.

நகூகூ. சாரியையுருபிடைச் சொற்களாவன அன், ஆன், அம், ஆம், அல், அத், அற்று, இன், இற்று, தம், நம், தும், அ, ஆ, உ, ஐ, ஐ, கு, ன் முதலியனவாம்.

(உ-ம்.)

அதன்கால், ஒருபாற்றி, புளியங்காய், புற்றஞ்சோறு, தொடையல், மரத்துக் கோழி, பலவற்றை, வண்டின்கால், பதிற்றுப்பத்து, எல்லாந்தம்மையும், எல்லாதம்மையும், எல்லாநூம்மையும், தமிழ்ப்பிள்ளை

௭௨௨ இடைச்சொல்லியல்.

இல்லாப்பொருள், உண்ணுவான், ஒன்றே
கால், இரட்டைப்பிள்ளை, உண்குவான், செ
ய்துகொண்டான், ஆன் எனவரும்.

௨௩. ஒப்புருபிடைச்சொற்களாவன
போல, ஒப்ப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன
முதலியனவாம்.

(௨-ம்)

புலிபேசலப்பாய்ந்தான், குருவியொ
ப்பக்கப்பிட்டான், புலியன்னகொற்றன்,
எனவரும். மற்றவையுமிப்படியே.

போல, ஒப்ப, நேர, நிகர, என்பன
இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையெ
ச்சவினை எனவும், அவைகளிலே போல்,
ஒப்பு, நேர், நிகர், என்னு முதனிலைகளே
இடைச்சொல்லெனவும், அன்ன, இன்ன,
என்பன இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த
பெயரெச்சவினைக்குறிப்பெனவும், அவை
களிலே அ, இ, என்னு முதனிலைகளே இ
டைச்சொல்லெனவுங்கொள்க.

௨௪. சுட்டுப்பொருளைத்தருமிடை

ச்சொற்களாவன அ,இ,உ,என்பனவாம்.

(உ-ம்)

அக்கொற்றன்,இக்கொற்றன்,உக்கொற்றன்,எனவரும். அ என்பது அந்த எ-ம், இ என்பது இந்த எ-ம்,மருகியும்வரும்.

உாஉ. வினாப்பொருளைத்தருமிடைச்சொற்களாவன எ,யா,ஆ,முதலியனவாம்.

(உ-ம்.)

எக்கொற்றன்,யாங்ஙனம்,கொற்றனானவரும்.

உாஉ. ஏகாவிடைச்சொல் தேற்றமும்,வினாவும்,என்னும், யிரிநிலையும்,எதுர்மறையும், இசைநிறையும், ஈற்றசையும் என்னும் எழுப்பொருளில்வரும்.

(உ-ம்.)

உண்டே மறுமை என்பதில் ஏ தெளிவுப்பொருளைத்தருதலாலே தேற்றத்தில் வந்தது.

நீயே கொண்டாய் என்பதில் நீயா கொண்டாயென வினாவிநிற்றுகயால் வினாப்பொருளில்வந்தது.

வினாக்கள் - இடைச்சொல்லியல்

நிலமே நீரே தீயே என்பதில் நினைவும், நீரும், தீயும், என எண்ணிநின்றலால் ஏ எண்ணுப்பொருளில்வந்தது.

அவருளீவனேகொண்டான் என்பதில் ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்துநின்றலால் ஏ பிரிநிலையில்வந்தது.

நானே கொண்டேன் என்பதில் நான் கொள்கிலே எனென்னும் பொருளைத்தருதலால் ஏ எதிர்மறையில்வந்தது.

ஏயே யிவளே ருத்திபேடி என்பதில் வேறுபொருளின்றி யிசைநிறைத்து நின்றலால் ஏ இசைநிறையில்வந்தது.

இயம்புவனெழுத்தே என்பதில் வேறுபொருளின்றி யிறுதியில் அசைத்துநிற்கையால் ஏ நற்றசையில்வந்தது.

உாச. ஓகாரவிடைச்சொல் ஒழியிசையும், வினாவும், சிறப்பும், எதிர்மறையும், தெரிநிலையும், பழிவும், பிரிநிலையும், அசைநிலையும் ஆகிய எட்டுப்பொருளில்வரும்.

(உ-ம்.)

• உண்ணு தற்கொ வந்தாய் என்பதினில்

கீலகஞ்செய்யவந்தாய் என ஒழிந்தசொற்
களைத்தருதலால் ஓ ஒழியிசையில்வந்தது.

குற்றியோமகனோ என்பதிலே குற்
றியா மகனா என வினாவிநிற்கையால் ஓ வி
னாவில்வந்தது.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பு இழிவு சிறப்
பு என இருவகைப்படும்.

ஓஒபெரியன் என்பதில் ஒருவனது
பெருமை மிகுதியைக் காட்டுதலால் ஓ உ
யர்வுசிறப்பில்வந்தது.

ஓஒகொடியன் என்பதில் ஒருவனது
கொடுமை மிகுதியையுணர்த்தலால் ஓ இ
ழிவுசிறப்பில்வந்தது.

அவனோகொண்டான் என்பதில்
கொண்டலென்னும் பொருளைத்தரிந்
து எதிர்மறை.

அலியைநோக்கி ஆனோ அதுவுமன்
று பெண்ணோ அதுவுமன்று என்னுமிடத்
து அத்தன்மையிலலாமையைத் தெரியவு
ணர்த்தலால் ஓ தெரிநிலையில்வந்தது.

நீயை இடைச்சொல்லியல்,

உறுதியுணராது கெட்டானா ஒஓ
மக்கோ ருறுதியுணராரோ என்னு மிடத்
துக் கழிவிரக்கப்பொருளைத் தருதலால் ஓ
கழிவுப்பொருளில்வந்தது.

● இவனோகொண்டான் என்பதிலேப
லரிலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்தலாலே ஓ பி
ரிதிலையிலவந்தது.

காணிபவம்மினோகங்குலது நிகையே
என்பதில் ஓ வேறுபொருளின்றி அசைநி
லையாய்வந்தது.

உளரு. உம்மென்னு மிடைச்சொல்
எதிர்மறையும், சிறப்பு, ஐயமும், எச்ச
மும், முற்றும், எண்ணும், தெரிநிலையும், ஆ
க்கமும் ஆகிய எட்டுப் பொருளில்வரும்.

(உ-ம்.)

சாத்தன்வருவதற்குமுரியன் என்பதி
ல் வாராமைக்கு முரியனெனப் பொரு ட
ருதலின் உம் எதிர்மறையில்வந்தது.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பு, இழிவுசிறப்
பு என இருவகைப்படும்.

குறையும்ருளுங்கூன்று என்பதில்

சூன்றினுயர்வைச்சிறப்பித்தலால் உம் - உயர்வு சிறப்பில்வந்தது.

புலையனும்விரும்பாப் புன்புலால்யாக்கை என்பதில் உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் உம் இழிவு சிறப்பில் வந்தது.

பத்தாயினுமெட்டாயினுங்கொடி என்னுமிடத்து ஒன்றைத் துணிபாமையை, புணர்த்தலால் உம் ஐயத்தில்வந்தது.

எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும், எதிரதுதழீஇயதும் எனஇருவகைப்படும்

சாத்தனும் வந்தான் என்பதில் கொற்றன்வந்ததுமன்றி எனப்பொருள்படின இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மையாம்.

இனிக்கொற்றனும் வருவான் எனப்பொருள்படின எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மையாம்.

தமிழ்நாட்டி மூவேந்தரும் வந்தாரி என்பதில் குறைவில்பொருளைத் தருதலால் உம் முற்றுப்பொருளில்வந்தது.

சாத்தனும் கொற்றனும் புத்தனும் வ

18௨௮ இடைச்சொல்லியல்.

நீதாஃ என்பதில் எண்ணிநிற்றலின் உம்
ண்ணப்பொருளில்வந்தது.

அலிபைநோக்கி ஆணுமன்றுபெண்
ணுமன்று என்பதில் இன்னதெனத் தெரி
யுமிடத்து வருதலால் உம் தெரிநிலையில்வ
ந்தது.

பாலுமாயிற்று என்பதில் அதுவே
மருந்துமாயிற்று எனப் பொருள்படி
ஆக்கவும்மையாம்.

அன்றியும் எல்லாரும் வந்திலர் என
முற்றுமை எதிர்மறை வினையாயிற்று
வருங்கால் எச்சவும்மையு மாமெனக் கொ
ள்க.

உளக. என என்று என்னு மிரண்டி
டைச்சொற்களும் வினை, பெயர், எண், ப
ண்பு, குறிப்பு, இசை, உவமை, என்னும்
ஏழுபொருளில்வரும். (உ-ம்)

மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையு
வந்தான் என்பதில் என என்பது வினை
யோடியைந்தது.

உளொனப்படுவ துறைபூர் என்பதி
ல் என என்பது பெயரோடென்பந்தது.

நிலமென நீரென நெருப்பென கா
நீறென ஆகாயமெனப் பூதங்களைந்து எ
ன்பதில் என என்பது எண்ணுப் பொரு
ளிலவந்தது.

வெள்ளென விளர்த்தது என்பதில் எ
ன என்பது பண்போடியந்தது.

பொள்ளென வாங்கேபுறம்பேரார்
என்பதில் என என்பது விரைவுக் குறிப்
போடியந்தது.

ஒல்லென வொலித்தது என்பதில் எ
ன, என்பது இசை என்னு மொலிக்குறிப்
போடியந்தது.

புலிடாப்பிறதெனப்பாய்ந்தான் என்
பதில் என என்பது உவமையோடியந்த
து. என்று என்பதையு மிப்படியே யொ
ட்டிக்கொள்க.

மேற்கூறிய ஏ,உம்,என,என்று,என்
னு நான்கிடைச்சொற்க ளன்றியும் என்ற,
என,ஒரி, என்னுமிம்முன்றிடைச்சொற்க
ளும் எண்ணுப் பொருளிலவரும். (உ-ம்)

நிலமென	நீரென	எ-ம்,	} வரும்.
நிலமென	நீரென	எ-ம்,	
நிலமென	நீரென	எ-ம்,	

யி

ராகு

இடைச்சொல்லியல்.

இவ்வெண்ணிடச்சொல் சாத்தானும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் நால்வரும்வந்தார் எனத்தொகைபெற்றும், படைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும் என அது எண்ணப்பொருடோனும் பொருந்த ஓரிடத்துத், நிறுந்து சாத்தன் கொற்றன் தேவன் பூதன் நால்வரும்வந்தாள் என அதுதொக்கும் கற்றுங் பேட்டுங்கற்பனைகடந்தார் என அதுசிறுபான்மைவினையோடும், பொருந்தியும், வருதலுமுளவெனக்கொள்க.

உாஎ. கொல்லென்னு மிடச்சொல் ஐயப்பொருளிலும், அசைநிலையிலும், வரும். (உ-ம்)

அவன்கொல் இவன்கொல் என்பதில் கொல் அவனோ விவனோ வென ஐயப்பொருளில்வந்தது.

கற்றதனாலாயபயனென்கொல் என்பதில் கொல் வேறுபொருளின்றி வருதலால் அசைநிலையில்வந்தது.

உாஅ. மற்றென்னுமிடைச்சொல்வினைமாற்றுப் பொருளிலும், பிறிதென்னும் பொருளிலும் அசைநிலையிலும் வருக.

(உ-ம்.)

மற்றறிவாதல்வினையாமினைய மென்
னது என்னுமிடத்து நல்வினையை வினா
ந்தறிவாமென்னும் வினையை பொழித்து
வினையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தரு
தலால் மற்று வினைமாற்றில்வந்தது.

ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றெறன்
று-சூழினுந்தான்முந் துறும்என்பதில்ஊ
ழல்லதொன்று என்னும்பொருளைத்தருத
லால் மற்று பிறிதென்னும்பொருளில்வந்
தது.

மற்றடிகள்கண்டருள்செய்யமலரடி
க்கீழ் என்பதில் வேறுபொருளுணர்த்தா
மையால் மற்று அசைநிலையில்வந்தது.

உராக. மன்னென்னுமிடைச்சொல்
ஒழியிசைப்பொருளிலும், ஆக்கப்பொரு
ளிலும், சூழிவுப்பொருளிலும், பிசுதிப்
பொருளிலும், அசைநிலையிலும் வரும்.

(உ-ம்)

கூரியதோர்வாண்மன் என்னுமிடத்
து இரும்பை யறத்துணித்தது என்னும்
ஒழிந்தசொற்களைத் தருதலால் மன் ஒழி

யினைசப் பொருளில்வந்தது.

தெடியன்மன் என்னுமிடத்து அவ்
னேவலியனுமாயினான் எனப்பொருள்ப
டுதலால் மன் ஆக்கப்பொருளில்வந்தது.

சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயுமன்
னே என்னுமிடத்து அவவிறத்தனின் எம
க்குக்கொடுத்தலகழிந்தது எனப்பொருள்
படுதலால் மன் கழிவுப்பொருளில் வந்த
து.

எந்தையெமக்கருளுமன் என்னுமி
டத்துமிகுதியுங்கொடுப்பான் எனப்பொ
ருள்படுதலால் மன் மிகுதிப்பொருளில்வ
ந்தது.

அதுமற்கொண்கன்றேரே என்னுமி
டத்து வேறுபொருளின்றிவருதலால்மன்
அசைநிலையில்வந்தது

உாய அம்மவென்னுமிடைச்சொல்
ஒன்றுசொல்லுவேன்கேளென்னும் ஏவற்
பொருளிலும் அசைநிலையிலும் வரும்.

(உ-ம்)

அம்மவாழி கோழி என்னுமிடத்து
அம்ம என்பது ஒன்று சொல்லுவேன்கே

என்னும் பொருளில் வந்தது.

அதுமற்றம்ம என்னுமிடத்து கே
றுபொருளின் நிவருதலால் அம்ம என்ப
து அசைநிலையில்வந்தது.

உரயக. தொறும் தோறும் என்னு
மிவ்விரண்டினைச் சொற்களும் இடப்ப
ண்மைப்பொருளிலும், தொழிற்பயில்வுப்
பொருளிலும்வரும். (உ-ம்)

சோழநாட்டி னூர்தொறுஞ் சிவாஸ
யங்களுண்டு எ-ம், படிக்குந்தோறும், பய
னுண்டு எ-ம், வரும்.

உரயஉ. இனியென்பது எல்லைப்பொ
பொருளிலும், காலப்பொருளிலும்வரும்.
(உ-ம்)

இனியெம்மூர் எ-ம், இனிவருவேன்
எ-ம் வரும்.

உரயக. ஆவது என்னு மிடைச்சொ
ல் லிகற்பப்பொருளில்வரும். (உ-ம்)

வல்லெழுத்தாவது மெல்லெழுத்தா
வது பிசும் எனவரும்.

உரயச. கோவென கோவென து

எகக இடைச்சொல்லியல்.

மீமென ஒல்லென கஃறென சுஃறென
எ-ம் கடென களகளென திமிதிடென
நெறு நெறன படபடென எ-ம், வருவன
ஒலிக் குறிப்புப் பொருளைத்தரு மிடைச்
சொற்களாம்.

உராயடு. அண்ணென துணுக்கென
திட்கென திமிக்கென என்னுற்போல்வன
அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத்தரு மிடைச்
சொற்களாம்.

உராயகூ. பொள்ளென பொருக்கெ
ன நெறோலென என்னுற்போல்வன வி
னாவக்குறிப்புப்பொருளைத்தரும் இடை
ச்சொற்களாம்.

உராயன. அந்தோ அன்னோ ஐபோ
ஆஅ ஒஓ என்னுற்போல்வன இரக்கப்பொ
ருளைத்தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உராயஅ. சீ சீ சீ சிசசீ சை முதலிய
ன இகழ்ச்சிப் பொருளைத்தரும் இடைச்
சொற்களாம்.

உராயகூ ஆஅ ஆதா ஒஓ ஒகோ அ
ம்மா என்னுற்போல்வன அங்கயப் பொ
ருளைத்தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உஉய மியா,யூ,மோ,மநி, அத்தை
இத்தை,வாழிய,மாள்,ந,யாழ,என்பன மு
ன்னிலையிடத்துவேறுபொருளின்றி அசை
த்தலேபொருளாய்வரும் இடைச்சொற்க
ளாம். (உ-ம்)

கேண்மியா என்பதில் மியாவென்
பது முன்னிலையிடத்து அசையாய் வந்த
து.மற்றவைகளுமிப்படியே.

உஉக. யா,கா,பிற, பிறக்கு, அரோ,
போ,மாது,இகும்,சின்,குரை, ஒரும்,போ
லும்,அன்று,ஆம், முதலியன மூவிடத்து
ம்வேறுபொருளின்றி அசைத்தலே பொ
ருளாய்வரும் இடைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

யா பன்னிருவர் மாணுக்க ரகத்திய
ரூர்க்கு என்பதில் யா என்பது அசையந்
ய்வந்தது மற்றவைகளுமிப்படியே.

இடைச்சொல்லியல்

மு த் து ப் பெ த் த து.

சு. வ. து.

உரிச்சொல்லியல்

உஉஉ. உரிச்சொற்களாவன பொரு
ள்களின் பண்புடனே யுணர்த்துஞ் சொற்க
ளாம்.

அவை குணப்பண்புச்சொற்களும்,
தொழிற்பண்புச்சொற்களும் என விருவ
கைப்படும்.

உஉஉ. குணப்பண்புச்சொற்கள் நிற
த்தைபும், வடிவையும், சுவையையும், பரிசு
த்தைபும், நாற்றத்தையும், சாதினையும்,
அளவையும், அறிவு முதலியனவற்றையும்
உணர்த்துஞ்சொற்களாம்.

உஉச. நிறத்தைபுணர்த்தும் பண்பு
ச்சொற்கள் செம்மை, கருமை, வெண்மை
பொன்மை, பசுமை முதலியனவாம்..

உஉடு. வடிவையுணர்த்தும் பண்புச்
சொற்கள் வட்டம், சதுரம், இருகோணம்,
முக்கோணம், கூன், குறள் முதலியனவாம்

உஉஎ. சுவையையுணர்த்தும் பண்பு
ச்சொற்கள் கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு

வரிப்பு,கார்ப்பு,டுனிப்பு எல்லாம் அறு
வைகளை யுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

உஉஎ பரிசுந் தசுபுணர்த்தும் பண்
ச்சொற்கள் வெட்டை, தண்ணை, மென்
மை, வண்ணை, நெய்மை, சீர்மை, இழு
மனை, சுருச்சுரை என்னும் எண்வகைப்
பரிசுகளையுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

உஉஅ நாற்றத்தெத்புணர்த்தும்பண்
ச்சொற்கள் நாற்றத்தி, தூர்க்கத்தி, எச்
றம் இருவகைநாற்றங்களை யுணர்த்திவரு
ஞ்சொற்களாம்.

உஉஊ ச' திபையுணர்த்தும் பண்பு
ச்சொற்கள் அற்கணி, அசசர் முதலியச்
சையுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம் பசு, எ
ருமை, ஆடு, முரலியவைவருஞ் சாறுபையு
ணர்த்துபனவென்றற்க.

உஉயி. அளவையுணர்த்தும்பண்புச்
சொற்கள் குறுமை, நெடுமை முதலிய அ
ளவையுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம்.

உஉக அறிவு முதலியவைநிறையுண
ர்த்தும்பண்புச்சொற்கள் அறிவு, அச்சம்,

'மானம், பொறுமை, மயக்கம், விருப்பத்
வெறுப்பு, இரக்கம், நன்மை, தீமை முத
லியனவாம்.

மேற்கூறிய நிறமுதலியவற்றை யுண
ர்த்துஞ்சொற்கள் பொருள்களின் குணப்
பண்பை யுணர்த்துமிடத்து உரிச்சொற்க
ளென்றும், அப்பண்புகளுக்குப் பெயர்க
ளாய் வருமிடத்துப் பெயர்ச்சொற்களெ
ன்றுங்கொள்ளப்படும்.

உகஉ. தொழிற் பண்புச்சொற்கள்
பொருள்களின் நொழிற்பண்புகளை யுண
ர்த்தும் நட, வா, முதலியனவாம்.

இவை பொருள்களின் நொழிற்பண்
பையுணர்த்து மிடத்து உரிச்சொற்க ளெ
ன்றும், வினைமுதல்முதலிய காரணங்களா
ற்புடைபெயர்ந்து தொழிற்பண்பின் கார
ியமாய்ப் பொருட்புடை பெயர்ச்சியை
யுணர்த்துமிடத்து வினைச்சொற்க ளென்
றும், தொழிற்குத் தொன்றுதொட்புவழங்
கும்பெயர்களாக வருமிடத்துத் தனிவினை
ப்பெயர்களென்றுங்கொள்ளப்படும்.

உகக. இவ்வரிச்சொற்கள் ஒருகுணத்தையும், பலகுணத்தையுமுணர்த்திவரும்.

உகச. சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என்பன மிகுதியென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்த்துமுரிச்சொற்களாம். (உ-ம்)

சீர்சாலகத்தியன், உறுபுகழ், தவப்பல, நனிபேதை, துயர்கூர்ந்தான், கழிநலம், எனவரும்.

உகடு. செழுமை என்பது வளனும் கொழுப்பும் என்னு மிருகுணத்தை யுணர்த்துமுரிச்சொல்லாம். (உ-ம்)

செழுஞ்சாலி எ-ம், } வரும்.
செழும்புலியேறு எ-ம், }

இவ்வாறு ஒருகுணத்தையும் பலகுணத்தையும் உணர்த்திவரும் எனைய உரிச்சொற்க ளெல்லாவற்றையு மறிந்து கொள்க.

பெயரியன் முதலிய நான்கியல்களிலுஞ் சொல்லியவாறுமுன்றையேசமுதாயவற்றிலானும் உறுப்பற்றவாலுபொம்

ருணையுணர்த்தி நிற்குஞ் சொற்களைப் பெயர்ச் சொற்களென்றும், வினைமுதல்முகவியகாரணங்களாலே புடைபெயரும் பொருட்புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தி நிற்குஞ் சொற்களை வினைச்சொற்களென்றும், பொருளையும் பொருட்புடை பெயர்ச்சியையுந் தம்மாலச் சிறித் தத்தங் குறிப்பாலுணர்த்திப் பெயர்ச்செய்தனளும்: வினைச் சொற்களாமாகாமல் அவற்றின் வேறுமாகாமல் இடைநிகரனவாய் நிற்குஞ் சொற்களை இவ் வுச்சொற்களென்றும், பொருட்கு உரிமபூண்டி நிற்பனவாய் குணப்பண்பாந் தொழிற் பண்பாயும் உணர்த்தி நிற்குஞ் சொற்களை உரிச்சொற்களென்றும் கொள்க.

உரிச்சொல்லியல்

முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம்- முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

புணர்ச்சியதிகாரம்.

மூ. வது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

உகக. புணர்ச்சியதிகாரம் உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், பொதுப்புணரியல், வடவெழுத்துப்புணரியல் எனநான்கியல்களாகவகுக்கப்படும்.

உக௪. புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும்வருமொழியும் ஒன்றுபடப்புணர்வதாம்.

உக௫. அநவபணரமிடத்து கேற்றுமைவழியாலும் அல்வழியாலும் புணரும்.

உகக. மேற்றுணைமப் புணர்ச்சியாவது இ,ஓ,ஔ,ஐ,ஊ,஋,ௌ என்னும் இறுப்புறளும் இடையிலே மறைந்தாயினும் அவெளிப்படடாயினும் வரச்சொற்களிப்பு

நாசக உயிரிற்றுப்பயணியல்

ணர்வதாம்

(உ-ம்)

மரம்மெட்டி	மரத்தைவெட்டி
கவெறித்தின்	கவ்வெறித்தான்
கொத்தல் மகன்	கொத்தனுக்குமகன்
மலைவீழ்ருவி	மலையி. வீழ்ருவி
சாத்தன்னை	சாத்தனதுகை
மலைதெய	மலையி. கணெல்

நனைவருங்.

உசய அல்லுழிப் புணர்ச்சியாவது
வேற்றுமையல்லாத வழியிற்புணர்வதாம்.

உசக. அது வினைத்தொகையும், பண்
புத்தொகையும். உவமைத்தொகையும், உ
மைத்தொகையும். அன்மொழித்தொகையு
ம் என்னும் ஐந்து தொகைகளைச் சொடரு
ம், எழுவாயித்தொடரும், விளித்தொடரு
ம் வினைமுற்றுத் தொடரும், பெயரெச்சு
த்தொடரும், வினையெச்சுத்தொடரும், இ
டைச்சொற்றொடரும், உரிச்சொற்றொட
ரும் என்னும் எழுத்தொகைகளைத் தொடரு
மாகப்பண்ணிரண்டுவகைப்படும்.

கொல்யானை

ஒன்பாட்டி

கருங்குரோ

செந்தாமரை

வினைத்தொகை

பண்புத்தொகை.

சாணாட்பாப்பு	}	இருபெயரொட்
ஆயன்சாத்தன்		டுப்பன்-தத்தொகை
பவளவாய்	}	உவமைத்தொகை
மதிமுகம்		
இராப்பகல்	}	உவமைத்தொகை
உடலுயிர்		
பொற்றொழி	}	அன்மொழித்
தாழ்முடி		தொகை.
சாத்தன்வந்தான்	}	எழுவாய்த்
மரம்வளர்ந்தது		தொடர்
சாத்தான்	}	விளித்தொடர்.
பொற்றொகை		
வந்தான்சாத்தன்	}	வினை
வளர்ந்ததுமரம்		முற்றுத்தொடர்
வந்தசாத்தன்	}	பெயரெச்சத்
வருவொறுபுலி		தொடர்
வந்துபோனான்	}	வினைபெச்சத்
வரசுசொன்னான்		தொடர்
மற்றொன்று	}	இடைச்சொற்
இனிச்செய்வேன்		ஞெடர்.

உசச உயிரீற்றுப்புணரியல்.

நவிபேதை } உரிச்சொற்கொடர்
கடிக்கமலம் } எனவரும்.

பொன்னனைவன் எனவருங் குறிப்பு
வினைமுற்று வினைபுற்றுத் தொடரிலும், க
ரியகுறியா எனவருங் குறிப்புப்பெயரொச்
சும்பெயரொச்சத்தொடரிலும், நாளன்றிப்
பொருண் எனவருங் குறிப்புவினை பெச்ச
ம் வினையெச்சத் தொடரிலும் அடங்கு
மெனக்கொள்க.

அன்றியும் பாப்பு பாம்பு என வொ
ருசொல்லாகக் வருதல் முதலாக வேற்று
மைமொழியாக வாராதனவெல்லாம் அல்லழி
வாமெனவழிக.

உசஉ. இப்படி மொழிகள் வேற்று
மைமொழியாலும் அல்லழியாலும்புணருமி
டத்து இயல்பாகவாவது விகாசமாகவாவ
துபுணரும்.

உசக இயல்புப் பணர்ச்சியாவதுநி
திமொழியும் வருமொழியும் விகாசமின்
திப்புணர்வதாம். (உ-ம்)

பொம்மனி சாத்தரெக எனவரும்.

உசச. சீராரப் டனாக் சிபாவது திசு
மொழியேனும், வருமொழியேனும், இ
வ்விருமொழியுமேனும், தோன்றல திரித
ல் கெடுதல ஈ.ஈ.னு பிடிமுன்று விபாரங்க
நூள் ஒரீதறபாவது பலவற்றையாவது,
பெற்றுப்புணர்வதாம். (உ-ம்),

வாழைப்பழம் தோன்றல்.

மட்குடம், திரிதல்.

மாவேர். கெடுதல்.

திலப்பனை. கெடுதல், தோன்றல்.

பனங்காய். கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்,

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

உச௫. இ, ஈ, ஐ, இடமுன்றுயிரீற்றி
ன்முன்னும் உயிரீழுதன்மொழிவரின் இ,
டையில யகரவுடம்படுமெய்வரும் (உ-ம்),

களி- அழகு, களியழகு

தி- அழகு, தீயழகு

கை- அழகு, கையழகு

எனவரும்.

உசக அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ
இவ்வேழுயிரீற்றின்முன்னும் உயிரீழுதன்
மொழிவரின் இடையில் யகரவுடம்படு
மெய்வரும். (உ-ம்)

பெரு

நாசக. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

பல- அணி, பலவணி;
பலா- இலை, பலாவிலை.
திரு- அடி, திருவடி.
பு- அரும்பு, பூவரும்பு.
தொ- அழகா, தொவ்வழகா.
கோ- அழகு, கோவழகு.
கொள- அழகு, கொளவழகு.

பலவணி.

உசள. ஏகாரசு உயிரீற்றின்முன் உயிர்
முதன் மொழிவரின் இடையில் யகரமாவ
து வகரமாவது உடம்படுமெய்யாகவரும்.
(உ-ம்)

அவனே-அடித்தான், அவனையடித்தான், } என
சே- உழுதது, சேவுழுதது. } வரும்.

உசஅ. குற்றியலுகர வீற்றின்முன்
உயிர்முதன் மொழிவந்தால் அவ்வுகரங்
கெழும். உகரங்கெடநின்ற மெய்யின்மேல்
வந்தவுயிரோறும். (உ-ம்)

ஆடு- அரிது, ஆடரிது.
அஃது- இல்லை, அஃதில்லை.
வரது- அரிது, வரகரிது.
கொக்கு- ஒடிற்று, கொக்கோடிற்று.
குரங்கு- உறிற்று, குரங்கேறிற்று.
தெங்கு- அழகிது, தெங்குஅழகிது.

பலவணி.

உசக. வேற்றுமைப்பொருளில் உயிரிற்றுமரப்பெயர்முன் வல்லெழுத்துவந்தாற் சிலவற்றின்முன் வந்தவல்லெழுத்தும், சிலவற்றின்முன் அவ்வல்லெழுத்திற்கினமாகிய மெல்லெழுத்தும், சிலவற்றின்முன் அம்முச்சாரியையுந்தோன்றும்.

(உ-ம்.)

பலாக்காய்	}	வல்லெழுத்துத் தோன்றின.
ஆத்திச்செறிள்		
இலந்தைத்துளிர்		
கொன்றைப்பு		

விளங்காய்	}	மெல்லெழுத்துத் தோன்றின.
காயாஞ்செறிள்		
மாந்துளிர்		
களப்பழம்		

புளிமூட்டாய்	}	அம்முச்சாரியை தோன்றிற்று
அனாயஞ்செறிள்		
கடப்பந்துளிர்		
வேப்பம்பழம்		

ஆஃகியும் ஐகாரலிக்கும் மரப்பெயர்

௩௪௮ உயிர்த்துப்புணரியல்.

ர்தனாட்சில பனங்காய், மாதளம்பழம் என்
ஜதாரங்கெட்டு அம்முச்சாரியைபெற்றும்
வரும்.

இம்மரப்பெயர்களின்முன் அக்ஷி
யில்வரும் உல்லினமும், இருகழிபிலு - வ
ருமெல்லினமும், இடையினமும், அவ்வ
வீறு கூறுமிடத்துக் கூறப்படும்விதிகளை
ப்பெறும்.

உருவ முன்று சுட்டிடைச் சொன்
முன்னும், எ எம், னும் வினாவிடைச்சொன்
முன்னும், யவரமொழிந்த மெய்கள்வரின்
வந்தவெழுச்சுமிசும்.

(உ-ம்.)

அக்கொற்றன்	இக்கொற்றன்	}	உயிர்த்துப்புணரியல்.
உக்கொற்றன்	எக்கொற்றன்		
அந்நாள்	இந்நாள்		
உந்நாள்	எந்நாள்		
அவ்வாழ்வு	இவ்வாழ்வு		
உவ்வாழ்வு	எவ்வாழ்வு		

உருக. இவைகளின்முன் யவரமும்

உயிர்த்துப்புணரியல். ௪௪௯

உயிரும் வந்தால் இடையில் வகுந்தோன்
றும். (உ-ம்)

அவ்யாணை	இவ்யாணை	} எனவரும்.
உவ்யாணை	எவ்யாணை	
ஓவ்யுயிர்	இவ்யுயிர்	
உவ்யுயிர்	எவ்யுயிர்	

உருஉ. அந்த, இந்த, எந்த என மருஉ
மொழிகளாய் வருஞ் சுட்டுவினாக்களின் மு
ன் வரு வல்லினமிசூட்ட வரு மெல்லினமு
ம் இடையி றமும் இயல்பாம். (உ-ம்)

அந்தக்கல்	இந்தக்கல்	எந்தக்கல்	} இவ்வகை.
அந்தமலை	இந்தமலை	எந்தமலை	
அந்தபாணை	இந்தபாணை	எந்தபாணை	

[அகரவீறு]

உருக. அகரவீற்றுப் பெயர்ச் சொ
ன்முன்வரும் வல்லெழுத்து இருவழியிது
மிரும். (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

விளக்குறிது	விளக்குதுமை	} என வரும்
அதச்சிறிது	அதச்சிறுமை	

நடு உயிரிற்றுப்புணரியல்.

உருச. அகரவீற்றச் செயவென்னு
ம் வினைபெச்சத்தின் முன்னும், இடைச்
சொன்முன்னும், உரிச்சொன் முன்னும்,
வரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்)

உண்ணக்கொண்டான் } வினையெச்சம்
டலிபோலப்பாய்தான் }

பொள்ளெனப்புறங்கேரார் - இடைச்சொல்,
தவப்பெரியன் - உரிச்சொல்.

எனவரும்.

உருதி. அகரவீற்றுப் பெயரெச்சத்
தின்முன்னும், வியங்கோள் வினைமுற்றின்
முன்னும், அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்
றின்முன்னும், எவல்வினைமுற்றில் முன்னு
ம், ஆறும்வேற்றுமையின் அகரவுருபின்மு
ன்னும், அம்மவென்னும் இடைச்சொல்மு
ன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம் (உ-ம்)

உண்டாகுதிரை } பெயரெச்சம்
உண்கின்ற செந்தாய் }
உண்ணாதகர் }

வாழ்கவொற்று } வியங்கோள்
வாழியசாத்தா } வினைமுற்று.

உண்டனாதினாவள்	}	அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று
உண்டின்றனசெந்நாய்கள்		
உண்பனாதகர்கள்		
உண்ணாதனபன்றிகள்		
தடகொற்று.	}	ஏவல்வினைமுற்று.
கடசாத்தா		
தனகைகள்		அகரவுருபு.
அம்மகொற்று.	}	அம்மவென்னு. மிடைச்சொல்.
அம்மசாத்தா.		

எனவரும்.

அன்றியும்.- உண்ணியகொண்டான்
உண்ணியசென்றான் எனச் செய்யுளிலே வ
ருஞ்செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிவினை
பெச்சத்தின்முன் வரும்வல்லினம். இயல்
பாமெனவும், வாழியசாத்தா என்பது வா
ழியசாத்தா என வினாகெழிமெனவும், கெட்
டவிடத்துவரும் வல்லினம். இயல்பா மெ
னவும் அதிச;

உடுக. மேற்கூறிய அகர விந் துச்.
சொந்தளின் முன் வருமெல்லினமும் இ
டையின்முன் இருவழியிலும் இயல்பாம்.

(உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

விளநீண்டது விளநீட்சி } எ-ம்

அதவலிது அதவலிமை }

உண்ணமாண்டது

உண்டமான்

உண்டனவானரநிர்

எ-ம், வரும்.

மற்றவைகளுமிப்படியே.

உருள. பல சில என்னும் அகரவீற்றுச் சொற்கள் தம்முன்னர்த் தாய்வரின் வருமொழி முகவெழுத்து இயற்பாகிடம். மிகவும், நிலமொழி வகையிடத்தினும், நிலமொழிபிற்று அகரவெகட வகைய தகைய மீத திரிந்துந் திரியாமலும். (உ-ம்).

பலபல சிலசில

பலப்பல சிலச்சில

பல்லபல சிலலசில

பற்பல சிற்சில

பல்பல சிலசில

வரும்.

அன்றியும் இவ்விருமொழிகளின் முன் பிறசொற்கள்வரின் பலகலை பலகலை சிலசேனை சிலசேனை பலமலை உம்மலை சிலமலை சிலமலை பலயானை பலயானை சிலயா

உயிரிற்றுப்புணரியல். ௩௩௩

இவ்விதம் என நினைவொழிந்து அதா-
கிவெடாமலும் கெட்டும்கருமெனவதிக..

[ஆகாசவீறு]

உருகு ஆகாசவீற்றுப்பெயர்ச்சொன்ன
முன்வரும்வல்லினம் இருவழியிலும்
(உ.ம்)

அவ்வழி. வேற்றுமை

தாசாக்கடிது-	தாசாக்கடிமை.	}	உருகு
முங்காச்சிறிது-	முங்காச்சிறுமை		
உசாத்தீது-	உசாத்தீமை		
வயாப்பெரிது-	வயாப்பெருமை		

உருகு அவ்வழியில் ஆ-மா-ஆமா எ-
ன்கிற முன்னு பெயர்களின்முன்னும், யா-
வென்னும்வினாப்பெயர்முன்னும், ஆ எ-
ன்னும் சுற்றுவினாவைச்சொன்னமுன்னும்,
ஆகாசவீற்றொன்றினைப் பன்மைவினைமு-
றின் முன்னும், ஆகாசவீற் றேவன்வினை-
யற்றின்முன்னும், மயாவென்னுமிடைச்-
சான்முன்னும்வரும்வல்லினம் இயல்பா-
(உ.ம்)

குறிது மாசிறிது ஆமாபெரிது எ-ம்.
குறியன-மாசிறியன யாதீயன. எ-ம்.
உய்.

௩௫௪ உயிரீற்றுப்புணரியல்,

சாத்தனாகொண்டான் } எ-ம்,
கொற்றனாகென்றான் }

உண்ணாக்கொண்டான் }
ஒடாபிசந்தாங்கள் } எ-ம்,
நடவாதகரிகள் }
கெப்பாபாத்திகள் }

தாக்கொற்ற } எ-ம்,
வாசாத்தா }

கேள்மிபாக்கொற்ற } எ-ம்,
சென்மிபாசாத்தா } வரும்.

அன்றியும் உண்ணாக்கொற்றன் என
கூறியபெயர்மொசத்தின்முன்னும், உ
ண்ணாப்போயன் என கூறியபெயர் வீண
யொசத்தின்முன்னும் வரும் வல்லினமி
முமெனக்கொள்வ.

உதய. மேற்கூறிய ஆதாவிற்துச்
சொற்களின்முன் முமெல்லினமும், இ
டையினமும் இருவழியிலுமியலபாம்.
(உ-ம்)

தாராநூற்றது- தாராநூற்சி } ௩
முங்காவலினது- முங்காவன்மை } ௩

உயிரீற்றுப்புணரியல். ௪௫௫

ஆநீண்டது-ஆநீட்சி	}	எ-ம்,
ஆயாது - ஆயாப்பு		
யாநீண்டன	}	எ-ம்,
யாவலினை		
கொற்றஞ்ஞதந்தான்	}	எ-ம்,
கொற்றனாவந்தான்		
உண்ணாநாகங்கள்	}	எ-ம்,
நடவாயானைகள்		
தாநாகா	}	எ-ம்,
வாவளவா		
பேண்டியாநாகா		எ-ம்,வரும்.

சுறவுக்கோடு - புறவுச்சிறை எனக்கு
 ற்றெழுத்தின் சீழ்நின்ற ஆகாங்குறுக உ
 கரச்சாரியை பெறுமெனவும் உகரச்சாரி
 யைபெற்றவிடத்துவரும்வல்லினமிகுமெ
 னவுங்கொள்க.

[இகரவீறு.]

உகர. இகர வீற்று மொழிசளின்
 முன்வரும் வல்லினம் அல்வழியில் எழு
 வாய்த்தொடரிலும்,வினைமுற்றுத் தொட
 ரிலும்,உம்மைத் தொகையிலும்,இயல்பா
 ம். இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை
 யிலும்,உவமைத்தொகையிலும்,செய்தெ

ஊர்தி உயிர்த்துப்புணரீயல்.

என்னும் வாட்டாட்டு வினையெச்சத்தொடரி
லுட், குறிப்புவினையெச்சத் தொடரிலும்,
இடைச்சொற் றொடரிலும், உரிச்சொற்
றொடரிலும், சிறுபான்மை பிறதொடரி
லு மிகும்.

பருத்திகுறிது } எழுவாய்த்தொடர்
கொடிசிறிது }

உண்டிசாத்தா } முன்னிலவினமுற்று.
உண்ணுகொற்றா }

எறிசாத்தா } ஏவல்வினை முற்று.
படிகொற்றா }

பரணிகார்த்தினை } உம்மைத்தொகை.
கெள்ளிசனி }

வருவல்லின பியல்பாயின.

மாசித்திங்கள் } பண்புத்தொகை.
அலக்கொற்றன் }

காவிக்கண் } உவமைத்தொகை

தேடிக்கொண்டான் } செய்தெண்ணும்
ஒடிப்போனான் } வினையெச்சம்.

நாளன்றிச்செய்தான் } குறிப்பு
நாளின்றிப்போனான் } வினையெச்சம்.

உயிரிற்றுப்புணரீயல். ௪௫௫

இனிச்செய்வேன், இடைச்சொல்.

சடிக்கமலம் உரிச்சொல்.

வரும்வல்லினமிக்கன.

உகஉ. இகரவீற்று மொழிகளின்முன் வேற்றுமையில் வரும் வல்லினம் மிரும்

(உ-ம்)

கரிக்கேடு	கிளிச்சிறகு	} எனவருங்
நரித்தலை	பருத்திப்பூ	
மாசித்திருவிழா காவித்தடம்		

வரும்வல்லினம் வரிகட்டினான் என இரண்டனுருபுதொக வரும்பிட்டு இயன் பாமெனவுப், வரிகனா சூழுவதை எனச்சீறுபாய்மை அஃறிணைப்பெயரிடத்துவேற்றுமையில் இயல்பாமெனவுங்கொள்க.

சுவையைய யுணர்த்தும் புளி எண்பதன்முன் புளிக்கறி புளிங்கறி எனவரும் வல்லெழுத்தாவது அதற்கினமாகிய மெல்லெழுத்தாவது மிக்குவருமென்றறி.

உக௩ மேற்கூறிய இகரவீற்றுமொழிகளின்முன் மெல்லினமும் இடையின்மும்வரின் அவை இருவழியிலுபியல்பாக

கரு அ உயிரீற்றுப்புணரியல்,

(உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

பருத்திநீண்டது	பருத்திநீட்சி	} எனவருந்.
கொடிவலிது	கொடிவன்மை	
தேடிநிம் றுண்	-----	
ஐடிவந்தான்	-----	

மற்றவைகளு மிட்டடியே.

[ஈகாசவீறு.]

உகாச. ஈகாசவீற்றுப்பெயர்ச்சொ
ன்முன் இருவழியிலும் வரும் வல்லினம்
யினும். (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

ஈக்குறிது	ஈக்குறுமை	} எனவருந்.
திச்சிறிது	திச்சிறுமை	
விப்பெரிது	விப்பெருமை	

வரும்வல்லினம் அல்வழியில் பிசுறி
து நீகுறியை எனப்பி நீ என்னும்பெயர்
களின்முன் இயல்பாகவும்,ஈகொற்று,ஈசா
த்தா என ஈகாசவீற்றிறவல்லினை முதலின்
முன் இயல்பாகவும்,மி.என்பு,தன்முன்யி

உயிரீற்றுப்புணரியல்: ஈடுக

கண்ணன இடல்பாதலன்றி மீக்கற்று, மீக்
கோள், என வலெழுத்து மீந்தோல் எ
ன மெல்லெழுத்து பிகவும்பெறுமெனவ
றிக.

உகரு. மேற்கூறிய ஈகார வீற்று
மொழிகளின் முன் இருவழியிலு மெல்லி
னமுட இடையினமுட்வரின் அவை இயல்
பாம். (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

ஈதீண்டது ஈதீ-சி } எனவரும்.
திவலிது திவல்-மை }

[முற்றியல்காவீது]

உகரு முற்றியல்காவீற்றுப்பெற,
ஈதீ-சி முன் இருவழியிலும் வரும் வல்லி
ன மிகுப.

(உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

வயிக்குவிது வயிக்கு-மை

மதுச்சிவிது மதுச்சு-மை

பகுத்திது, பகுத்தி-மை

திருப்பெரிது திருப்பெரு-மை

சென்வருத்

பக்கம் உயிரிற்றுப்புணரியல்.

உசுள: அது இது உது என்னுஞ் ச்
 டிப்பெயர் முன்னும் எது என்னும் வி
 னுப்பெயர் முன்னும், ஒரு இரு அது எ
 ழு என்னும், விகாரப்பட்டிவரும் எண்
 னுப்பெயர்முன்னும், அவல்வினை முற்றி
 ன்முன்னும், ஒரு என்னு முற்றனுந் தின்
 முன்னும், அது என்னும் ஆறனுந் தின் மு
 ன்னும்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்)

அல்வழி: வேற்றுமை.

அதுகுறிது அதுகண்டான்

இதுசிறிது இதுசெகுத்தான்

உதுபெரிது உதுதந்தான்

எதுசிறிது, எதுபெற்றான்.

ஒருகை அவனொம்சென்றான்

இருசேனை அவனதுகை.

அறுதானை. _____

எழுபுவி _____

வியசாத்தா. _____

எதிவகாற்றா _____

எனவரும்.

உசு அ. மேற்கூறிய முற்றியன்கள்
 ிற்றுப்புணியினின்முன் உயிரிவரின் அவ்-

ஆயிர் பொதுவிதியால் இருவழியிலும் வந்த வகைவுடம்படுமெனியாடினையவதன்றிச் செறுபான்மை நிலைமொழியீற்று உகரங்கொட. அவ்வுகரங்கொடநின்றமெப்போ டினையுடும். மெல்லினமும் இடையினமும்வரின் அவை இருவழியிலு மியல்பாம்.

(உ-ம்.)

அல்வழி. வேற்றுமை.

பசுவழகிது பசுவழகு } எ-ம்,

கதவழகிது கதவழகு } எ-ம்,

வரவரிது வரவருமை }

வடுநீண்டது வடுநீட்சி } எ-ம், வரும்.

பசுவலிது பசுவன்மை }

மற்றவைகளுமிப்படியே.

[சுற்றியலுகரவிறு.]

உசுசு. வன்றொடர் சுற்றிய லுகரவிறுந்து மொழிகளின்முன். வரும் வல்லினம், இருவழியிலுமிகும். (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

கொக்குக்கடிது கொக்குக்கடுமை } எ-ம்,

கச்சச்சிறிது கச்சச்சிறுமை } வரும்.

பழந்நுச் சென்றான், கற்றுப்பெய்தி

நாக உயிர்த்துப்புண்ணியல்

ஞன் என வினைச் சொன்முன் அல்வழியி
லேழிகன.

உளய. மென்தொடர் சூற்றிய வுகா
வீற்று மொழிகளின்முன் வரும் வல்லின
ம் அல்வழியிலியப்பாம். வேற்றுமையிலே
மிடும் (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை

சூரிகுகடிது சூரங்கூக்கால் } எனவரும் .
அப்புதிது அம்புத்தலை }

அறிந்துகொண்டான், நடந்துசென்
றான் என வினைச் சொன்முன் அல்வழியி
லியப்பாயின.

உளக நெடித்தொடர், ஆய்தத்தொ
டர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர் என்
னும் இந்நான்றி தொடர் சூற்றியவுகாவீ
ற்று மொழிகளின்முன் வரும் வல்லினம்
இருவழியிலு மியப்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி. வேற்றுமை.

நாகுகடிது நாகுகயிமை
எஃகுதிது : எஃகுதிமை }
வரகுசிறிது, வரகுசிறுமை }
செங்குபெரிது செங்குபெருமை }
எருசாறு, அஃகுபிணி, பொருதுசெ

ன்றான், எய்துகொன்றான் எனவினைச்சொ
ன்முன் அல்வழியி லியல்பாயின.

உஎஉ. மேற்கூறிய வறுவகைக்குற்றி
ய லுகரவீற்றுமொழிகளின்முன் வருமெ
ல்லினமும் இடையினமும் இருவழியிலு
மியல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை.

கொக்குநெடிது கொக்குநெடுமை

குரங்குவந்தது குரங்குவருகை

நாகுஞ்ஞான்றது நாகுஞ்ஞாற்சி

எஃகுநீண்டது எஃகுநீட்சி

வரகுமாண்டது வரகுமாட்சி

தெள்குவலிது தெள்குவன்மை

உருபு.

விக்குற்றிய லுகரமொழிகள் வேற்று
மைப்பொருளிலே-கொக்கின்கண், வண்டி
டிஞ்சால், நாகுள்பறம், எஃகின்சிறுமை, வ
சகின்மாட்சி, தெள்கின்வன்மை எனப்பெ
ரும்பாலும் இன்சாரியைபெற்றேவருமெ
னவறிக.

உஎ௩ நவ்வையும் துவ்வையும் இறுதி
யிலுடைய நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொட
ர் குத்திய லுகரவீற்று மொழிகளின்முன்
னர். நூற்கணமும்வறின் மேல் து ளையிற்

உசை உயிற்றுப்புணரியல்

பெரும்பாலும் உசைமேறிய டசைநகரீ
(மெய்களிரட்டும். (உ-ம்)

ஆட்டதர்	ஆற்றாறல்	}	எ-ம்,
ஆட்டுக்கால்	ஆற்றுக்கால்		
ஆட்டுமயிர்	ஆற்றுமணல்		
ஆட்டுவால்	ஆற்றுவழி		
பசட்டி	வயிற்றணி	}	உ-ம், உரு
பகட்டுக்கால்	வயிற்றுக்குடல்		
பகட்டுமார்பு	வயிற்றுமயிர்		
பகட்டுவால்	வயிற்றுவளி		

சிறுபான்மை மலட்டுப்பசு, வரட்
டாடு. என அவழியில் இரட்டலும், வெ
ருக்குக்கண் எருத்துமாடு என இருவழி
யிலும் பிறவொற்றிரட்டலும் உருவெனக்
கொள்க.

உசை மென்றொடர் குற்றியலுகரவீ
ற்று மொழிகளிலே சில நாத்நணமும் வ
ளின் இருவழியிலும் வன்றொடர் குற்றிய
லுகரமாகவும்பெறும் (உ-ம்)

கன்று- ஆ	கற்று	}	எ-ம்,
மருந்து- பை	மருத்துப்பை		
கருப்பு- நாண்	கருப்புநாண்		
கருப்பு- வில்	கருப்புவில்		

உயிர்த்துப்புண்ணியல். ௪௯௩

என்பு- உடம்பு	எற்புடம்பு	}	எ-ம், வரும்.
அன்பு- தலை	அற்புத்தலை		
குரங்கு- மனம்	குரக்குமனம்		

அன்றியும் பணி காலம்-பண்டைக் காலம், இன்று நாளி-இற்றைநாள் எனமென்றொடர்குற்றியலுரை மொழிகள்கிற்றுபான்மை ஐகாரச்சாரியை இறுதியித்பெற்று வருதலுமுளவெனக்கொள்க.

உஎஇ திசைப்பெயர்களும் பிறயெயர்களும் வந்து புணருமிடத்துக் குற்றியலுரைவற்றுத் திசைப்பெயர்களுட் சில ஈற்றுயிர்மெய்யங்கரைமெய்யங் கெடவர், சில ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுமேனிசிற நகரமெப் நகர மெய்யநகலும், லகரமெய்யநகலுந் திரியவும்பெறும். (உ-ம்)

வடக்கு- கிழக்கு	வடகிழக்கு	}	ந க ர மெ ய்ய நக லு ந்
குணக்கு- கடல்	குணகடல்		
தெற்கு- மேற்கு	தென்மேற்கு		
மேற்கு- கடல்	மேல்கடல்		

கிழக்கு என்பது கீழ்திசை கீழ்த்திசை கீழைத்திசை எ-ம், மேற்கு என்பது மேலைத்திசை எ-ம், விகாரப்பட்டு வருமெனவுங்கொள்க.

நீகை உயிரிற்றுப்புணரியல்

இத்திசைப்பெயர்கள் உம்மைத்தொகை
யிலே கிழக்குமேற்கு, தெற்குவடக்கு என
இவ்விகாரங்களினியும் வருமென வறிக.

உஎஎ. ஒன்றுமுதற் பததீராகிய கு
ற்றியலுகரவீற்றெண்ணுப்பெயர்கள் தம்
முன் எண்ணுப்பெயரும் பிறபெயரும் வ
ரின் இரண்மிபணம், முன்றுபொருள், நா
ன்குநாபி, ஐந்துகாசு, ஆறுசாத்திரம், ஏழா
யிரம், எட்டுத்திசை, ஒன்பதுவாயில், பத்
துக்காதம் என இயல்பாய் வருகலன்றி ஒ
ராயிரம் ஒருபது-எம், நராயிரம்- இருப
து-எம், மூவாயிரம்- முப்பது-எம், நா
லாயிரம்- நாற்பது-எம், ஐயாயிரம்- ஐம்
பது-எம், ஆறாயிரம்- அறுபது-எம், ஏ
ழாயிரம்- ஏழுபது-எம், எண்ணாயிரம்- எ
ண்பது-எம், தொள்ளாயிரம்- தொண்ணு
று-எம், பன்னிரண்டு- பதினாயிரம்- பதிந்
றுக்கோடி-எம், பெரும்பாலும் விகாரப்
பட்டுவரும் இவற்றுள்-ஏழு என்பது முற்
றியுலுதர வீற்றெண்ணெனவறிக

இவற்றுள் ஒன்றென்று மெண்ணுப்
பெயர் இயல்பாக வாராதெனவும், ஒன்ப
தின்முன் பத்தும் நூறும்வரின் நிலமொ
ழியின் இதுதிபதுவகட்டுமுதற்பே. ஒன்

தொண்ணெனவும், தொள்ளெனவுந் திரிய
வருமொழிபாகியபத்து நூறெனவும், நூ
று ஆயிரமெனவுந் திரிபுமெனவும், இவ்
வெண்ணுப் பெயர்களின்முன்வரும் பத்
தெண்ணும் எண்ணுப்பெயரினது இடை
யொற்றுக்கெடுமெனவும், கெட்டவிடத்து
ஒருபஃது எனஆய்தம்வருமெனவும் அறிக.

உஎஎ: ஒன்பதொழிந்த ஒன்றுமுகந்
பத்திராகிய வெண்ணுப்பெயர்க்குள் இரட்
பத்துசு சொல்லுமிடத்து நிலைமொழியி
ன்முதலெழுத்தொழிய அல்லனவெல்லாங்
கெட்டு முதலெழுதல குறுகவும், வந்தன உ
யிராயின் வகரவொற்றும், மெய்யாயின்வ
ந்தவெழுத்தும், மிகவும்பெறும் (உ-ம்)

ஒன்று-	ஒன்று	ஒவ்வொன்று	} எனவருந்.
இரண்டு-	இரண்டு	இவ்விசண்டு	
மூன்று-	மூன்று	மும்மூன்று	
நான்கு-	நான்கு	நந்நான்கு	
ஐந்து-	ஐந்து	ஐவ்வைந்து	
ஆறு-	ஆறு	அவ்வாறு	
ஏழு-	ஏழு	எவ்வேழு	
எட்டு-	எட்டு	எவ்வெட்டு	
பத்து-	பத்து	பப்பத்து	

ஊகா உயிர்த்துப்புணரியகம்

[ஊகாரவீறு]

உஎஅ ஊகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொ
ந்சளின்முன் இருவழியிலும் வரும் வல்லி
னம்முன். (உ-ம்).

அல்வழி. வேற்றுமை.

கொண்டிருக்கிற கொண்டுக்குறமை

ஊச்சிறிது ஊச்சிறுமை

கூப்பெரிது. கூப்பெருமை

ஆடுக்குறியன். ஆடுக்கை } எ-ம், வரும்.
மகச்சேசிறியள் மகச்சேசெவி }

பூவென்பதன்முன் பூக்கொடி என வ
ரும்வல்லெழுத்து மிகுதலன்றிப் பூங்ொ
டி என அவற்றிற்கினமெல்லெழுத்து மிகு
மெனவுங்கொள்க.

உஎக மேற்சொல்லப்பட்ட ஊகா
ரவீற்று மொழிகளின்முன்னொமெல்லின
மும் இடையினமும் இருவழியிலு மியல்
பாம் (உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை.

கொண்டிருக்கிறது கொண்டிருக்கி

ஊநீண்டது ஊநீண்டி

பூவலது பூவலமை

ஆடுதீவ்ருன் ஆடுதீவ

மகச்சேவியன் மகச்சேவன்மை

எ-ம், வரும்

ஐயிற்றுப்புணரியல் எகக

உஅய் எகரம் ஓமொழுத்தொருமொழியாய் வினாவிடைச்சொல்லாகவருவதன்றி வேறுமொழிகளின் ' இறுதியில வாராமைபாலும், அவ்விடைச்சொற்கு முன்னரோவிதிசூறப்பட்டமைபாலும்இங்கே அவ் வீற்றிற்கு விதிசூறவில்லை.

[எகரவீறு] |

உஅக. எகரவீற்றுப்பெயர்ச்சொற்களினமுன் இருவழியிலும் வரும்வல்லினமிகும் வருமமெல்லினமு மிடையினமுமியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்ஹி	வேற்றுமை.	
எக்கடிது	எக்கடிமை	} எ-ம்.
சேச்சிதிது	சேச்சிதுமை	
தேப்பெது	தேப்பெருமை	
பேத்திது	பேத்திமை	
நேச்சிதிது	நேச்சிதுமை	
எஞான்றது	எஞாற்சி	} ம்,வருப்.
சேநீண்டது	சேநீட்சி	
தேவலிது	தேவன்மை	
பேமாண்டது	பேமாட்சி	
நேயாது	நேயாப்பு	

௪௪௨ உயிரிற்றுப்பணியல்.

உஅஉ. ஏகாரச் சிறிதெழுத்து
ன் வருமுவினமெய்களும் இயல்பாம்.

(உ-ம்)

அவனென்கொண்டான்	}	எனவரும்-
அவனென்றின்றான்		
அவனெனவந்தான்		

[ஐகாரச் சிறிது.]

உஅங். ஐகாரச் சிறிதெழுத்துச் சொற்களின்
முன் வருவல்லினம் அல்லவழியில் எழுவா
ய்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலு
ம், உயிர்மெய்தொகையிலும் இயல்பாம். ப
ண்புத்தொகையிலும், உயிர்மெய்தொகையி
லும், இடைச்சொற்றொடரிலும், சிறுபா
னமைபிறத்தொடரிலும்கூட. (உ-ம்)

பாணென்கிறது	}	முன்வாய்.
குறினாசிறிது		
வட்டைபொய்யன்		

உண்டென்கொற்றா	}	முன்னினை.
இன்னின் றென்கொற்றா		

கண்கொற்றா	}	எவல்லினை
அன்மகாத்தா		

உயிரிந்துப்புணரியல். ௩௩௪

நன்மைதீமை	}	உம்மைத்தொகை.
பெருமைசிறுமை		
உரிமைத்தொழில்	}	பண்புத்தொகை
சாராப்பாம்பு		
சித்திராத்திங்கள்	}	இருபேயரொட்டு
தாமரைக்கண்		
குவளைக்கண்	}	பண்பத்தொகை.
மற்றைச்சாதி - இடைச்சொற்றொடர்		

எனவரும்.

உஅசு. வேற்றுமையில் ஐகாரவீத்
றுச்சொற்களின்முன்வரும்வல்லினமிகும்
உ-ம்.

பாணக்கோயி	பூனைச்செவி	}	எனவரும்
சித்திராத்திருவிழா	குவளைத்தடம்		

யனைகொண்டான் எனவியண்டதுருபுதொ
க வருமிடத்து வரும்வல்லினமியலபாதலு முளவெ
னக்கொள்க.

உதுஅ. மெற்சொல்லிய ஐகாரவீத்
றுமொழிகளின்முன் வரு மெல்லினமும்
இடையினமும் இருவழியிலு மியல்பாம்.
உ-ம்.

பாணதின்றது	பாணதிறம்	}	இ து பு து பு து
குதிராவத்தது	குதிராவால்		
உண்டனைநாகா		
தின்றனைவளவா		

மற்றவைகளு மியல்பு.

உதாரண உயிர்த்துப்புணர்ப்பல்.

ஒருமுத் தொருமொழியாகிய ஜம்
முன் கைஞ்ஞான்றது, கைஞ்ஞாட்சி, கை
ந்நீண்டது, கைந்நீட்சி, கைம்மாண்டது,
கைம்மாட்சி என ஒருமெல்லினம் இருவ
ழியிலு மிகுமெனவந்த.

[ஒகாவீறு]

உதா. ஒகாவீற்று ஏவக்வினை முற்
தில் முன் வருமுவினமெய்களு மிகும்.

(உ-ம்.)

தொ பொற்றா	தொக்கொற்றா	} ௩ ௨ ௧
தொ-நாடா	தொந்நாடா	
தொ-வளவா	தொவ்வளவா	

வினையாதலின் அல்வழியிலேமிக்கன

[ஒகாரவீறு]

உதா. ஒகாரவீற்றுப்பெயர்சுளின்
முன் இருவழியிலும் வரும்வல்லின மிகு
ம். மெல்லினமு மிகையினமுமியல்பாம்.

(உ-ம்)

அல்வழி. (வேற்றுமை.

ஒக்குறிது (ஒக்குறுமை

சோச்சிறிது சோச்சிறுமை

கோப்பெரிது. கோப்பெருமை

} ஏ-ம்,

உயிரீந்துப்புணர்பல் ஊகை

ஒஞான்றது ஒஞாற்சி }
 சோநீண்டது சோநீட்சி } எ-ம்,வரும்.
 கோவலிது கோவன்மை }

உஅஅ ஓகாச விடைச்சொன்முன்
 வருமுயின மெய்களுமியபாம். (உ-ம்)

அவம் ஓகொண்டால் }
 அவனேநின்றான் } எனவரும்.
 அவனேவந்தான் }

[ஒளகாசவீறு]

உஅகூ ஒளகாச வீற்று முதனிலைத்
 தொழிற் பெயரும்* எவல்வினைமுற்றுந் த
 ப்முண் வலிபு மெலியும் வகரமும் வரின்
 உகரச்சாரியை பெறும் தொழிற் பெயரி
 ன்சாரியைபுகரத்தின்முன்வருபவல்லெழு
 த்துமிசும். (உ-ம்)

கௌவுக்டடிது கௌவுக்கடுமை
 கௌவுநீண்டது கௌவுநீட்சி எ-ம்,
 வெளவுவலிது வெளவுவன்மை
 கௌவுகொற்றா }
 கௌவுநாகா } எ-ம்,வரும்.
 கௌவுவளவா }

உயிரீந்துப்புணர்பல் - முற்றிற்று.

உவது

மெய்யிற்றுப்புணரிபல்.

உகல மெய்யிற்றின்முன் உயிர்வந்
தவந்தவுயிர் இருவழியிலும் அம்மெய்
பியாடிசுடியொன்றும். (உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை
குணபுகிது குணமுகு } எனவரும்.
வேலமுகிது வேலமுகு
புகழரிது புகழருமை }

உகக தனிக் குத் தெழுத்தைச்சேர்
நீதமெய்கள் தம்முன்உயிர்வந்தால் இருவ
ழியிலும் இரட்டிக்கும் இரட்டித்தமெய்
ம்மேல் வந்தவுயிரோறும்.

(உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை
மண்ணரிது மண்ணருமை } எனவரும்.
இப்பான்னழகிதுபொன்னொளி
கல்லழகிது கல்லழகு }

உகஉ வகரமல்லாதமெய்கள் தம்மு
ன் வகரமீவந்தால் இருவழியிலும் இகாச்
சாரியை பெறுதலுமுணரி. (உ-ம்)

மெய்யீற்றுப்புணரியல். ௪௪

அல்வழி	வேற்றுமை:	} ௪, ௩, ௨, ௧.
வேளியாவன்,	வேளியானை,	
மாலியாவன்,	மாலியானை,	
ஆணியாது,	ஆணியாப்பு,	

வேளியாவன் என இன்சாரியை பெ
றாமல் வருதலே பெரும்பான்மையாம்.

உகூரு ஞ், ண், நீ, ம், ல், வீ, ள், ன்,
என்னும் இவ்வெட்டு மெய்யீற்று முதனி
லைத் தொழிற் பெயரும் எவ்விலினைமுற்று
ந் தம்முன் யகரமெல்லாத மெய்கள்வரின்
உகரச் சாரியைபெறும் தொழிற் பெயரி
ன்சாரியை உகரத்தின்முன் வரும்வல்லின
மிசும் இவ்விருமொழிகளின் சாரியையு
கத்தின்முன் வருமெல்லினமு மிடைபிண
மு மியலபாம். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை:	} எ-ம்
உரினுக்கடிது	உரினுக்கடுமை	
உண்ணுஞான்து	உண்ணுஞாந்தி	
பொருதுவன்து	பொருதுவன்மை	

உரினுக்கொற்றா,
உண்ணுநாகா எ-ம், வரும்.
பொருதுவளவா

௩௪௪ மெய்யீற்றுப்புணரியை.

திரும், செல், வவ். துள், தின் முதலியவற்றோடும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க

பொருளுக்கடிது என நகரவீற்றுச்சாதிப்பெயரும், வெரிறுக்கடிது என நகரவீற்றுச்சினைப்பெயரும், உகரச்சாரியை பெறுமெனவுங்கொள்க.

இவ்வெட்டிற்று எவ்வினையினையே உண்கொற்றா, தின்சாத்தா, வெவ்புகா, துள்வளவா என ணனலள என்னு மிந்நான் தீதும் உகரச்சாரியை பெறாமலு நிற்கும்.

உகரச மொழிகளுக்கிதுதியிஸ் வரும், ஞ், நீ, ண், ன், ம், ய், ர், ழ், ல், ள், வ், என்னும் பதினொரு மெய்களிலே ஞகரவீற்றுமொழி உரிஞ் என்பதொன்றும், நகரவீற்றுமொழி பொருந் வெரிந் என்பன இரண்டுமேயன்றி வேறுமொழிகளின்மையாலும், அவைகட்கு மேற்கூறிய பொது விதியேயன்றி வேறுவிதியின்றி யாலும் அவ்விரண்டறு மொழித்து மற் றொரு ஒட்டிற்று மொழிகளுக்கஞ் சிறப்புவிதி கூறப்படும்.

மெய்யீற்றுப்புணரியல். என

[ணகரனகரவீறு.]

உகடு. ணகர நகரவீற்று மொழித
னின்முன் வல்லினம்வரின் அவ்வழியில் அ
வ்விருமெய்களும் இயல்பாம். வேற்றுமை
யில் ணகரம் டகரமாகவும், நகரம் தகரமா
கவுத்திரியும் அவ்விருவழியிலும் வருந் த
கரம் ணகரத்தின்முன் டகரமாயும், நகரத்
தின்முன் தகரமாயுத்திரியும்.

(உ-ம்):

அவ்வழி. வேற்றுமை.

மண்குறிது மட்குடம்

மண்சிறிது மட்சாடி

மண்டிது, மட்டுண்

மண்பெரிது மட்பாண்

} எ-ம்

பொன்குறிது பொற்குடம்

பொன்சிறிது பொற்சாடி

பொன்றீது பொற்றூண்

பொன்பெரிது பொற்பாண்

} எ-ம்,
வரும்

அவ்வழியில் வரிந்கொள்ளும் எனச்
செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சு

௪௪௮ மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

த்தினிறுதி னகரந் திரிதலும், மண்கொண
ர்ந்தான் பொன்கொணர்ந்தான் என் இர
ண்டனுருபு தொகவருமிடத்தும், மண்பு
ளுத்தும் வான்பறந்துமாலுமபனுங் காணா
வொருபொருள் என ஏழனுருபுதொகவரு
மிடத்தும், திரியாதியலபாதலு. முளவெ
னக்கொள்க.

உகை ணகர னகரவீற்று மொழிக
ளின்முன் மெல்லினமும் இடையினமும்
வரின் இறுதி ணனக்கள் இருவழியிலும் இ
யல்பாம். அவ்விருவழியிலும் வருநகரம்
ணகரத்தின்முன் ணகரமாயும், னகரத்தின்
முன் னகரமாயுந் திரியும்.

(உ-ம்.)

அல்வழி.

வேற்றுமை.

மண்ணூர்ந்தது	மண்ணூர்ந்தி	}	எ-ம்.
மண்ணீண்டது	மண்ணீண்டி		
மண்மாண்டது	மண்மாட்டி		
மண்பாது	மண்பாப்பு		
மண்வலிது	மண்வன்மை		

மெய்யீற்றுப்புணரியல். ௩௪௯

பொன்னான்றது	பொன்னாற்சி	} ௨-ம், ௩-ம், ௪-ம், ௫-ம்.
பொன்னீண்டது	பொன்னீட்சி	
பொன்மாண்டது	பொன்மாட்சி	
பொன்யாது	பொன்யாப்பு	
பொன்வலிது	பொன்வன்மை	

உகௌ தனிக்குற்றெழுத்தைச் சாராத ணகரனகரங்கள் வருநகரந்திரிந்த விடத்து இருவழியிலுங்கெழும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	} ௭-ம்,
தூணன்று	தூணன்மை	
அரணன்று	அரணன்மை	

வானன்று	வானன்மை	} ௭-ம், வரும்.
அரசனல்லன்	அரசனன்மை	

பசுமணன்று பசுமணன்மை செம்பொன்னன்று செம்பொணன்மை எனத்தொடர்மொழியிலே குறிலின்பின்னின்ற ணனக்களும் இருவழியிலும் வருநகரந்திரிந்த விடத்துக்கெடுமெனவுமறிக.

உகௌ. பாண், அமண், பரண், கவண் என்னுமொழிகளின் இறுதி ணகரம் வேற்றுமையில் வல்லினம்வரின் இயல்பாம்,

அ.அ. கீமயீத்ப்புணரியல்.

(உ-ம்)

பாண்குடி அமண்குடி } எனவரும்
பரண்கால் கவண்கால் }

உகக. தன் என் நின் என்னும்விகா
ரமொழிகளின் இறுதினகரம் வேற்றுமையி
யிற் பெரும்பாலுந் திரிபாதிபல்பாம்.

(உ-ம்)

தன்கை என்செவி } எனவரும்.
நின்பகை ———— }

கா குயின், ஊன், எயின், எகின்,
தேன், மீன், மின், பின், பன், கன் என்னு
மொழிகளின் இறுதினகரம் வேற்றுமையி
ல் வல்லினம்வரின் இயல்பாம்.

(உ-ம்)

குயின்கடுமை	மின்கடுமை	} எனவரும்.
ஊன்சிறுமை	பின்சிறுமை	
எயின்குடி	பன்றீமை	
எகின்கால்	கன்கடுமை	
தேன்கடுமை	—————	
மீன்கண்	—————	}

இவைகளிலே எயின், எகின் என்பன
எயின்க்குடி எகினவாழ்வு என அஃதா
கிடைபெறுதலும், தேனென்பது தேக்கு

மெய்யீற்றுப்புணரியல். ௩௩

டம் தேங்குடம் என இறுதி ன்கரங்கெட
 ஒருகால்வரும்வல்லெழுத்தும் ஒருகால் அ
 தற்கினமெல்லெழுத்து மிகப்பெறுதலும்
 தேமொழி என மெல்லெழுத்து வருமிடத்
 து ஈறுசெய்தலும், மின், பின், பன், கன்
 னென்னு மிந்நாங்குசொற்களும், மின்னு
 க்கடிது பின்னுச்சிறிது பன்னுநன்று க
 ன்னுவலிது என யகரமல்லாத மெய்கள்வ
 ருமிடத்து உகாச்சாரியை பெறுதலும்
 உளவெனவுமறிக.

[மகரவீற்று]

நாக்க. மகரவீற்று மொழிகளின்மு
 ன் வல்லினம்வரின் அல்வழியில் எழுவாய்
 த்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும்,
 செய்யுமென்னும்பெயரொச்சத்தொடரிலு
 ம், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், இடைச்சொ
 ற்றொடரிலும், சிறுபான்மைபிற்தொடரி
 லு நிலைமொழியீற்றுமகரம் வரும்வல்லெ
 ழுத்திற்கினமாய்த் திரியும். 'பண்புத்தொ
 கையிலும், உவமைத்தொகையிலும், இறு
 தி மகரங்கெடும், கெட்டவிடத்து வரும்வ
 ல்லின மிகும்.

௮௮௨ மெய்யீற்றுப்புணரியல்.
(உ-ம்)

மரங்குறிது	}	எழுவாய்.
யாங்கொடியேம்		
நலந்தீது	}	உம்மைத்தொகை
பணங்காசு		
செய்தங்காரியம்	}	பெயரொச்சம்.
தின்னுஞ்சோறு		
உண்டனஞ்சிறியேம்	}	வினைமுற்று.
தின்றனங்குறியேம்		
சாத்தனுங்கொற்றனும்	}	உம்மைபிடை.
பூதனுந்தேவனும்		
வட்டக்கடல்	}	பண்புகதொகை.
சதுரப்பலகை		
சமலக்கண்		உவமைத்தொகை.

எனவரும் மற்றவைகளுமிட்படியே.

மரம்பெரிது, எனப்பகரம்வருமிடத்து இறுதிமகரம்இயல்பாமெனக்கொள்க

காஉ-மகரவீற்று மொழிகளின்முன்வேற்றுமையிலே வல்லினம்வரின் நிலை மொழியிற்றுதி மகரங்கெடும். கெட்டவிடத்து வருவல்லின மிகும்.

மெய்யீற்றுப்புணரியல். ஈ அக

(உ-ம்)

மரக்கோடு மரச்செதிள் } எனவரும்.
பழத்தோல் நிலப்பரப்பு }

செயங்கொண்டான், மணங்கண்டான் என இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொனையிலிறுதிமகரங்கெடாது வரும் வல்லெழுத்திற்சினமாய்த்திரியமெனவுங் கொள்க

காசு தனிக்குற்றெழுத்தின் சீழ்நின்ற மகரம் இருவழியிலும் வரும்வல்லினத்திற்கு இனமாகத்திரியும் (உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை.

கங்குறிது கங்குறுமை

அஞ்சிறிது அஞ்சிறுமை

செங்கோழி நங்கை

----- தஞ்செவி

----- எந்தலை

எனவரும்.

காசு, மகரவீற்றுமொழிகளின்முன் மெல்லினம் வரின் இறுதிமகரம் இருவழியிலுங்கெடும். (உ-ம்)

அல்வழி வேற்றுமை.

மரஞானந்து மரஞாற்சி

மரநீண்டது மரநீட்சி

மரமாண்டது மரமாட்சி

எனவரும்.

கனக மெய்யிற்றுப்படிப்பில்.

காதி தனிக் குறிவின்கீழ்தின்று மகர
ம் குறக்கள்வந்தால் அவ்வெழுத்தாகத் திரி
யும். (உ-ம்)

அஞ்ஞானம் துஞ்ஞானம் } என
எந்நூல் தந்நூல் நந்நூல் } வரும்.

காசு. மகரவீற்று மொழிகளின்மு
ன் உயிரும் இடையினமும் வரின் அல்வழி
யில் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத்
தொகையிலும், செய்யுமென்னும் பெய
ரெச்சத்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொ
டரிலும், இடைச்சொற்றொடரிலும், சிறு
பான்மை பிறதொடரிலு நீலைமொழியிற்
துமகரங்ஞெடாமனிற்ரும்பண்புத்தொக
யிலும், உவமைத்தொகையிலும், இறுதிம
கரங்கெடும். (உ-ம்)

மரமரிது } எழுவாய்.
மரம்வலிது }

வலமிடும் } உம்மைத்தொகை
நிலம்வானம் }

உண்ணுமுணவு } பெய்ரெச்சம்.
தின்னுமவளவன் }

மெய்தீத்துப்புணரியல். ஐயுறு

உண்டனமடிபேய்	}	வினைமுற்ற.
உண்டனம்பாய்		
அரசனுமமைச்சனு	}	உம்மைபிடைச் சொல
புலியும்யானையும்		
வட்டவாழி	}	பண்புத்தொகை.
வட்டயாழ்		
பவளவிதழ்	}	உவமைத்தொகை. எனவரும்.
பவளவாய்		

காஎ மகரவீற்று மொழிகளின்மு
ன்வேற்றுமையில் உயிரும் இடைபினமும்
வரின் இறுதிமகரங்கெறும். (உ-ம்)

மரவடி	மரவிலை	}	எனவரும்.
மரயாழ்	மரவோர்		

செயமடைந்தான் மரம்பெட்டிலுன்
எனஇரண்டனுருபுதொகவருமிடத்து இறு
திமகரம்புலிபாதனுமுளவெனக்கொள்க.

மகரவீற்று மொழிகளின்முன் உயிர்
வரின் ஒரோவிடத்து - குளம் - ஆயில் - கு
ளம்பல், மரம் - அடி - மரம் - ஒன் - வேற்று
மையில், ஒன் - அவிட்டம் - ஒன்விட்

நாஅக மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

டம்,கோணம்-அகோணம் கோணகோணம் என அஸ்வழியிலும், நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுகலும் விகாரப்பட்டி வருதலும், ஈம்- கம்- உரும் என்னு மிம்முன்று சொற்களும்,ஈமுக்கடிது, கம்முநீண்டது, உருமுவலிது என யகரமல்லாத மெய்கள் வருபிடத்து உகரச்சாரியை பெறுதலும் உளவெனவுமறிக்.

நாஅ. ய் ர் ழ் என்னு மிம்முன்று மெய்யீற்று மொழிகளின்முன் வருங் வல்லினம் அஸ்வழியில் எழுவாய்த்தொடரிலும்,உம்மைத்தொகையிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், சிறுபான்மைபிறதொடரிலும் இயல்பாம். பண்புதொகையிலும் உவமைத்தொகையிலும், வினைபெச்சத்தொடரிலுஞ்சிறுபான்மைபிறதொடரிலுமிகும்.

உ-ம்

வேய்குறிது
வேர்சிறிது
விழ்பெரிது

} எழுவாய்.

பேய்புகழ்
தார்புகழ்
இகழ்புகழ்

} உம்மைத்தொகை

உண்டாய்கொற்றா	}	முன்னிலை வினைமுற்று.
உண்டனிர்சாத்தோ		
உண்டிர்முதோ		
செய்கொற்றா	}	ஏவல்வினைமுற்று.
சேர்சாத்தா		
வாழ்ப்புதா		
மெய்க்கீர்த்தி	}	பண்புத்தொகை
கார்ப்பருவம்		
பூழ்ப்பறவை		
வேய்த்தோள்	}	உவமைத்தொகை.
கார்க்குழல்		
காழ்ப்பழவம்		

மோய்க்கொண்டான், வினையெச்சம்.
எனவரும்.

உண்ணியர்போவான் என ரகசவீற்
று வினையெச்சத்தின்முன் இயல்பாமென
வும், முகரவீறு முன்னிலைவினை முற்றிற்கு
ம்வினையெச்சத்திற்கும் இன்றெனவு மு
ணரீக.

கூகா ய் ரீழ் என்னு மிக்முன்றீற்
றுமெய்களின்முன் வரும்வல்லினுழ் வேழ்
றுமையிலேயிருக்க.

நாது மெய்யிற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்)

நாய்க்கால் தேர்த்தலை } எனவரும்.
பூழ்ச்செவி ----- }

வரும்வல்லினம் வேய்ப்பிளந்தான்,
தேர்செய்தான், தமிழ்கற்றான் என இரண்
டனுருபு தொகவருமிடத்தும், வாய்ப்புருவ
து எனசிறுபான்மை ஏழனுருபுதொகவ
ருமிடத்தும், இயல்பாதலும், பேய்க்கோட்
பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான், சூர் கோ
ட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான் எனச்செ
யப்பாட்டுவினை முடிக்குஞ்சொல்லாகவரு
மிடத்தும், கீழ்குளம், கீழ்க்குளம், னக்கீழ
ன்பதன்முன்னும் ஒருகாலியல்பாடம் ஒரு
கண்மிக்குமவருதலு முளவெனக்கொள்க.

கூடிய மேற்கூறிய பழ என்னுமி
புழுந்தீற்று மொழிகளின்முன் வருமல்
லினமும், இடையினமும் இருவழியிலுமி
யன்பாம் (உ-ம்)

அல்லழி வேற்றுமை.

வேய்ஞான்றது வேய்ஞாற்சி

வேர்நீண்டது வேர்நீட்சி

வீழ்ப்பாந்து வீழ்ப்பாப்பு

உண்டாய்நாகா உண்டாய்நாகா

உண்டார்வளவோ உண்டார்வளவோ

எனவரும்.

மெய்யீற்றுப்புண்ணியல். ௩௮௯

மற்றவைகளுமிப்படியே.

மெய்ஞ்ஞானந்தது, மெய்நீண்டது,
மெய்ம்மாண்டது எ-ம், மெய்ஞ்ஞாற்சி,
மெய்நீட்சி, மெய்ம்மாட்சி எ-ம், தனிக்
குறித்தேற்றின்ற யசரமெய்ம்முன் வருமெ
ல்லின மிருவழியிலு மிருமெனவும், வே
யாது, வேயாப்பு என நெடிதீழ்நின்ற ய
சரமெய் யசரம்வரின் இருவழியிலுங்கெ
டுமெனவும், தமிழக்கோமான், தாழக்கோ
ல் என இவ்விரு மொழியும் ஒரொவிடத்து
அகரச்சாரியைபெறுமெனவுங் கொள்க.

[லகரளகரவீறு]

கூறலக. லகரளகரவீற்றுமொழிகளி
ன்முன் வல்லினம்வரி ன் வேற்றுமையினி
லையொழியிற்று லகரம் தகரமாகவும், ளக
ரம் டகரமாகவுந் திரியம் அல்லெழில இறு
தி லளக்கள் ஒருகா ளியலபாகவும், ஒருகா
ற் திரியவும் பெறும். வீருந்தகரம் லகரத்தி
ன்முன் தகரமாகியும் ளகரத்தின்முன் டக
ரமாகியுந்திரியும்.

எகம் மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.)

வேற்றுமை

கற்குடம்	பாற்குடம்	}	எ-ம்,
கற்சாடி	பாற்சாடி		
கற்றூண்	விரற்றீமை		
கற்பாலை	விரற்பெருமை		
கட்குடம்	வாட்குறுமை		
கட்சாடி	வாட்சிறுமை		
கட்டாழி	பொருட்டிமை		
கட்டாண்	அருட்பெருமை		

அல்வழி

கல்குறிது	கற்குறிது	}	எ-ம், வரும்
கல்கிறிது	கற்கிறிது		
கல்பெரிது	கற்பெரிது		
முள்குறிது	முட்குறிது		
முள்கிறிது	முட்கிறிது		
முள்பெரிது	முட்பெரிது		

நாயஉ. குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற
லளக்கள் அல்வழியிலவருந் தகரந்திரிந்த
விடத்து தகர டகரங்களுகத் திரிதலன்றி,
ஆய்தமாகவுந்திரியும் (உ-ம்)

கற்றீது	கற்றீது	}	எனவரும்.
முட்டீது	முட்டீது		

மெய்யீற்றுப்புணரியல். ஈகை

நெற்கடிது, செற்சிறிது, தொற்றீ
து, சொற்பெரிது என இந்நான்குசொற்
களி னிறுதி லகரம் அவ்வழியில் வரும்வல்
லினத்தின்மூல் உறழாது திரிபொன்ற
யேபெறுமென்றறி.

கூறியு- குற்றெழுத்தகச்சாராத ல
றக்கள் அவ்வழியில்வருந் தகரத்திரிந்தவி
டத்துக்கெறிம் (உ-ம)

வேறீது தோன்றறீயன் } என
வாடிது வேடியன் } வரும்.

மேற்கூறிய லறக்கள் சிறுபான்மை
தோன்றறீமை வேடிமை என வேற்றுமை
யிற்கெரிசலும், காற்றுனை, தாட்டுனை என
அவ்வழியிற் கெடாதுதிரிதலுமுளவெனவு
மறிக.

குற்றெழுத்தகச்சாராத லறக்கள் த
கரமொழிந்த வலலினவரின் காக்கடிது,
மரங்கன்கடிய என எழுவாய்த் தொடரில்,
உறழாதுயட்பாதலும், வேற்படை, வாட்ப
டை எனப் பண்புத்தொடையிலும், வந்தா
ற்செய்வோன் எனச் செய்யினென்னும்வாய்
பாட்டுவினையெச்சத் தொடரிலும், உறழா

நாகை மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

துதிநிதலும், ஊக்குதித்தோடி, வாள்போ
ழ்ந்தடட என முன்றனுருபு தொகவருமி
டததும், எனலகாப்பவன், திரள்காப்பவன்
என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்துந்
திரியாதியல்பா தலுமுனவெனக்கொள்க.

நாயக லகர ஏகரவீற்று மொழிக
ளின்முன் பெல்லின மவரின் இருவழியிலு
ம் லகரம் ணகரமாயும், ளகரம் ணகரமாயுந்
திரியும் வருநகரம் லகரத்தின் முன் ணகர
மாயும், ஏகரத்தின்முன் ணகரமாயுந்திரி
யும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை	வருநகரம்
கல்-கன ரெரிந்தது	கன ரெரி	
வீல்-வீன் ணீண்டது	வீன் ணீட்சி	
புல்-புன் மாண்டது	புன் மாட்சி	
முன்-மு ண ரெரிந்தது	மு ண ரெரி	
புன்-பு ண ணீண்டது	பு ண ணீட்சி	
கள்-க ண மாண்டது	க ண மாட்சி	வருநகரம்

நாயக (ஏற்றெழுத்தைச்சாராத ல
ஏக்கள் இருவழியிலும் வருநகரத்திரிந்த
விடத்துக்கிடும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	} என வரும்.
வேணன்று	வேணன்மை	
பொருணன்று	பொருணன்மை	

கருங்குண்டி, கருங்கொண்டி என்று எனத்
கொடாமொழி யிறுதியிற்றனிகருநிற்கித்
நின்ற லறக்கொருங் கொடுமெனவுங் கொள்க.

கூடிய கூ லகர ளகரவீற்று மொழிக
ளின்மு ள் இடையினம் வரின் இருவழியி
லும் இறுதி லளககள் இயல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை	} என வரும்.
கல்யாது	கல்யாப்பு	
விரல்வலிது	விரல்வன்மை	
முள்யாது	முள்யாப்பு	
வாள்வலிது	வாள்வன்மை	

இல்லென்கிற இன்மைப்பொருளைப்
ணர்த்துஞ்சொல் ஐகாரவாகாரச்சாரியை
கருளுளொன்றைப் பெற்றேனும், இவ்விரு
சாரியைகருளுளொன்றையும் பெறாமலேனும்
நிற்கும் ஐகாரச்சாரியை பெற்றவிடத்து
இல்லைப்பொருள், இல்லைப்பொருள் எனவரு
ம் வல்லினம் ஒருகாலியல்பாயும் ஒருகான்
மிக்கும் வருமெனவும் ஐகாரச்சாரியைபெ
ற்றவிடத்து இல்லாப்பொருள் என வரும்
வலலின மிகுமெனவும், இவ்விருசாரியைப்
ம்பெறாதவிடத்து இல்பொருள் என இம்
வ்யாபெனவுந்திகாள்க.

நகர மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[வகரவீற்று]

காறய எ அவ், இவ், உவ் என்னும் அஃ
நீணைப் பலவிற்பாலை யுணர்த்திவருஞ் ச
ட்டுப்பெயர்களி னிறுதி வகரம் அவ்வுழி
யில வல்லினம்வரின் ஆய்தமாகத்திரியவுப்
மெல்லினம்வரின் வந்ருவெழுத்தாகத் திரி
யவுட், இடையினம்வரின் இயல்பாய்நிற்கு
வும்பெறும் (உ-ம்)

அஃகடிபன இஃசிறிடன } எ-ம்,
உஃபெரியன ————— }

அஞ்ஞாய்தன இந்தீன்டன } எ-ம்,
உம்மாண்டன ————— }

அவ்யாத்தன இவ்வீளந்தன } எ-ம்
உவ்யாழ்ந்தன ————— } வரும்.

அன்றிபந்தெவ்வென்னுமொழியினு
தி வகரம் பகரமல்லாத மெய்கள் வருமிட
த்துதெவ்வுக்கடித்து, தெவ்வுக்கடுமை என
வுகரசசாரியபெறுமெனவும், மகரம்வரு
மிடத்து ஒவ்வொழித்தெம்மன்னொனமக
ரமாய்த்திரியப் பெறுமெனவும் அறிக.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

முற்றிற்று.

க வ து.

பொதுப்புணரியல்.

கால அ உயிரைப் பெய்யு மீரு
கவடைப வினைத்தொடைமுன் வரும் வ
லினம் இயல்பாம்- (உ-ம்)

விரிகதிர்	எறிபடை	} வ ன வ ந்
விநனை	ஒடுபாம்பு	
நட்டிதனம்	அறைகடல்	
உண்கலம்	தொல்களிது	
செய்கடன்	சேர்புகழ்	
கொள்தலம்	தீன்பண்டம்	

இவற்றின்முன்விரிமலர், கொல்பாளை
என வருமெல்லினமும் இடையினமு மிய
ல்பாமெனவும், ண ன ல ள இந்நான்கீற்றி
ன்முன்வருந் தகரமு நகரமுந் திரியுமென
வுங் கொள்க

காலக் உயர்தினைப்பெயர் பொது
ப்பெயர்களின் னீற்றுமெய்கள் வல்லினம் வ
ரின் இருவழியிலும் இயல்பாம் அப்பெய
ர்களினீற்று உயிரமுன்னுப் பகரகர
மெய்களின் முன்னும் வரும்வல்லினம் இ
ருவழியிலு மிகாவாம்.

எகக பொதுப்புணரியல்.

(உ-ம்)

அவ்வழி.	வேற்றுமை.	
அவன் குறியன்	அவன்னை	} எ-ம்,
ஆண்சிறியன்	ஆண்செவி	
ஆண்பெரிது	ஆண்புறம்	
விடவையன்	விடவையல்	
அவர்தீயர்	அவர்தலை	} எ-ம், வரும்
சாத்தி குறியன்	சாத்தினை	
சாத்திபெரிது	சாத்திபுறம்	
தாய்தீயன்	தாய்தலை	
தாய்பெரிது	தாய்புறம்	

கஉய உயிரிற்று மெய்யீற்று விளிப்
பெயர்முன் வரும்வல்லினம் பெரும்பா
லுமியன்பாம். (உ-ம்)

வேற்றுதேள்	சாத்தாசெல்	} ௨ ௩ ௪ ௫
தங்காய்பார்	தாய்கா	
புலியேகொல்	கள்ளாய்போ	

இவற்றின்முன் ஆடுக்கூறாய், கோக்கூ
றாய் என ஒரோவிடத்து வரும்வல்லின மி
குமெனவும், வேற்றுநில், தாய்வா என வரு
மெல்லினமும் இவையினமும் இயல்பா
மெனவுங்கொள்க.

௧௨௧ உயிரையுமெய்யையும் ஈறாகவு
டைய எண்ணுப்பெயர்முன்னும் நிறைப்
பெயர்முன்னும் அளவுப்பெயர்முன்னும்
அவ்வவற்றிற் குறைந்த அவ்வப்பெயர்கள்
வரிசைபெருமபாலும் என்னுஞ்சாரியை
இடையிலவரும். (உ-ம்)

ஒன்றேதால காலைகாணி எ-ம்,
தொடியேதால கழஞ்சேகுனறி எ-ம், } வரும்,
கலனெய்காரு உழக்கேயாழாக்கு எ-ம் }

ஒன்றை, தொடியை, குறுணிநாளு
ழி எனச்சிறுபான்மை ஏதாரச்சாரியை வா
ராத்தொழிதலும் அறிவ.

நாழி என்னும் அளவுப்பெயர்முன்
உரிஎன்னும் அளவுப்பெயர்வரின் நாமிரி,
என நிலமொழியீற்றையிராமெப் தெட்டு
டகரமெய் தோன்றுமென்றுங், உரிஎன்னு
ம் அளவுப்பெயர்முன் ஏற்றமொழிகள்வ
ரின் உரியவுப்பு, உரியபயறு என யகவு
யிரீமெய்வருமென்றுங்கொள்க.

௧௨௨. உயிரையு மெய்யையு முதலு
மீறுமாகவுடைய வேற்றுமைபருபுகள்,
போனவிரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப்
பொருட்கொனகுகறிய மெய்யுயிரீமுதலு

எகஅ பொதுப்புணரியல்.

ந்துப்பெயர்களின்புணர்ச்சியைப்பெறும்
பாலும் ஒத்து நிலைமொழியோடும் வரு
மொழியோடும் உபணரும்

நம்பிகண்வாழ்வு என உயிரீற்று உப
ர்திணைப்பெயர்முன் வேற்றுமைமயில் வரு
ம் வல்லினமிகாவென்றும், ணகரம் இடை
யினம்வரின் இருவழியிலு மியல்பாமென்
றும், விதித்தவாறு கண்ணுருபின் முதலு
மீறுமியல்பாயின

உறிக்கட்டயிரீ, என இகர வீ த் துச்
சொன்முன் வேற்றுமைப்பொருளில் வரு
ம்வல்லின மிகுமென்றும், ணகரம் வேற்று
மைப்பொருளில் வல்லினம்வரின் டகர
மாய்த்திரியுமென்றும், விதித்தவாறு கண்
னுருபின் முதலுங் றும் விகாரமாயின.

சிறுபான்மை நம்பிக்கு, என இகரவீ
ந்து உபர்திணைப்பெயர்முன் வேற்றுமை
ப்பொருளில் வரும் வல்லினம் இயல்பா
மென்றவாறு இயல்பாகாமற் குவ்வுருபுமி
குதலுங்கொள்க

கஉக உயிரீற்று மெய்யீற்று இடை
ச்சொற்களும், உரிச்சொற்களும், மேற்கூ
றிய புணர்ச்சிவிதிக்குச் சிறுபான்மை வே

துபட்டுமீவரும். (உ-ம்)

வண்டின்கால், என வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்தவிடத்து சாரியை இடைச்சொல்லினின்று நன்றி ரியாமலியல்பாயிற்று

சென்மதிபெரும், என இசுவீற்றி இடைச்சொன்முன் வரும்வல்லெழுத்து மிகாமலியல்பாயிற்று

வரும்வல்லினம் மழகளிறு, நனிபேதை, கழிகண்ணோட்டம், என அகர இசுவீற்றுஉரிச்சொற்களின்முன் மிகாமல் இயல்பாயும், தடந்தோள், என அகர வீற்றுரிச்சொன்முன் இனமெல்லெழுத்து மிகப்பெற்றுப் புணர்ந்தன

கஉச விதியின்றி விகாரப்பட்டு வருவனவுஞ்சிலவுள அவை மருவிவழங்குதல் ஒதுதல்தத்தல், தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், நீளல், நிலைமாறுதல், என எழுவகைப்படும. மருவிவழங்குதல் லொன்றுந், தொடர்மொழியிலும், மற்றவை பெரும்பாலும் ஒருமொழியிலும்வரும்.

கஉரு மருவிவழங்குதல் விதியின்றி ட்புலவாறு விகாரப்பட்டு மருவிவரும்.

(உ-ம்)

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பது அருமந்தபிள்ளை எ-ம், கிழங்கன்னபழஞ்சோறு எ-து, கிழங்கப்பழஞ்சோறு எ-ம், பாண்டியன் எ-து, பாண்டிநாடு எ-ம், தஞ்சாவூர் எ-து, தஞ்சை எ-ம், வடுகன்றந்தை எ-து, வடுகந்தை எ-ம், என்றந்தை எ-து, எந்தை எ-ம், ஆற்றார் எ-து, ஆறை எ-ம், வடக்குள்ளது எ-து, வடாது எ-ம், வரும்.

நடன ஒத்துநடத்தலு ஒழுத்துநின்றவிடத்துமற்றோருழுத்துவந்து பொருள்வேறுபடாது நடத்தலாம்.

[அவைவருமான]

அஃதெனையியற்பெயருள் குறிலிணையினிழை மஃநின்றவிடத்து அகரம்வந்து பொருள்வேறுபடா தொத்துநடக்கும.

(உ-ம்)

அகம்- அகன், முகம், முகன் } என
நிலம்- நிலன், நலம், நலன் } வரும்.

மொழிமுதலியைகள் லேசகர அகரங்களுள் அகரநின்ற விடத்து ஐகரம்வந்து பொருள்வேறுபடா தொது.

தடக்கும்.

(உ-ம்)

பசல்-	பசல்	}	எ-ம்,
மஞ்சு-	மைஞ்சு		
மயல்-	மையல்		
அமச்சு-	அமைச்சு	}	எ-ம், வரும்.
இலஞ்சு-	இலைஞ்சு		
அரயர்-	அரைபர்		

ஒரோவிடத்து மொழிக்கு முதலிலு
ஞ்சிலவிடத்து ஐதாரத்தின் பின்னும் யகர
வொற்றின் பின்னும் நகர நின்றவிடத்து
ஞகரம்வந்து பொருள் வேறுபடா தொத்
துநடக்கும். (உ-ம்)

நண்டு-	ஞண்டு	}	எ-ம்,
நெண்டு-	நெஞண்டு		
நமன்-	ஞமன்		

ஐந்நூறு-	ஐஞ்ஞூறு	}	எ-ம், வரும்.
செய்ந்நின்ற-	செய்ஞ்ஞின்ற		

ஒரோவிடத்து அஃறிணைப் பேயர்ந்நி
ல் லகரமிருந்தவிடத்து ரகரம்வந்து பொ-
ருள் வேறுபடா தொத்துநடக்கும். உ-ம்.

சாம்பல்-	சாம்பர்	}	எனவரும்.
பந்தல்-	பந்தர்		
குடல்-	குடர்		

அஃறிணைப்பெயர்களில் ஒரோவிட
த்துமே அருடர்கூற்றுகாமொழிகளி னி
று 1 உதரநின்றவிடத்து அந் வந்து பொ
ருள்வேறுபடா தொத்து நடக்கும் (உ-ம்)

அருடபு- அருடபர் }
சுருப்பு- சுருப்பா } எனவரும்.
வண்டு- வண்டர் }

கஉஎ தோன்றலாவது எழுத்துத்
சாரியையும் விதியின்றித் தோன்றுதலாம்.
(உ-ம்)

யாது-யாவது என வரை வுயிர்மெய்
தோன்றிற்று குன்று-குன்றம் என அம்மு
ச்சாரியை பதோன்றிற்று செல்உழி செ. டு
ழி,விண் அத்து- விண்வத்து எனமெய்யிற்
றின்முன்உயிர்வர வகாடு மய்தோன்றிற்று.

கஉஅ. திரிதலாவது ஒரொழுகுறம்
றோரொழுத்தாக விதியின்றித் திரிதலாம்.
(உ-ம்)

மாவி மாசி எனக் ககரஞ் சகரமாய்த்
திரிந்தது. மயமுபெயின்வினையும்- மறை
பெயில் வினையும் என னகரம் லகரமெய்
யாய்த்திரிந்தது

கஉக செய்தலாவது மெய்யாவது உ

பொதுப்புணரியில் உராக
யிராவது உயிர்மெய்யாவது விவியி தெறிக்
கெடுதலாம்.

(உ-ம் யாதி-ஆடு, யானை - ஆனை என
யகரமெய் செட்டது யாவர் - யார் என வ
சரவுயிரமெய் செட்டது.

நகய நீளலாவது விதியின்றிக் குறீ
றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீளலாம்

(உ-ம்) பொழுது-போழ்து என ஒ
டரம் ஒகார மாதவும், பெயர்- பேர் என எ
கரம் ஏகார மாதவு நீண்டன

நகக நிலைமாறுதலாவது எழுத்துக
ள் ஒன்றுநின்றவிடத்தொன்றுசெனறுமா
றிநித்தலாம் (உ-ம்.)

வைகாசி-வைசாகி எ-ம், நாளிகேரம்-
நாளிகேரம் எ-ம், தகை-சுதை எ-ம், ஞிமி
து-மிஞ்நிது எ-ம், சிவிநி-விசிநி எ-ம், வரும்

இவையன்றி, இலக்கணப்போலிமொ
ழிகளும் விதியின்றி விகாரப்பட்டுவரும்.

(உ-ம்) இன்முன் என்பது முன்றில்
எனமாறி னகரவீற்றின்முன் விதியின்றி ந
கரத்தோன்றப்பெற்றது பொது-வில் எ
ன்பது பொதியில் என முற்றுக்கரவீற்றின்
முன்விதியின்றி இகரமும் யகரமெய்யுந்
தோன்றப்பெற்றது.

பொதுப்புணரியில்-ஐந்திற்கு,

ச. வது.

வடவெழுத்துப்புணரியல்

ககஉ. வடவெழுத்துப் புணர்ச்சியா
வது தமிழில் ஆங்காங்கு வந்து வழங்கும்
வடமொழித் தொகைநிலைத் தொடர்களி
லே நிலைமொழியும் வருமொழியும்வடநூ
ற்புணர்ச்சி விதிப்படியே தோன்றல்,திரி
தல், செறிதல் என்னும்விகாரங்களைப்பொ
ருந்தியாவது,இயல்பாகவாவது இயைந்து
நிற்றலாம்.

வடவெழுத் தென்பது வடமொழி
யெழுத்தாம்.

வடநூலார் தோன்றல் ஆகமென்
னும்,திரிதலை-ஆதேசமென்றும்,செறிதலை,
லோபமென்றுங் கூறுவர்.

கககூ. வடவெழுத்துக் ளிவையென்
னும், வடமொழிகள் தற்சமமாகியுந் தற்ப
வமாகியுந் தமிழில்வந்து வழங்குமாறுஇவ்
வாறென்றும்,உணர்ந்தன்றி வடவெழுத்து
ப்புணர்ச்சி உணரலாகாமையின்,அவை இ
வையென முன்னருணர்த்தப்படும்.

உள்ள வடவெழுத்துப்புணரியல்:

திணைந்தொழிந்த விருபத்திரண்டும், அகிய இருபத்தேழும் ஆரியததுற்கேயுரியசிறப் பெழுத்துகளாம்.

௩௩௫ ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுததாலாகி விகாரமுடைய தமிழிலவந்து வழங்கும் வடமொழிகள் - தற்சமமொழிகளெனப்படும்.

(உ-ம்.)

சமலம் காரணம் மணி } என
வேணு சங்கமம் மேரு } வரும்

௩௩௬. ஆரியத்திற்கேயுரியசிறப்பெழுத்தாலும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய ஈரொழுத்தாலுமாகித் திரிதன் முதலாகிய விகாரங்களைப்பெற்றுத் தமிழிலவந்து வழங்கும்வடமொழிகள்- தற்பவமொழிகளெனப்படும்

[அவைவருமாறு]

உயிர்களுள் மொழியிறுதி அகரம் உயர்திணையில னகரமும், அஃறிணையில் மகரமும்பெறும் (உ-ம்) காமன் எ-ம், சும்பம் எ-ம், வரும்.

வடவெழுத்துப்புணரிபல். ௨௩௭

மொழியிறுதி ஆகாரம் ஐகாரமாயும்
ஈகாரம் இரையாயுத்திரியும். (உ-ம்) மாலை
எ-ம், புரி எ-ம், வரும்.

மொழியிறுதி ஊகாரம் உகரமாய்த்
திரியும். (உ-ம்) சுயம்பு எனவரும்

ஏழாமு'பிரி இரையாயும் இருவாயுத்
திரியும் (உ-ம்) இடபம் எ-ம், மிருகம்
எ-ம், வரும்.

மெய்யெழுத்துகளுள் க,ச,ட,த,ப,
என்னும் ஐந்துவருகங்களினிழிந்தமும்
முன்னெழுத்துகளுட-அவ்வவருக்கங்களி
னமுதலெழுத்துகளு-ம். (உ-ம்)

நகம்	நாகம்	மேகம்	எ-ம்,	உ டு ம்
சலவாழி	விசயம்	சருக்கரை	எ-ம்,	
பீடம்	பீடை	திடம்	எ-ம்,	
தலம்	தினம்	தரை	எ-ம்,	
பலம்	பந்தம்	பாரம்	எ-ம்,	

அன்றியும் எட்டாமெய்ய் யகரமு'ம
கும். (உ-ம்) பங்கயம் எனவரும்.

பதினாறுமெய்யும் பதினெட்டாமெ
ய்யும் றகரமாகும். (உ-ம்) உற்பலம் எ-ம்,

உாஅ வடவெழுத்துப்பணரியல்.

அந்நுதம் எ-ம், வரும்.

இருபதாமெய்மொழியிடையிற் பெ
ரும்பாலுமனகரமாகும் (உ-ம்) தினம் மன
ம் எனவரும்

இருபத்தொன்றா மெய்முதல் அவ்வ
ருக்கத்து நான்கு மெய்களும் வசரமுமாகு
ம். (உ-ம்)

பாவம் எ-ம், கவம் ஈ-ம், விந்து எ-ம், வீம
ன் எ-ம், வரும்

இருபத்தெட்டாமெய் நகரமாகும்
(உ-ம்) கற்பகம், எனவரும்.

இருபத்தொன்பதாமெய்-ஒரோவிட
த்துப் பகரமுமாகும். (உ-ம்) காப்பியம்,
எனவரும்

முப்பதாமெய் மொழிக்கு முதலிற்
சகரமும், இடையிற் சசரமும் யகரமுமா
கும் (உ-ம்) சாலை எ-ம், பாசம், மயானம்
எ-ம், வரும்

முப்பத்தொன்றா மெய்மொழிக்கு
முதலிற் சகரமும், இடையிலுங் கிடையிலு
ம டகரமுமாகும். (உ-ம்) சணமுகம்-எ-ம்,
விடம்-எ-ம், பாடை எ-ம், வரும்.

வடவெழுத்துப்புணரியல். உரண

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிக்கு
முதலிற் சகரமும், இடையிற் சகரமுந்
தகரமுமாகும். 'உ-ம்) சித்தி எ-ம், வாச
ம், வாதீன எ-ம் வரும்

முப்பத்து மூன்றாமெய் மொழிக்
குமுதலிறகெழிம் இடையிலுங் கடையிலு
ங்ககரமாகத்திரியும் (உ-ம்) அரன் எ-ம்,
மோகம் எ-ம், அகிஎ-ம் வரும்.

முப்பத்தைந்தாமெய் மொழிக்குமு
தலிலொருசகரமும், இடையிலுங் கடையி
லுமிரு சகரமுமாகும் (உ-ம்) கீரம் எ-ம்,
பக்கம் எ-ம், குக்கி எ-ம் வரும்.

வடமொழிகளுள் இரண்டு மெய்களி
ணைந்து ஒரொழுத்துப்போல வருமிடத்து
நகர யகர ரகர லகரங்களுக்கு முன்னின்
றமெய்கள், மொழிக்குமுதலிலும் இடை
யிலும் இகரம்பெறும். (உ-ம்)

முதல்,	இடை.	}	எனவருங்கு
சினேகம்,	விக்கினம்		
தியாகம்,	வாக்கியம்		
திரவியம்	வக்கிரம்		
கிலேசம்	கக்கிலம்		

உறுதி வடவெழுத்துப்புணரியல்.

இணைந்துநிற்கு மகர வகரங்களுக்கு முன்னின்றமெய்கள், மொழிக்குமுதலிலும் இடையிலும் உகரம்பெறும் (உ-ம்)

முதல்	இடை	} எனவரும்.
சுமார்த்தன்	பதுமம்	
துவசம்	பக்குவம்	

மொழிக்கிடையில் ந ய ர ல வக்களுக்கமுன்னின்ற மெய்கள், பெருட்பாலும் இரட்டித்துவரும் அவையிரட்டித்துவருதல்-மேற்காட்டிய வுதாரணங்களுக்கெண்ணி கொள்க

இணைந்துநிற்கு நகரத்திற்கு முன்னின்றமெய் அகரம்பெறும் (உ-ம்) அரதனம் எனவரும்.

தனிக் குறிலிள்கீழ்நின்ற ரகரம் பின்னிற்றமெய்க ளோயி இணைந்து நிற்கும் போது உகரம்பெறும் (உ-ம்) அருக்கன், கருட்பம் எனவரும் பிறவுமன்ன.

நகர யகர ரகர லகர வகர மகரங்கள் ளல்லாத மெய்களுக்கு முன்னின்றமெய்கள், பெருட்பாலும் பெரிம. (உ-ம்) தானம் ஞானம் எனவரும்.

விடவெழுத்துப்புணரியல். உரல்க

மொழிக் கீற்றினிற்குங்ககரமுதலிய
வல்லினமெய்கள், இரட்டித்து உகரம்பெ
றும் (உ-ம்) வாக்கு, விராட்டு எனவரும்.

மேலுஞ் சம்பகம், எ - து சண்பகம்
எ-ம், கோகநகம் எ-து கோகநகம் எ-ம்,
தபநீபம் எ-து - தமனியம் எ-ம், ரூபம்
எ-து உருவம், உருவு, உரு எ-ம், ஆத்மா-
எ-து ஆன்மா எ-ம், தர்மம் எ-து தன்மம்
எ-ம், அஸ்தம் எ-து அத்தம் எ-ம், சப்த
ம் எ-து சத்தம் எ-ம், சக்தி எ-து சத்தி எ-ம்
மோகம் எ-து மோகம் என வருதலன்
றி மோட்சம் எ-ம், பத்மம் எ-து பதுமம்
என வருதலன்றி-பற்பம் எ-ம், பலவாறுவி
காரப்பட்டுவருதலுண்டுடொள்க.

நகர. வடசொற்களுக்கு முதலாகிவ
ருகின்ற ரகரலகர யகரங்களில் ரகரம் அ
கர இகர உகரங்களிலொன்றையும், லகரம்
இகர உகரங்களிலொன்றையும், யகரம் இ
கரத்தையும், முதலிற்பெற்றுவரும் (உ-ம்)

அரங்கன், இராமன், உரோமம் எ-ம்,
இலாபம், உலோபம் எ-ம்,
இயக்கன், ————— எ-ம், வரும்

உளம் உவடவெழுத்துப்புணரியல்.

௩௩௮. தமிழில் ஆங்காங்குவந்து வழுங்கும் வடமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்களிலே பெரும்பாலும்வடதூற்புணர்ச்சி விதிப்படியே வருஞ் சந்திகள்-தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, யிருத்திசந்தி என மூன்றுவகைப்படும் இம்மூன்று சந்திகளுமவருதல் உயிரீற்றின்முன் உயிர்வருமிடத்தெனவறிக.

௩௩௯ அம்மூன்றுசந்திகளிலேதீர்க்கசந்தியாவண- அ ஆக்களி லொன்றன்முன் அ ஆக்களி லொன்றுவந்தால், நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெட ஓராகாரமும், இ ஈக்களி லொன்றன்முன் இ ஈக்களி லொன்றுவந்தால், நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஓரீகாரமும், உ ஊக்களி லொன்றன்முன் உ ஊக்களி லொன்றுவந்தால் நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஓருகாரமும் வருவனவாம்.

(உ-ம்)

பத-	அம்புயம்	பதாம்புயம்	} ௩௩௯
பரம-	ஆனந்தம்	பரமானந்தம்	
கங்கா-	அமிர்தம்	கங்காமிர்தம்	
சதா-	ஆனந்தம்	சதானந்தம்	

வடவெழுத்துப்புணரியல். உரையு

சுசி- இந்திரம்	சுசிந்திரம்	} எ-ம்;
கிரி- ஈசன்	கிரீசன்	
மகி- இந்திரன்	மகிந்திரன்	
மகி- ஈசன்	மகிசன்	

குரு- உதயம்	குருதயம்	} உ-ம்;
மேரு- ஊர்த்துவம்	மேருர்த்துவம்	
சுயம்பு- உபதேசம்	சுயம்புபதேசம்	
சுயம்பு- ஊர்ச்சிதம்	சுயம்பூர்ச்சிதம்	

காசய குணசந்தியாவன் -அ ஆக்க
ளிலொன்றன்முன் இ ஈக்களி லொன்றுவந்
தால் நிலைமொழியீறும்வருமெழிமுதலு
ங்கெட ஓரோயும,அ ஆக்களி லொன்றன்மு
ன் உ ஊக்களி லொன்றுவந்தால் நிலைமொ
ழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஓரோ
யும் வருவனவாம். (உ-ம்)

தர- இந்திரன்	நோந்திரன்	} எ-ம்;
சுர- ஈசன்	சுரோசன்	
தரா- இந்திரன்	தனோந்திரன்	
உமா- ஈசன்	உமோசன்	

உரையிற் றவெழுத்துப்புணரியல்.

பாத- உதகம்	பாதோதகம்	} ௨-௩, ௩-௩
ஞாந ஊர்ச்சிதன்	ஞானோர்ச்சிதன்	
தயா- உற்பத்தி	தயோற்பத்தி	
தயா- ஊர்ச்சிதன்	தயோர்ச்சிதன்	

கூசக விருத்திசந்தியாவன- அ ஆக்க
ளிலொன்றன்மூன் ஏ ஐக்களிலொன்றுவந்
தால்- நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலு
ங்கெட ஒள்காரமும், அ ஆக்களிலொன்ற
ன்மூன் ஓ ஒளக்களிலொன்றுவந்தால்- நிலை
மொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஓ
ள்காரமும் வருவனவாம்.

(உ-ம்.)

எக- எகன்	ஏககன்	} ௨-௩
பர- ஐக்கியம்	பணாக்கியம்	
சதா- எனருபம்	சதைகருபம்	
மகா- ஐச்சுவரியம்	மணைச்சுவரியம்	

கோமள- ஓடதி	கோமளௌடதி	} ௨-௩, ௩-௩
திவ்விய- ஒளடதம்	திவ்வியௌடதம்	
மகா- ஓடதி	மகௌடதி	
அகா- ஒளடதம்	அகௌடதம்	

கூசஉ, இவ்விருத்தி சந்தியிருமொழி

வடவெழுத்துப்புணரியல் உரம்

ஃபுணர்ச்சிக்கண்ணன்றி ஒருமொழியிலு
ம்வரும். அவற்றையாதிவிருத்தி சந்தியெ
ன்பர்

அவைமொழிமுதலி விருக்கின்ற இஈகக்
ள்ஐபாகவும், உ ஊ ஒக்கள் ஒளவாகவும், அ
ஈரம் ஆகாரமாகவும், ஏழாமுயிர் ஆராகவு
ம், திரிந்துவருவனவாம். (உ ம்)

சிவனத்தொழுவோன்	சைவன்	}	சைவன்
வீரத்தின் மன்னை	வைரம்		
கேவலத்தின் மன்னை	கைவல்லியம்		
புத்தனதொழுவோன்	பௌத்தன்		
சூரன் மன்னை	சௌரியம்		
கோசலையிற் பிறந்தவர்	கௌசலை		
தசரதன் புத்திரன்	தாசரதி	}	சைவன்
விநதினையிற் புத்திரன்	கார்த்திகேயன்		

சார்த்திகேயன் என்னு மிடத்து இ
றுதிபி விருக்கின்ற ஏப என்னும் விசுதிம
கொன்னும் பொருளை டணர்த்தி நிற்பல்
காண்க

கசுந வடநான் முடிபின்படி நிலை
மொழியும் வருமொழிமுதலும் இயல்
பாய் ஆங்காங்குவடமொழித்தொகை நிலை
த்தொடர்கள் வருதலுமுண்டு.

உருவக் வடவெழுத்துப்புணரியல்.

இயல்பாவருதல் உயிரிற்றின்முன்
மெம்முதன்மொழிவருமிடத்தெனவறிக.

உ-ம்

தாரதம்மியம், உமாபதி,	}	உ உ உ உ
குலசேகரன், தனதடம்,		
கங்காதீரம், மாயாகாரியம்,		
ஆதிபதவன், அளிகுலம்,		

சரவருக்கத்துள் இரண்டாமெவ்ரு
மொழிக்குமுதலாகி வருமிடத்து, குரியச்
சாயை-பதச்சேதம் என வருமச்சகர மிகு
மெனவும், நிலைமொழியீறு நெடிலாயின்-
கெளரீச்சாயை-கெளரீசயை என வருமச்
சகர ஒருகான்மிக்கும் ஒருகான் மிகாதும்
வருமெனவுமறிக.

உசச. வடமொழிக் தொகை நிலைத்
தொடருள் நிலைமொழியேனுமவருமொழி
யேனும் அவ்விரண் மமேனுந்தமிழைநோ
க்கி விகாரமுற்ற விடத்தும், நிலைமொழி
யேனும்வருமொழியேனுந் தமிழ்மொழி
யாகியவிடத்துந் தமிழ்நூற்புணர்ச்சிவிதி
பைப்பெற்றுவரும. (உ-ம்)

கங்கைச்சுடைய, மாயைக்குணம் எ-ம்,	}	உ உ உ உ
ஆவிக்கூட்டம், முலத்தடம் எ-ம்,		

மற்றவைவருமிப்படியே

வடவெழுத்துப்புணரியல் காலன

கசடு. மெய்யீற்று வட மொழிகளின்
 ன்முன் உயிநுமெய்யு வருமிடத்து, திக்-
 அந்தம்-துகந்தம்-எ-ம், சித்-ஆகாசம்- சிதா
 காசம்-எ-ம், சிந்-சத்தி சிச்சத்தி எ-ம், சகத்-
 நாதன்-சகந்நாதன் எ-ம், சித் மயம்- சின்ம
 யம் எ-ம், மநஸ்-லயம்- மனோலயம் எ-ம்,
 சரஸ்-ருகம்- சரோருகம் எ-ம், கத்தமக்குரி
 ய புணர்ச்சி விதியைப்பெற்றுவரும் அவ
 ற்றையெல்லாந்தனித்தனி சொல்லப்பகுந்
 தால்விரியுமென்றுவிட்டனம்.

உண்மைநோக்குமிடத்து வடவெழு
 த்துமெய்களில், லகரம் ஏகரமாக வுச்சரி
 க்கப்படுவதன்றி ஏகரம்பேறெழுத்தன்றெ
 னவும், கஷகரங் கூட்டெழுத்தன்றித் தனி
 யே ஓரொழுத்தன்றெனவும் உணர்க.

வடவெழுத்துப்புணரியல்.

முற்றிற்று.

புணர்ச்சியதிகாரம்,

முற்றுப்பெற்றது.

௨௮

நான்காவது

தொடர்மொழிய்திகாரம்.

கூ வது

தொகைநிலைத்தொடர்யல

கசக ! தொடர்மொழிய்திகாரந்தொகைநிலைத்தொடரியல், தொகைநிலைத் தொடரியல், பிரயோகவியல், ஒழிபியல் என நான்கியல்களாக வகுக்கப்படும்

கசஎ தொடர்மொழிகள் பெயர், வினை, இடை, உரி என்னு நால்வகைச்சொற்களால் இரண்டுமுதலியனதொகைநிலைவகையாலும், தொகைநிலைவகையாலும் தொடர்வனவாம்.

கசஅ தொகைநிலைத்தொடர் பெயரோடும் பெயரொச்சத்தோடும் பெயரும், பெயரோடு வினைவினைக்குறிப்புப் பெயர்களும், இடையில் வேற்றுமைபுறமுதலியபுறபுகள்கெட்டு நிற்க ஒருமொழித் தன்மைப்பட்டுத் தொகுவனவாம் ஒரு மொழித் தன்மைப்படுதலாவது பிளவுபடாமனிற்றலாம்.

தொகைதிலத்தொடரியல்பு

நச்சு. அத்தொகைகள் வேற்றுமைத் தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என அறுவகைப்படும்.

நடு வேற்றுமைத்தொகை இரண்டாவதுமுதல் எழாவது இறுதியாகிய ஆறுவேற்றுமைப்புருபுகளும் இடையிலேகெட்டுநிற்க மொழிகள் தொகுவனவாம்.

(உ-ம்.)

திலங்கிடந்தவன்	}	எனவருமீ.
தலைவணங்கினவன்		
சாத்தன்மைந்தன்		
ஊர்நீங்கினவன்		
சாத்தன்கை		
குன்றக்கூகை		

பொன்றாற்செய்தருடம் எ-து பெருஞ்சுடம் எ-ம், கையையுடையகளிறு எ-து கைக்களிறு எ-ம், வருவன உருபும் பொருளுமொருங்குகெட்ட வேற்றுமைத் தொகையெனக் கொள்க.

உஉடு தொகைநிலைத்தொடரியல்.

நடுக வினைத்தொகை- பெயரெச்சு
த்திணைப்பாகிய இடைநிலையும் இறுதிநிலை
புமாகிய வருபேனும், இறுதிநிலை வருபே
னுங்கெட்டு நிற்க அவற்றின்முதலிலையோ
டுபெயர்ச்சொற்கள் தொகுவனவாம் (உ-ம்)

நேற்றுக்கொல்களிறு } இறந்தகாலவினை
முன்விடுகளை } த்தொகை.

இன்றுகொல்களிறு } நிகழ்காலவினைத்
இப்போதுவிடுகளை } தொகை

நாளேக்கொல்களிறு } எதிர்காலவினைத்
பின்விடுகளை } தொகை.

எனவரும்.

இவை அவ்வுறுப்புகள் கெடாமனிற்
சூழிடத்து-கொன்ற கொல்கின்ற கொல்லு
ம் எ-ம், விட்ட விடுகின்ற விடும் எ-ம், நி
ற்குமெனக்கொள்க.

கொல்களிறு, விடுகளை என்னுற்போ
ல்வன முக்காலமும்பற்றிவரின் முக்காலவி
னைத்தொகை பெனப்படும்.

சிலவினைத்தொகைகள் நடந்திடுகுதி
ரை படித்திடுபுத்தகம் என இஃசெவன்பதை
ப்பெற்றுவரும்.

தொகைநிலைத்தொடரியல். - உ-உக

நடுஉ. பண்புத்தொகை-பண்புக்கும்
 'பண்பிக்கு முண்டாயிருக்கின்ற ஒற்றுமை
 யை விளக்குகிற ஆகியவென்னு முருபு இ
 டையிலேகெட்டு நிழ்கப் பண்புச் சொல்
 லோடு பண்பிச்சொல், தொருவனவாம்.
 பண்பு-வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவைமு
 தலியனவாம். (உ-ம்)

செந்தாமரை,	}	வண்ணப்பண்புத்
கரும்புவளை,	}	தொகை.

வட்டக்கடல்,	}	வடிவுப் பண்புத்
சதுரப்பலகை,	}	தொகை.

ஒருபொருள்,	}	அளவுப் பண்புத்
முக்குணம்,	}	தொகை

சுவர்க்காய்,	}	சுவைப் பண்புத்
இன்சொல்,	}	தொகை.

எனவரும்.

அன்றியும், ஆகியவென்னும் பண்பு
 ருபு இடையிலே கெட்டு நிழ்கப் பொதுப்
 பெயரோடு சிறப்புப்பெயராவது, சிறப்பு
 ப்பெயரோடு பொதுப்பெயராவது, ஒரு
 பொருண்மேல்வந்து தொருவன், இரண்டு

உஉஉ தொகைநிலைத்தொடரியல்.

ய்ரொட்டுப் பண்புத் தொகையாம்.

(உ-ம்.)

சாண்ப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன் என வரும் இவை அவ்வுருபு செடாமனிற்சுமிடத்துச் செம்மையாகியதாமனா,சாணாயாகியபாம்பு என நிற்குமெனக்கொள்க

நடுநு உவமைத்தொகை, போலமுதலிய உவமைபுருபுகள் இடையிலே செட்டுநிற்க, உபமானச் சொல்லோடு உபமேயச் சொல், தொகுவனவாம். இவ்வுவமை-வினை, பயன், மெய், உருவு, 'என்பன பற்றிவருமெனக்கொள்க. (உ-ம்)

புலிக்கொற்றன்-	வினைபுவமைத்தொகை.
மழைக்கை-	பயனுவமைத்தொகை.
துடியிடை-	மெய்புவமைத்தொகை.
பவளவாய்-	உருவுவமைத் தொகை.

எனவரும் இவை அவ்வுருபுசெடாமனிற்சுமிடத்துப் புனிபோலுங் கொற்றன்.மழைபோலுங்கை என நிற்கும்.

உவமை யுருபுகளாவன போல,புணர்வு,ஒப்ப,உறவு,மான,கறிப்ப, இயைபு, ஏய்

திதாகைநிலைத்தொடர்பல். ௨௨௩

பீப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன, முதலிய
னவாம்.

நடுசு உம்மைத்தொகை எண்ணப்ப
டுபொருளில்வரும் உம்முருபு, இடையிலு
மிறுதியிலுங்கெட்டு நிற்கச்சொற்கள்தொ
குவனவாம்.

இவ்வும்மைத்தொகை எண்ணல், எடு
த்தல், முகத்தல், நீட்டல் என நூல்வகை அ
னவுப்பெயர்களிலே வருமென்று கொள்க

(உ-ம்.).

இராப்பகல்,	}	எண்ணலளவை.
ஒன்றேதால்		
சுழஞ்சேகால்	}	எடுத்தலளவை.
தொடியேகலை		
கலனேதூணி	}	முகத்தலளவை.
நாழியாழாககு		
சாணரை	}	நீட்டலளவை.
சாணங்குலம்,		

எனவரும். இவை அவ்வுருபுகடநூலி
ற்குமிடத்து இசவுப்பகலு, ஒன்றுங்காலா
ம், என நிற்கும். மற்றவைகளுமிடப்படியே

௨௨௪ தொகைநிலைத்தொடரியல்.

௧௩௩. அன்மொழித் தொகை - வேற்றுமை உடனொகை மூன்று தொகைநிலைத்தொடர், எத்தொடருள்படத்தொகை அல்லாத மொழிப் பொருள்படத்தொடரெனவாம் (உ-ம்)

பூங்குழல், பொற்றொடி, சவியிலக்கணம், பொற்றொடி, கிள்ளிக்குடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எனவருங் இவை வேற்றுமைத்தொகையிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

இவை அவ்வுருபுகடாமனிற்ருமிடத்து பூவையுடைய குடலினை யுடையாள், பொன்னொலாகிய தொடியினை யுடையான், கனிகலககணஞ்சொல்லப்பட்டநூல், பொன்னிடுகிய தாலியினை யுடையான், கிள்ளிபின்னாசுடியிருக்கமுமா, கீழ்வயிற்றில்கண்ணெழுந்தகழலைப்பால்வான், எனநிறகு.

தாழ்குழல் என்பது, வினைத்தொகையிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை இது அவ்வுருபுகடாமனிற்ருமிடத்துத் தாழ்க்குழலினை யுடையான் எனநிற்கும்.

சுருங்குழல் என்பது, பண்புத்தொகையிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை

தொகைநிலைத்தொடரியல் உஉ௩

கை இது அதனுருபுதொடாமனிற்சூமிடத்
துக் கருமையாகிய குழலினைபுடையாள் எ
னநிற்கும்

மேன்மொழி என்பது, உம்மைத்தொ
கையிடத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை இது அதனுருபு தொடாமனிற்சூமிடத்
துததேன்போலு மொழியினை புடையாள்
எனநிற்கும்.

உயிர்மெய், என்பது, உம்மைத்தொ
கையிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை இது அதனுருபு தொடாமனிற்சூமிடத்
து உயிரு மெய்யுமாகிய இரண்டெழுத்து
க்கூடிப் பிறந்த வெழுத்தெனநிற்கும்

கூடுக ஐயுருபுங் கண்ணுருபுங்கெட்
டு நிற்குந்தொகைநிலைகளிலே முடிக்குஞ்
சொல் சிறுபான்மைமுன் வரவும்பெறும்.

(உ-ம்)

கடந்தானிலம் } எனவரும்:
இருந்தான்மாடத்து }

இவ்வாறு வருவன வெல்லாம் உருபு,
கெட்டு நிற்கினும் ஒருமொழித் தன்மைப்
படாமற் பிளவுபட்டு வருதலாலே. தெ ஈ

உஉக தொகைநிலைத்தொடரிய

காநிலைத்தொடரென்றே கொள்ளப்படுகி

கருள வேற்றுமைபுருபுகள் கெடாம
 னிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்
 பொருள்படு மிடத்தே கெட்டுநிற்கப்பெ
 றும். அப்பொருள் படாவிடத்துக்கெட்டு
 நிற்கப்பெறாவாம். (உ-ம்)

சாத்தனையடித்தான், சாத்தனோடுவந்தா
 ன், என உருபுகெடாமனிற்குமிடத்துச் செ
 யப்படுபொருளும் உடனிகழ்ச்சிப்பொரு
 ளும்படுகப்போலச் சாத்தனடித்தான், சா
 ததன்வந்தானென்னுமிடத்து அப்பொரு
 ள்படாமையால் இவ்விடங்களிலே அவ்வுரு
 புகள்கெட்டுநிற்கப் பெறவெனவறிக

கருஅ. வினைத்தொகையை விரித்தவிட
 த்துப் பெயரொச்சத்தொடரும், பண்புத்
 தொகையையும் உவமைத் தொகையையும்
 விரித்தவிடத்து இடைச்சொற் றொடரும்,
 உவமைத் தொகையை விரித்தவிடத்து மு
 ன்னது இடைச்சொற்றொடரும் பின்னது
 இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த பெயரொச்ச
 வினையெச்சத் தொடரும், அன்மொழித்
 தொகையைவிரித்தவிடத்துச் சொற்களுஞ்

தொகைநிலைத்தொடரியல். ௨௨௪

சந்திகளும்பலவாதலின் பலதொடரும், ஆ
மாதலால இவைதொகைநிலையாயேவருமெ
ன்றும், வேற்றுமைத் தொகையை விரித்த
விடத்துப்பொருளுஞ்சந்தியும்வேறுபடா
மைபால்அதுதொகைநிலையுந்தொகாநிலையு
மாப்வருமென்றுங்கொள்க.

கருகை. உயர்திணை யொருமைப்பாலி
வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரகரமெய்யு
ம், கள்ளுமாகிய பலர்பால் விஞ்சியை யு
டையனவாய்வரும் (உ-ம்)

சேரசோழபாண்டியர், } எனவரும்
தேவனமேலிகள், }

தன்மைதிமை, தன்மைதிமைகள், தந்
தைதாய், தந்தைதாய்கள், என்ன அஃறிணை,
பொதுத்திணை யொருமைப்பாலில் வரும்
உம்மைத் தொகைகள் ஒருமை யீற்றாலும்
பன்மையீற்றாலும் வருமெனவுங்கொள்க.

ககூயி தொகைநிலைத்தொடர் மொ
ழிகள் விரித்துப்பொருள் கொள்ளப்படு
மிடத்து ஒருபொருள் கொள்ளப்படுவது
மன்றி இரண்டுமுதல் ஏழெல்லையாகிப்பல
யொருருங்கொள்ளப்படுவனவாம். (உ-ம்)

உஉஅ தொகைநிலைத்தொடரியல்.

தெய்வவணக்கமென்பது, தெய்வத்தி
ரைவணங்கும்வணக்கம், தெய்வத்துக்குவ
ணங்கும்வணக்கம், எனவிருபொருள்கொ
ள்ளப்பட்டது.

தற்சேர்ந்தாரென்பது, தன்னைச்சேர்ந்
தார், தன்னைஞெசேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தா
ர், எனமுன்றுபொருள் கொள்ளப்பட்டது

சொல்லிலக்கணமென்பது, சொல்லி
னதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லி
ன்கணுள்ளவிலக்கணம், சொல்லிலக்கணஞ்
சொன்னதால், என நான்குபொருள் கொ
ள்ளப்பட்டது.

பொன்மணியென்பது, பொன்னுலா
கியமணி, பொன்னுகியமணி, பொன்னினக
ண்விளங்குகின்றமணி, பொன்னெடுமீசேர்
ந்தமணி, பொன்னுமணியும், என வைந்து
பொருள்கொள்ளப்பட்டது

மரவேலியென்பது, மரத்தைக்காக்
கும்வேலி, மரத்திற்குவேலி, மரத்தினது
வேலி, மரத்தி ஈடுறத்துவேலி, மரத்தாலா
கியவேலி, மரமாகியவேலி, எனவாறுபொ
ருள் கொள்ளப்பட்டது.

சொற்பொருளென்பது, சொல்லா ல
நியப்பமும் பொருள், சொல்லினது பொரு
ள், சொற்குப்பொருள், சொல்லி ன்கணுள்
ளபொருள், சொல்லும்பொருளுட, சொல்
லாகியபொருள், சொல்லானது பொருள், எ
னவேழு பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

நான் தொகையில் தொடர் மொழி
களுள், வேற்றுமைத்தொகையிலும், பண்
புத் தொகையிலும், முன் மொழிகளிலாயி
னும் பின் மொழிகளிலாயினும் பொருள்
சிறந்துநிற்கும் வினைத்தொகையிலும் உவ
மைத்தொகையிலும், முன் மொழிகளிற்
பொருள் சிறந்துநிற்கும் உண்மைத் தொ
கையிலே பல மொழிகளிலும் பொருள் சி
றந்துநிற்கும் அன் மொழித் தொகையில்
இரு மொழியுமல்லாத மொழியிலே பொ
ருள் சிறந்துநிற்கும். (உம்)

வேங்கைப்பு, செந்தாமரை, எனவரு
ம் வேற்றுமைத்தொகை பண்புத்தொகை
களிலே முன் மொழிகள் இனம் விலக்கிநிற்
கையால், அன் முன் மொழிகளிற் பொருள்
சிறந்தன.

உவம தொகைநிலைத்தொடரியல்.

கண்ணிமை, செஞ்ஞாயிறு, எனவரு
ம் வேற்றுமைத்தொகை பண்புத் தொகை
களிலே முன்மொழிகள் இனம் விலக்குத
லின் நிநிற்கையாற் பின்மொழிகளிற் பொ
ருள்சிறந்தன

ஆடுபாம்பு, வேற்கண், எனவரும் வி
னைத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலே மு
ன்மொழிகள் இனம் விலக்கி நிற்கையால்,
அம்முன்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன.

இராப்பகல், சேரசோழபாண்டியர்,
எனவரும் உம்மைத் தொகைகளிலே பல
மொழிகளும் இனம் விலக்கலும் விலக்கா
மைபுமின்றி நிற்கையால் அப்பலமொழி
களிலும் பொருள்சிறந்தன.

பொற்றொடி, உயிர்மெய், எனவரும்
அன்மொழித் தொகைகளிலே சொல்லு
வோன்கருத்து இவ்விரு மொழிப்பொரு
ண்மேலதாதாமல், இவ்விருமொழியுமல்லா
த உடையாளமுதலிய மொழிப்பொருண்
மேலதாதலால், அவ்வல்லாத மொழிகளிற்
பொருள்சிறந்தன

தொகைநிலைத்தொடரியல்

முற்றிற்று.

உ. வது.

தொகாநிலைத்தொடரியல்.

ககஉ தொகாநிலைத்தொடர்மொழி
கள்,இடையேவேற்றுமைபுருமுதலியவு
ருபுகள்கெட்டு நில்லாமலும், ஒருமொழி
ததன்மைப்படாமலும், சொற்கள்தொடர்
வனவாம்.

ககக. அத்தொகாநிலைத்தொடர்கள்,
எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், ஐமுத
லியவேற்றுமை யுருபாறுங் கெடாமனிற்
குத்தொடர், வினைமுற்றுத்தொடர்,பெய
ரெச்சத்தொடர், வினையெச்சத்தொடர்,
இடைச்சொற்றொடர், உரிச் சொற்றொட
ர்,என எண்வகைப்படும். (உ-ம்)

சாத்தன்வந்தான், எ-ம், சாத்தாவா,
எ-ம், நிலத்தைக்கடந்தான், எ-ம், செய்தா
னவன், எ-ம், உண்டசாத்தன், எ-ம், உண்டிவ
ந்தான், எ-ம், மற்றொன்று, எ-ம், கடிக்கம
லம், எ-ம், வரும்.

உகஉ தொகாநிலைத்தொடரியல்.

இவற்றின் விசந்தங்கனெல்லாஞ்சொல்லுகாததில் விசந்தனாகவப்படடமைபால் நண்டுவிளிக்ப்படவில்லை எனவறிக.

சாத்தல்வந்தான், என வினைமுற்று வருவாய்க்கு முடிசுசஞ்சொல்லாக வருமிடத்துச்சாத்தனிது சொத்தான், என வினைமுதலிசேடணமாக வினைமுககியப்பொருளாம்.

வந்தான்சாத்தான், என வினைமுற்றிற்சுப்பெயர்முடிசுசஞ்சொல்லாக வருமிடத்து இதுசெய்தான் சாத்தன், என வினைவிசேடணமாக வினைமுதல் முககியப்பொருளாம்.

ககக வேற்றுமையுருபுகளும், வினைமுற்றுகளும், பெயர்ச்சங்களுமவினையெச்சங்களும், கொள்ளும் பெயர்வினைகளுக்கிடையே வருமொழியோடியையத்தக்க பிற சொற்கள் வரவும்பெறும் (உம்)

சாத்தன்வயிரூரவுண்டான், அறத்தை.

தொகாநிலைத்தொடரியல். உருக

மழகுபெறச்செய்தான், வானான் மாபவெ
ட்டினான், தேவாக்குச் செல்வம்பேண்டிச்
சிறப்பெடுத்தான், மலையினின் றுருண்டு
வீழ்ந்தான், சாததனதித்தடககையான, உரு
ககனுயர்ந்த வொளிமாடம், சாத்தாவினா
ந்தோழவா எ-ம், வந்தானவ்வுர்க்குப்போ
னசாததன், வந்தவடகாசி மன்னன், வந்து
சாத்தனின் றவனுர்க்குப்போயினான் எ-ம்,
வரும்.மற்றவைகளுமிப்படியே

உண்டுவிருந்தோடுவந்தான், என்னு
மிடத்து இடையில் வந்தவிருந்தென்னு
சொல் வருமொழியோடியைதலன்றி விரு
ந்தோடுண்டவந்தானென நிலைமொழியோ
டுமியைதலால் இதுபோல்வன இடையில்வ
ரப்பெறாவென்றற்கு.

தொகாநிலைத்தொடரியல்

முற்றிற்று.

கய

கூறு.

பிரயோகவியல்.

கூறு பிரயோகமாவது, வாக்கியங்
களிலே முடிக்கஞ்சொல்லாகவரும் வினை
முற்றுகள், முடிக்கப்படுமுடிப்பாம்

கூறு வாக்கியங்களாவன, எழுவாய்
ம் பயனிலுபுஞ் செயப்படுபொருண்முத
லியவைகளோடுகூடியேனும் கூடாதேனும்
முடிவுபெற்றுநிற்பனவாம் (உ-ம்)

சாத்தல் சொற்றையுண்டார்
சாத்தல் மரத்தைவாளாலெட்டினான்
சாத்தல் வந்தார்

} என
வரும்

கூறு அம்முடிப்புகள், செயப்படு
பொருளுடைவினைமுதலின் முடிப்பென
வும், செயப்படுபொருளில் வினைமுதலின்
முடிப்பெனவும், செயப்படுபொருளிரண்
டுடைவினைமுதலின் முடிப்பெனவும், செ
யப்படுபொருளின் முடிப்பெனவும், செ
யப்படுபொருளிரண்டுடைச் செயப்படு
பொருளின் முடிப்பெனவும், ஐந்துவகை
ப்படும்.

௩௬௮ செயப்படுபொருளுடை வி
னைமுதலின் முடிப்பாவது, செயப்படுபொ
ருள் குன்றாதவினையை வினைமுதலைக்காட்டி
ம்விஞ்ஞியான் முடித்தலாம் (உ-ம்)

சாத்தனுண்டான் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், சகர்மககர்த்தரிபி
ரயோசமென்பர்.

௩௬௯ செயப்படுபொருளில் வினை
முகலின் முடிப்பாவது, செயப்படுபொரு
ள் குன்றியவினையை வினைமுதலைக்காட்டும்
விஞ்ஞியான் முடித்தலாம் (உ-ம்)

சாத்தன்வந்தான் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், அகர்மககர்த்தரிபி
ரயோசமென்பர்.

௩௭௦ செயப்படுபொருளிரண்டுடை
வினைமுதலின் முடிப்பாவது, இரண்டுசெ
யப்படுபொருளுடையவினையை வினைமுத
லைக்காட்டும்விஞ்ஞியான் முடித்தலாம்.

(உ-ம்.)

அரசன்பகைவரைச்சிறைச்சாலையை
யடைவித்தான் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், துவிகர்மககர்த்த
நிபிரயோகமெனப்ர்.

ருக. செயப்படு பொருளின் முடி
ப்பாவது, செயப்படுபொருள்சூன்றாதவி
னையை அச்செயப்படுபொருளைககாட்டும்
விஞ்ஞியான்முடித்தலம் (உ-ம்)

அரசனாற்பகைவர் கொல்லப்பட்டார்
எனவரும்.

இதனைவடநூலார், கர்மணிபிரயோக
மென்பர்.

ருகஉ. செயப்படுபொருளிரண்டிடை
ச்செயப்படுபொருளின் முடிப்பாவது, இ
ரண்டுசெயப்படு பொருளுடையவினையை
அவ்விரண்டுசெயப்படு பொருள்களுளொர்
ன்றைக்காட்டும் விஞ்ஞியான்முடித்தலம்.

(உ-ம்)

அரசனாற் பகைவர் சிறைச்சாலையை
யடைவிக்஑ப்படார் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், துவிகர்மககர்ம
ணிபிரயோகமென்பர்.

கூறக் மேற்கூறிய வாக்கியங்களின் பொருளை யுணர்தற்குக்கருவியா யிருப்ப னீவகள் அவாய்நிலையும், அண்மையும், தகு தியும், கருத்துணர்ச்சியும், ஆற்றலுணர்ச் சிமுடலியவைகளுமாம்.

கூறக் அவற்றுள் அவாய்நிலையாவது, வாக்கியத்தில் எந்தச் சொல்லுக்கு எந்தச் சொல்லின் நி யமையாததாக விருக்கின்ற தோ இன்றி யமையாத சொல்லே அந்தச் சொல் அவாவி நின்றலாம்.

(உ-ம்)

ஆவைக்கொணு என்னுமிடத்து, கொ ணுவென்பதற்கு ஆவையென்பது இன்றி யமையாததா யிருத்தலால் அதற்கு இது அவாய்நிலையாம் ஆவையென்பதற்குக்கொ ணுவென்பதும் இன்றியமையாததாயிருத்த லால் இதற்கு அதுவும் அவாய்நிலையாம்.

கூறக் அண்மையாவது, வாக்கியத்தி ன்கண்ணுள்ள சொற்கள் காலமிடையீ டின்றிச் சொல்லப்படுதலாம். (உ-ம்)

ஆற்றங்கரைகீழ் நோந்துகணிக ளுளவா

கின்றன என்பதிலுள்ள சொற்கள் ஒவ்வொருசாமத்துக் கொவ்வொரு சொல்லாகச் சொல்லப்படுமா? இல் வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சி யண்டா? இது ஆதலால் அச்சொற்களைக்காலமிடையீட்டின்றிச்சொல்லாக அவ்வாறுசொல்லுதல் அண்மையாம் மற்றவைகளுமிப்படியே

அன்றியும், மலையண்டா நெருப்புடையதுதேவதத்தன், என வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்குக்காரணமாகாதவாறுமொழிகளைப்புணர்த்திக் கூறுதல் அண்மையாகாதெனவும், மலைநெருப்புடையது, உண்டான்றேவதத்தன், எனவாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்குக்காரணமாகுமாறுமொழிகளைப்புணர்த்திக்கூறல் அண்மையாமெனவும், அறிக.

கவசு தகுதியாவது, வாக்கியத்துட் சொற்கள் ஒன்றற்கொன்று பொருள் பொருத்த முடைத்தாயிருக்கத்தொடர்தலாம்.

(உ-ம்.)

நீராலேநனை, என்னு மிடத்துநனைத் தற்கு நீர்களுவிடாதலால் அதற்கு இதுதகு

தியாம். தெருப்பாலேநனை, என்றால் நனை
த்தற்கு நெருப்புகருவி அன்றாதலின் அத
ற்கிது தகுதியன்றாமெனவறிக.

கௌ கருத்துணர்ச்சியாவது, வாக்கி
யத்துள் எப்பொருளைத் தரல்வேண்டுமெ
ன்று எச்சொல் சொல்லப்பட்டதோ அச்
சொல்லில் அமையம்பார்த்து அப்பொரு
ளையறிதலாம். (உ-ம்)

மாவைக்கொண்டிவா என்பது பசிதி
தோறும் சொல்லப்பட்டால், தின்னுகின்ற
மாவெனவும், கவசம்பூண்டோறும் சொல
லப்பட்டால், குதினாயெனவும், அமைய
நோக்கியறிதல்.

கௌ ஆற்றலுணர்ச்சியாவது, விர
லழகிது, என்னுமிடத்து விரலென்னுஞ்
சொல், நகத்தையுணர்த்தாமல் விரலையேபு
ணர்த்துதல், அச்சொல்லிற்கு னுள்ளசத்தி
யெனவறிதலாம் மற்றவைகளுமிப்படியே.

பிரயோகவியல்

முற்றிற்று.

ச வ து.

ஒழிபியல்.

நளக் கண்டொழிபாவன, மூற்கூறிய
தொகைநிலைத்தொடரியல் முதலிய மூன்றி
யல்களிலேகூறாமல் ஒழிந்தனவாம். அவற்
றெககூறுதலால் இவ்வியலுக்கு ஒழிபியலெ
ன்னுமபெயராயிற்று.

[ஆகுபெயர்]

கூடிய மொழிகள் தொடருமிடத்து
ஒருமொழியின் இயற்பொருள், அதனைமு
டிக்கவருமொழிப்பொருளோடு பொருத்
தமீர்லாதவிடத்து அம்மொழியில் ஆக்கப்
பொருள்கொள்ளப்படும்.

அவ்வாறு ஆக்கப்பொருள் கொள்ள
ப்படுமொழிகள், ஆகுபெயர்களெனப்படு
ம். அவ்வாகுபெயர்கள், பொருளாகுபெ
யர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், கி
ணையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழி
லாகுபெயர், எண்ணெளவையாகுபெயர்,
எடுத்தலெனவ யாகுபெயர், முகத்தலென

வையாகுபெயர், நீட்டலளவையாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், கருவியாகுபெயர், காரிபவாகுபெயர், கருத்தவாகுபெயர், உவமைபாகுபெயர், எனப்பறிஞனுடைப்பிடும் (உம்)

[பொருளாகுபெயர்]

தாமதமுதகம், என்னுமிடத்துத்தாமரை என்னுமொழியின் இயற்பொருளாகிய முத்திப்பொருளுக்கு, அதனை முடிக்கவந்த முகமென்னும் உபமையப் பொருளோடு பொருத்தமிலாமைபால், அம்மொழியில் அதன்சொப்பொருளாகிய மலரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும் அதனால் தாமரைபொருளாகுபெயராம்.

[இடவாகுபெயர்]

ஊர்வந்தது, என்னுமிடத்து ஊர் என்பதின் இயற்பொருளாகிய இடச்சிறப்புப்பொருளுக்கு, அதனை முடிக்கவந்த வருதலென்னும் வினைப் பொருளோடு பொருத்தமிலாமைபால், அம்மொழியில் அவ்விடத்திலவாழ்வோரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் ஊர் இடவாகுபெயராம்.

[காலவாடுபெயர்]

காறுத்தது, என்னுமிடத்துக் காலவாடுபெயர் இயற்பொருளாகிய காலசகித்யப் பிறப்பொருள் நயமு, அதனைமுடிக்கவந்த அதுத்தலைவன் தனது உயிர்ப்பொருள் பொருத்த மிலல மையால், அம்மொழியில் அகன்வந்தது வினையும் பயிற்செய்யும் ஆக்பொருள் கொள்ளப்படுக அதுதற்கார் காலவாடுபெயராம்.

[செய்யாடுபெயர்]

மருக்கொழுந்து தட்டால், என்னுமிடத்துக்கொழுந்து என்பதின் இயற்பொருளாகிய சினைச் செய்வுப்பொருளுக்கு, அதனைமுடிக்கவந்த அதுத்தலைவன் தனது உயிர்ப்பொருளோடு பொருத்த மில்லாமையால், அம்மொழியில் அகன்முதலெனும் ஆக்பொருள் கொள்ளப்படுக. அதனால் மருக்கொழுந்து செய்யாடுபெயராம்.

[பணவாடுபெயர்]

நீலஞ்சூடுதான், என்னுமிடத்து நீலமென்பதின் இயற்பொருளாகிய கருமையென்னும்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த சூடென்னுமவினையொருமொழி பொ

ருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அந்
நிறத்தைபுடைய மலரென்னும் ஆக்கப்
பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் நீலங்
குணவாகுபெயராம்

[தொழில்-குபெயர்]

வற்றலோடுண்டான், என்னுமிடத்து
வற்றலென்பதின்யற்பொருளாகிய வற்று
தல் என்னுந் தொழிற்சிறப்புப் பொருளு
கீரு, அதனைமுடிக்கவந் உன்னுதலெண்
னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்
லாமையால், அம்மொழியில், அத்தொழிலை
புடைய ஒருணுவின்னும் ஆக்கப்பொரு
ள்கொள்ளப்படும். அதனால் வற்றல் தொழி
லாகுபெயராம்.

[எண்ணெயைவட குபெயர்]

காடுநீர்த்தது, என்னுமிடத்துக் காண்
என்பதின் இயற்பொருளாகிய எண்ணெய்
சிறப்புப்பொருளுகரு, அதனைமுடிக்கவந்
த நோதலென்னும் வினைப்பொருளோடு
பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியி
ல் உடலின்கண்ணுள்ள அவ்வளவைக்கொண்
ட வறுப்பென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொ
ள்ளப்படும் அதனால் கால்எண்ணெய்

யாகுபெயராம்.

[எழுத்தலளவையாகுபெயர்]

தூலாக்கோல, என்னுமிடத்துத் தூலா
மென்பதின் இயற்பொருளாகிய நிறைய
ளவைசகிறப்புப் பொருளுக்கா, அகணை
முடிக்கவந்த கோலென்னும் பெயர்ப்பொ
ருளோடு பொருந்த மில்லாமையால் அக்
சொல்லில் அந்நிறையளவை என்றிய இ
ய நிறைகோலென்னும் ஆக்கப்பொருள்
கொள்ளப்படும். அதனாலே தூலாய்வுத்த
லளவை யாகுபெயராம்.

[முகத்தலளவையாகுபெயர்]

நாழியடைந்தது, என்னுமிடத்து நா
ழியென்னதின் இயற்பொருளாகிய முகத்
தலளவைசகிறப்புப் பொருளுக்கா, அகணை
முடிக்கவந்த உடைதலென்னும் வினைப்
பொருளோடு பொருந்த மில்லாமையால்,
அம்மொழியில் அவ்வளவைக்கொண்ட ஒ
ர்கருவியென்னும் ஆக்கப்பொருள்கொள்
ளப்படும். அதனாலே நாழிமுகத்தலளவை
யாகுபெயராம்.

[நீட்டலளவையாகுபெயர்]

கீழைத்தடிவினைந்தது, என்னுமிடத்

அந்த தடியென்பதின் இயற்பொருளாகிய நீட்டலனைவர்தான் சிறப்புப்பொருளுக்கூ, அதனை முடிக்கவந்தவினைதலையொழிய வினைப்பொருளோடு பொருத்த மிலலாமைபாலும், அம்மொழியில் அதனா லளக்கப்படுங்க முனியென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும் அதனாலே தடிநீட்டலனைவ யாகு

[சொல்லாகுபெயர்] [பெயராம்.

இந்தா ளுக்குரைசெய்தான், என்னுமிடத்த உரையென்பதின் இயற்பொருளாகிய சொல்லென்னும் பொருளுக்கு, அதனைமுடிக்கவந்த செய்தலென்னும் வினைப்பெருளோடு பொருத்த மிலலாமைபால், அம்மொழியிற் பொருளென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும் அதனாலே உரைசொல்லாகுபெயராம்.

[தானியாகுபெயர்]

விளக்குமுரிந்தது, என்னுமிடத்துவிளக்கென்பதின் இயற்பொருளாகிய சுடரென்னுந் தானிப்பொருளுக்கூ, அதனைமுடிக்கவந்த முரிதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்த மிலலாமைபால், அம்மொழியிலே அச்சுடர்க்குத்தானமாகியத

ண்டென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ள
ப்படும் அதனால் விளக்குத்தானிபாருபெ
[கருவியாருபெயர்] [யராம்.

திருவாசகமோதினான், என்னுமிடத்
து வாசகமென்பதின் இயற்பொருளாகிய
சொல்லென்னுங்கருவிப்பொருளுக்கு, அ
தனை முடிக்கவந்த ஒதலென்னும் வினைப்
பொருளோடு பொருத்த மில்லாமைபால்,
அம்மொழியில் அதன் காரியமாகிய நூ
லென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்பட
முட. அதனாலே திருவாசகங்கருவியாருபெ
[காரியவாருபெயர்] [யராம்.

என்னலங்காரஞ் சோரனாற் கவரப்பட்ட
டது, என்னுமிடத்து அலங்கார மென்பதி
ன் இயற்பொருளாகிய அணிவென் றங்கா
ரிப்பப்பொருளுக்கு, அதனை முடிக்கவந்த க
வரப்படுத லென்னும் வினைப்பொருளோ
டு பொருத்த மில்லாமைபால் அம்மொழி
யில் அதனைபுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய
நூலென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்
படும் அதனால் அலங்காரங் காரியவாருபெ
[கருத்தாவாருபெயர்] [யராம்.

திருவள்ளுவர்படித்தான், என்னுமிடத்

அத் திருவள்ளுவரென்பதின் இயற்பொரு
ளாகிய வள்ளுவநாயனார் என்னுந் கருத்தா
ப்பொருளுக்கு, அனைமுடிக்கவந்தபடித்
தலென் றம விரிப்பொருளோடு பொரு
த்தமில்லாமையால் அம்மொழியில் அவரா
ற்செய்யப்பட்டகாரியமாகிய தாலென்னு
ம் ஆக்கப்பொருள்கொள்ளப்படும் அதனா
லே திருவள்ளுவர் கருத்தாவாகுபெயராம்
[உவாமயாகுபெயர்]

பாவையற்றாள், என்னுமிடத்துப் பா
வையென்னுந் சொல்லின் இயற்பொரு
ளாகிய சிறப்பாவையென்னும் உபமா
னப்பொருளுக்கு, அனைமுடிக்கவந்த வ
ருதலென்னு மிரிப்பொருளோடு பொ
ருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் உப
மேயப்பொருளாகிய பெண்மகளென்னு
ம் ஆக்கப்பொருள்கொள்ளப்படும் அதனா
லே பாவையுடைய யாகுபெயராம்.

காரறுத்தது, என்பதற் காரென்னுங்கரு
மை நிறத்தின்பெயர் மேததிற்காய் அம்
மேததன்பெயர் அதுபெய்யும் பருவத்
திற்காய், அப்பருவத்தின்பெயர் அப்பருவ
த்தில்விடையு தெற்பயிருக்கானமைபா லே

அது மும்மடியாகுபெயரெனப்படுந்.

மருக்கொழுந் துநட்டான், திருவாசு
கமோதினான். என்பவைகளிற் கொழுந்தெ
னபது, மருவென்னும் அடையினையும்,
வாசுகமென்பது த்ருவென்னும் அடையி
னையும், அமித்துவருதலால் இவை அடைய
புத்த வாசுபெயரெனப்படும்.

இவ்வாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர்,
விடாதவாகுபெயர், விட்டும் விடாதவாகு
பெயர், எனமூவகப்படும்.

ஊர்வந்தது, என்பதில் ஊர் என்ப
து ஊரைவிட்டு அதிலுள்ளமனிதரைபுண
ர்த்தலாலே விட்டவாகுபெயராம்.

பூனாகுடியாமற் பாலைக்காப்பாற்று,
என்பதில் பூனா என்பது தன்னைவிடாமற்
பாலைக் கவரவருங்காக்கை முதலியவற்றை
புழுணர்த்தலாலவிடாதவாகுபெயராம்.

அவனிவன், என்பதில் அவனென்ப
தற்கு அக்காலத்து அவ்விடத்தோடு கூடி
யவனென்பதும், இவனென்பதற்கு இக்
காலத்து இவ்விடத்தோடு கூடியவனென்ப
தும், பொருளாம் இவ்விடத்து இக்காலத்
தோடு கூடியிருக்கிறவனிடத்தே அவ்விடத்

து அக்காலத்தோடு கூடியிருத்தல் பொரு
ந்தாமைபற்றி அவனென்பது விசேடணத்
தைவிட்டுவிசேடியத்தை யுணர்த்தலால்வி
ட்டும்விடாத வாகுபெயராம்.

நாக. வேற்றுமைபுருபுகள் கெடா
மனினுங்கெட்டும் வெவ்வேறுபலவழிக்கி
வரினும், கலந்துபலவழிக்கிவரினும், முற்ற
ம் பெயரொச்சமும்வினையெச்சமும் வெவ்
வேறுபலவழிக்கிவரினும், இறுதியில் ஒரு
வினையாவது ஒருபெயராவதுவர அதனோ
டு அனைத்துமுடியும். (உ-ம்)

சாத்தனையுங் கொற்றனையும் வாழ்த்தி
னான் எ-ம், சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந்
தந்தை எ-ம், அருளறமுடையான் எ - ம்,
வேற்றுமைபுருபுகள் கெடாமனினுங்கெட்
ட்டும் வெவ்வேறுபலவழிக்கியொருவினையு
ம் ஒருபெயருங்கொண்டன.

அரசண்பகைவனை வாளால்வெட்டினா
ன், அரசன்வாள்கைக்கொண்டான், எனவே
ற்றுமைபுருபுகள் கெடாமனினுங்கெட்டி
ங்கலந்துபலவழிக்கி ஒருவினை கொண்டன.

ஆடினான் பாடினான் சாத்தன் எ-ம்,
சிறிதேட்ட பெரியோர் எ-ம், முற்றுக்களு

உரு

ஒழியியல்.

ம் பெயரொச்சங்களும் வெவ்வேறுபலவடு
க்கி ஒருபெயர் கொண்டன.

கற்றுக்கேட்டித்தொற்றார், என வி
னையெச்சங்கள் வேறுபலவடுக்கி ஒருவினை
கொண்டன.

கஅஉ வேற்றுமைபுருபுகள் வேறுப
லவடுக்கிவருமிடத்து ஒருதொடரினுள்ளே
முன்னிற்கும் பெயர்களிலெல்லாங்கெட்டு
நிற்கவும் இறுதியின்றும் பெயரொன்றிற்
கொடாமனிற்கவும் பெறும். (உ-ம்)

அறம்பொருளின்பங்களைப் பெற்றான்
சேரசோழபண்டியர்களுட்பினர்.

தந்தைதாயினிங்கிளான் எனவரும்.

கஅக. ஒருதொடரினுள் ஒருபொ
ருளுக்கே பலபெயர்வரவும் அப்பெயர்க
ள்தோறும் ஒர்வேற்றுமைபுருபேவரவும்,
பெறும். (உ-ம்.)

சங்கரனை யெண்குணனைச் சம்புவ
நால்வேதனொரு-கங்கரனைநெஞ்சேகருது
எனவரும்.

கஅஈ. உயர்க்கிணையாண்பாஷ் பெண்

பால் இரண்டற்கும்பொதுவாகிய பெயர்களும்கூட, வினைகளும், அஃறிணையாண் பெண்ணிரண்டற்கும்பொதுவாகிய பெயர்களும்கூட, வினைகளும், தொழிற்முதலியகுறிப்பினால் ஒருபாலை யுணர்த்தும். (உ-ம்)

ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப்போயினார், என்னுமிடத்து மக்களென்னும் உயர்திணையிருபாற்பொதுப்பெயரும்போயினொன்னும் பொதுவினையும் போர்க்கு என்னுந் தொழிற்குறிப்பினாலே ஆண்பாலையுணர்த்தின.

பெருந்தேவிமகவீன்றகட்டிலினருகே நால்வர்மக்களிருந்தார், என்னுமிடத்து மக்களென்னும் உயர்திணையிருபாற்பொதுப்பெயரும் இருந்தா னென்னும் பொதுவினையும் ஈனாதவென்னுந் தொழிற்குறிப்பினால் உயர்திணைப் பெண்பாலையுணர்த்தின.

இப்பெற்றமுழுவொழிந்தன, என்னுமிடத்துப்பெற்றமென்னும் அஃறிணையாண் பெண்ணிரண்டற்கும் பொதுப்பெயரும், ஒழிந்தனவென்னும் பொதுவினையு

ம் உழவென்னுந்தொழிற்குறிப்பால் எரு தென்னும் ஆண்பாலையுணர்த்தின.

இப்பெற்றங்கறத்த லொழிந்தன, எ ன்னுமிடத்துப் பெற்றமென்னும் அஃறி ணை ஆண்பெண் ணிரண்டற்கும் பொதுப் பெயருமொழிந்தனவென்னும் பொதுவி னையுங் கறத்தவென்னுந்தொழிற் குறிப்பா ற்பசுவென்னும் பெண்பாலையுணர்த்தின.

௩௮௫. திணைப்பொருளில் ஐயந்தோ ன்றியவிடத்து அவற்றின் பொதுச்சொல் லாலும், பாற்பொருளில் ஐயந்தோன்றிய விடத்து அவற்றின் பொதுச்சொல்லாலுங் கூறல்வேண்டும். அன்றியும் அவற்றுள், து ணிந்தபொருண்மேலே அன்மையைவைத் துக்கூறின் சுருங்கச் சொல்லவென்னு மழகாம்.

(உ-ம்)

குற்றியோமகனோ எனத்திணைப்பொ ருளில் ஐயந் தோன்றியவிடத்துக் குற்றி யோமகனோ அவ்விடத்துத்தோன்றுகின்ற வரு, எனஉருஎன்னும்பொதுச்சொல்லினா லும், ஆண்மகனோ பெண்மகனோ, எனப் பாற்பொருளில் ஐயந்தோன்றியவிடத்து ஆண்மகனோ பெண்மகனோ அங்கேதோ

இன்றுகின்றவர், எனத் தோன்றுகின்றவர் என்னும்பொதுச்சொல்லினாலும், சொல்லுக்கனுணிந்தபொருளுக்குற்றியெனின் மகனன்றெனவும், மகனெனிற்குற்றியல்லெனவும், ஆண்மகனெனிற்பெண்மகளல்லெனவும், பெண்மகனெனின் ஆண்மகனல்லெனவும், அனுணிந்த பெருண்மேல் அன்மையவைத்துஞ் சொற்கருகுதற்பொருட்டுச்சொல்லுக்க மற்றவைகளுமிப்படியே

ஈஅஈ சொற்கள் தொடருமிடத்து முடிக்கப்படுஞ் சொற்களோடு முடிக்குஞ் சொற்கள், திணை, பால், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு, என்னும் இவ்வேழினும் பிறழாமற் றொடர்ந்துநிற்பல் முறையாம் அவ்வாறு தொடர்ந்துநிற்பன வழாநிலையாம், பிறழ்ந்துநிற்பன வழுவாம், பிறழ்ந்துநிற்கினுஞ்சான்றோரால் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டிவருவனவருவமைதியாம், இம்முன்றனுள் வழுநீக்கப்படும் ஏனைய விசாண்டுந் கொள்ளப்படும்.

[நீக்கப்படும்வழுவாவன]

அவன்வந்தது ஏ-து, திணைவழு அவன்வந்தான் ஏ-து, பால்வழு பான்வந்தான்

எ-து, இடவழு. நேற்று வருவான் எ-து, கல்வழு ஒருவிரல்காட்டிச் சிறிதோ பெரிதோ எ-து, வினாவழு கடம்பூர்க்கு வழியா தென்றால், இடம்பூண் பெண்ணிலி கன்று எ-து, விடைவழு ஆடுமேய்ப்பாணைப்பாகன் எ-து, மரபுவழு எனவரும்.

[கொள்ளப்படும்வழா நிலையாவன]

அவன்வந்தான் எ-ம், அவள்வந்தாள் எ-ம், நான்வந்தேன் எ-ம், நேற்று வந்தான் எ-ம், அளவறியாத ஒருபொருளைச் சிறிதோ பெரிதோ எ-ம், கடம்பூர்க்குவழியா தென்றாவிது எ - ம், ஆடுமேய்ப்பாணை இடையன் எ-ம், வரும்.

வழுவமைதி இனிக்கூறப்படுவனவற்றால்த

க.அ.எ. மேற்கூறிய நினைமுதலாகிய வேழுனாள் இதுதியிலே கூறப்படும் வினாவும், விடையும் மரபும், இன்னவெனமுன்னர்பாண்டிங்கூறப்படாமையால், அவை இன்னவென்றுந் நினைமுதலியவற்றின்வழுவமைதியும் இனிக்கூறப்படும்.

ந.அ.அ அவற்றுள் வினாவாவது, அநியலுதுவதைவெளிப்படுத்திவந்தாம்.

குகு. அவ்வினா அநியாமைபாலும் ஐயத்தினாலுநிகழாநிற்கும். (உ-ம்)

மாணக்கணிச்சுத்திரத்துக்குப் பொருள்யாது எ-து, அநியாமைவினா குற்றியோடகனோ எ-து, ஐயவினா எனவரும்.

அன்றியும்-அறிதல், கொள்ளுதல், கொடை, எவல், முதலியவைகளாலும் வினாநிகழாநிற்கும். (உ-ம்)

ஆசிரியனிச்சுத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது எ-து, அறிவினா. வணிகமோ யாடையுண்டோ எ-து, கொள்ளுதலினா சாத்தற்காடையில்லையோ எ-து, கொடைவினா சாத்தாவுண்டாயோ எ-து, எவல்வினா.

வினாநிகழ்தற்கு அநியாமைபும் ஐயமுங்காரணமாதல் போல் அறிந்தது முதலியவை காரணமாகாமையால் இந்நான்கினாலுநியமும்வினாக்கள் வழுவமைதியாம்.

குகு விடையாவது, வினாவியபொருளை அறிவிப்பதாம்.

குகு. அதுசெவ்வன் விடையும், விடைப்பொருள் தருபனையும், என இருவகைப்படும்.

௩௯௨ அவ்விரண்டனுள் செவ்வன்வி
டையாவது, வினாவியதைஇஃதெனவிளங்
கவறிவிப்பகாம் (உ-ம்)

உயிரொத்தன்மைத்து என வினாவிய
விடத்து- உணர்தற்றன்மைத்து எ-து, செ
வ்வன்விடை.

௩௯௩ விடைப்பொருள் தருபவைக
ள், ஒருவழியால் விடையாதற்பொருளைத்த
ருபவைகளாகவருவனவாம் அவை உடன்பு
தேலும், மறுத்தலும், வினாவெதிர்வினாவத
லும், ஏவுதலும், உற்றதுணாத்தலும், உறுவ
துகூறலும், சொற்றொகுத்துக்கூறலும் எ
ன எழுவகைப்படும்.

(உ ம்)

சாத்தா இதுசெய்வாயோவெனவினா
வியவிடத்துச்செய்வேன் எ-து, உடன்பு
டல். செய்யேன் எ-து, மறுத்தல், செய்
வேனோ எ-து, வினாவெதிர்வினாவல் நீ செ
ய் எ-து, ஏவுதல். உடம்புநொந்தது எ-து,
உற்றதுணாத்தல். உடம்புநோம் எ-து, உ
றுவதுகூறல் பயறுண்டோவணிகீரோ என்
றவிடத்து உழுந்தல் இல்லை எ-து, சொ

ற்றொகுத்துக்கூறல் எனவரும் இவைசுருள் செவ்வன்விடைபொன்னும் வழாநிலையம். விடைப்பொருள் தருபவைகள் ஏழும் வழுவமைதியுமாம்

கூகூ. யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லால் யாதொருவழியால்மேலோர்கள் சொல்லிவழங்கி வந்தார்களோ அப்பொருளை- அச்சொல்லால் அவ்வழியாந் சொல்லுதல்மரபாம். (உ-ம்)

குறினைக்குட்டி, யானைக்குட்டி, யானைக்கன்று, பசுவின்கன்று, மான்கன்று, எனவரும்.

கூகூரு. உயர்திணை எழுவாயைத்தொடர்ந்து எழுவாயாகநிற்கும் அஃறிணைப்பொருளாதியாதும், உயர்திணை முடிபைப்பெறும். (உ-ம்)

நம்பிபொன்பெரியன்
நம்பிநாடுபெரியன்
நம்பிவாழ்நாள்பெரியன்
நம்பிமூக்குக்கூரியன்
நம்பிசூழமைநல்லன்
நம்பிநடைகடியன்.

எனவரும்.

கூசு இருதிணைப் பொருள்கள்கலந்து ஒருதொடராய் வருமிடத்தும், ஆண் பெண்ணென்னும் இருபாற் பொருள்கள்கலந்து ஒருதொடராய்வருமிடத்தும், வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்கள்கலந்து ஒருதொடராய்வருமிடத்தும், சிறப்பினாலும், மிகுதியினாலும், இழிவினாலும், ஒருமுடிபைப்பெற்றும்.

(உ-ம்.)

கிங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர், எனத்திணைப்பொருள்கள்கலந்து சிறப்பினாலுயர்திணை முடிபைப்பெற்றன.

பார்ப்பார் தவறோ சுமந்தார் பிணிப்பட்டார் மூத்தோர் குழவியெனு மிவர்க ள், எனத்திணைப்பொருள்கள்கலந்து மிகுதியாலுயர்திணை முடிபைப்பெற்றன.

மூர்க்கனா முதலையுங் கொண்டதுவிடா, எனத்திணைப்பொருள்கள்கலந்து இழிவினால் அஃறிணைமுடிபைப்பெற்றன.

மனைவியுந் தானும் வந்தான், எனப்
பாற்பொருள்கள்கலந்துசிறப்பினால் ஆண்
பால முடிபைப்பெற்றன.

கறிபுஞ்சோறுமுண்டான், மாலையுமு
டியுங்கவிதான், என வேறு வினைப்பல
பொருள்கள்கலந்து சிறப்பினாலொருமு
டிபைப்பெற்றன

மற்றவைகளுமிப்படியே.

நகர மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினா
லும், சிறப்பினாலும், கோபத்தினாலும், இழி
வினாலும், ஒருதிணைப்பொருள் வேறுதிணை
ப்பொருளாகவும், ஒருபாற்பொருள் வே
றுபாற்பொருளாகவுங்கூறப்படும்.

(உ-ம்)

ஓராவினை என்னம்மைவந்தாள், இத
னில் உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையா
கக் கூறப்பட்டது.

பசுங்கிளியாள் தூதுசென்றார், இத
னில் உயர்வினால் அஃறிணை உயர்திணையா
கக் கூறப்பட்டது.

தம்பொருளென்ப தம்மக்கள், இத

உசுய

ஒழிபியல்.

னிற்சிறப்பினால் உயர்நீணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது

ஒருவன் பயனில்லாத சொற்களைக்கூறின், நாய்குரைக்கின்ற தென்பர் இதனிற் கோபத்தினால் உயர்நீணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது

நாமரனுடைமை, இதனில் இழிவினால் உயர்நீணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது.

தன்புதல்வனை என்னம்மை வந்தாள். இதனில் உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகக்கூறப்பட்டது.

ஒருவனை அவர்வந்தார், என்னுமிடத்து உயர்வினாலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாகக்கூறப்பட்டது.

தேவன் மூவுலகித்குந்தாய், இதனிற் சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகக்கூறப்பட்டது

எனைத்துணைய ராயினு மென்றாந் தீனைத்துணையுந் தேரான் பிறனில் புகல், இதனிற் கோபத்தினாலே பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாகக்கூறப்பட்டது.

பெண்வழிச் செல்வான இவன்பெண், என்னுமிடத்து நிழிசினால் ஆண்பா ல்பெண்பாலாகக்கூறப்பட்டது.

நகை ஒருமைப் பாலிற் பன்மைச் சொல்லையும், பன்மைப்பாலி லொருமைச் சொல்லையும், ஒரோயிடத்துத் தழுவிக்கூறவுமபரிம் (உ-ம்)

வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம் என்னுமிடத்து வெயிலென்னுமொருமைப் பாலில் எல்லாமென்னும் பன்மைச்சொற் சேர்த்துக்கூறப்பட்டது

இரண்முகண்ணஞ்சிவந்தது என்னுமிடத்து இரண்டென்னும் பன்மைப்பாலிற் சிவந்ததென்னு மொருமைச் சொற் சேர்த்துக்கூறப்பட்டது.

நகை ஒரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லும் ஒரோவிடத்துத்தழுவிக்கூறவுமபரிம். (உ-ம்)

சாத்தன்றா யிவைசெய்வேனோ, என்னுமிடத்து யானெனக்கூறல்வேண்டிந்தன்மையிலே சாத்தன்றா யெனப் படர்க்கைச் சொற்றழுவிக்கூறப்பட்டது.

எமபியை யிக்குப் பெற்றே நென்

னெனக்கரியதென்றான், என்னுமிடத்து நி
ன்னையெனக் கூறலவேண்டு முன்னிலையி
லே எம்பியை யெனப் படர்க்கலகச்சொற்
றமுவிக்கூறப்பட்டது

சா முன்றுகாலங்களிலும் இடைய
றாது நிகழுகின்ற தொழிலையடையபொரு
ள்கள் நிகழ்காலத்தாற் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்)

தெய்வமிருக்கிறது } எனவரும்.
மலைநிற்கிறது }

சாக விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என
னும் இம்முன்றுகாரணங்களாலும், இக்கா
ரணங்களில்லாமலும், ஒருகாலம் வேறொ
ருகாலமாகக்கூறவுட்படும். (உ-ம்)

உண்ணவிரும்புவனும், உண்டிவற்றவ
னும், விரைவிலே தம்மை உடன்கொண்டு
போக அழைப்பானுக்கு, உண்டேன், உண்
டேன் என்பார், என்னுமிடத்து விரைவி
னால் எதிர்காலமு நிகழ்காலமு பிறந்த கா
லமாகச்சொல்லப்பட்டன.

இக்காட்டிற் போனாற்கூறையிழந்தா
ய், என்னுமிடத்து மிகுதியால் எதிர்கால

மிறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது கூறையிழுத்தல் தப்பினுந் தபபு மாதலாலே மிகுதியாயிற்று.

எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின்மனைபெய்தது, என்னுமிடத்துத் தெளிவினால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது

யாம் பண்டுவிளையாடுவ திச்சோலை, யாம் பண்டு விளையாடுகிற திச்சோலை, இவைகளிலே அக்காரணங்களில்லாமலே இறந்தகாலம், எதிர்காலம் நிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சரூப வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய பலபொருள்களையுந் தழுவி நிற்கும் ஒரு பொதுச்சொல்லும் அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாக எண்ணப்பட்டுநிற்கும் பல சொற்களும் எல்லாவற்றிற்குமுரியபொது வினையைக்கொண்டுமுடியும். (உ-ம்)

அணியணிந்தார், அடிசிலயின்றார் எ-ம், கிரீடமுங்குண்டலமும் வீரக்கழலும் அணிந்தார், சிலநாட்சோறுஞ் சிலநாண்மா

அஞ் சிலநாட்பாஷஞ் சிலநாணீருஞ் சில
நாட்சருகுமயிஸ்ரூர் எ-ம்,வரும.

இவற்றுள், அணியென்பது- கவிக்க
ப்படுவது, புணப்படுவது, கம்பப்படுவது
முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுப்பெய
ராமெனவும், அணிகலென்பது- கவித்கல்
முதலியவற்றிற் கெல்லாம் பொதுவினையா
மெனவும், அடிசிலென்பது- உண்ணப்படு
வது, சின்னப்படுவது, நக்கப்படுவது, பரு
கப்படுவது முதலியவற்றிற்கெல்லாம்பொ
துப் பெயராமெனவும், அயிலுதலென்ப
து- உண்ணல், முதலியவற்றிற் கெல்லாம்
பொதுவினையாமெனவும் அறிக.

சாசு வினையும், சார்பும், இனமும், இ
டமும், முதலியவைகளைப்பொருந்தக்கூறி
த்தொபாருளை விளக்காநிற்கும் பலபொரு
ளொருசொற்கள் வாளாகுறப்படும். அவை
களைப்பொருந்தியும் குறித்தபொருளை வி
ளக்காமலிற்றொ பலபொருளொருசொற்
கள் சிறப்புச்சொற் கூட்டிக்கூறப்படும்.

உ-ம்)

மா, என்பது, மாமரத்திற்கும், வண்

மிற்கும், ஒருசார் விலங்கிற்கும், திருமாதீந்
கும் பொதுவான பலபொரு ளொருசொ
ல் அப்பொருள்களுள் மாபூத்தது, என்னு
மிடத்துமா மென்பது நினையரலவிளங்கிற்
று மாவீழ் மலர், என்னுமிடத்து வண்டெ
ன்பது சார்பாலவிளங்கிற்று. தேர்கரிமாத
காலாள்கள், என்னுமிடத்துக் குதிரா யெ
ன்பது இனத்தால்விளங்கிற்று மாவாழ் மா
ர்பன், என்னுமிடத்துத் திருமாதென்பது
இடத்தால்விளங்கிற்று.

மாவேறினான், மாயாது என்னுமிட
த்துக் குறித்தபொருள் விளங்காமையால்
விளங்குகற்பொருடடுப் பாய்மாவேறினா
ன், மாமரமேறினான் எ-ம், பாய்மாயாது,
மாமரம்யாது எ-ம், சிறப்புச்சொற்கள் கூ
ட்டிக்கூறுக

சாச. எழுத்தினியல்பு வேறுபடா
மற் பொருள்வேறுபட்டுநிற்குந் தொடர்
மொழிகள், குறிக்கப்பட்ட சொற்களினி
யுய்யுதலுந் தோன்ற இசையறுத்துச் சொ

ல்லும்வகையாலேதெளியப்படும் (உ-ம்)

செம்பொன்பதின்னொழுடி, நாகன்மேவ
ன்போத்து, குன்றேறாமா, குறும்பரம்பு,
என்பனவற்றைச்செம்- பொன்பதின்னொ
டிசெம்பொன்-பதின்னொழுடி, நாகன்-மேவ
ன்-போத்து, நாகன்மே-வன்போத்து, குன்
றேறாமா, குன்-மேறாமா, குறும்- பரம்பு,
குறும்ப-ரம்பு, எனக்குறித்தபொருள்விள
ங்கும்படி இசையறுத்து உச்சரித்துக்கூறுக

சாதி. தேசமும், குலமும், குடியும்,
உடைமையும், பண்பும், தொழிலும், கல்வி
யும், முதலியவற்றைப்பற்றிவருகிற சிறப்
புப்பெயரோடு இயற்பெயரைஒருபொரு
ள் ஒருசேரவேற்குமாயின் அவ்வியற்பெ
யர் பின்வருதல் சிறந்தமரபாம். (உ-ம்)

தொழியன்கொற்றன்,	தேசம்.
பார்ப்பான் பாராயணன்,	சாதி.
பாண்டியன் குலசேகரன்,	குடி.
பொன்னன் பொறையன்,	உடைமை.
கரியன் கப்பன்,	பண்பு.

நாடக நம்பி,
ஆசிரியனமிழ்கன்,

தொழில்.
உலகி.

எனவரும் சிறுபான்மை இயற்பெயர், சொ
ற்றக்சோழியன், பாராயணன்பாட்ப்பான்
எனமுன்வருதல் அவ்வளவு சிறப்பன்றெ
னக்கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே

சாசு ஒருசொல் வினாவு, கோபம்,
உவகை, அச்சம், துன்பம், முதலிய பொரு
ணிலைக ளிடத்தும், அசைநிலை இசைநிறைக
ளிடத்தும், இரண்டுமுதல்-நான்களவும் அ
டுக்கிவரும்.

(உ-ம்)

போபோ	-	-	வினாவு.
எதியெறி	-	-	கோபம்.
பொலிகபொலிகபொலிக	-	-	உவகை
தித்தித்தி	-	-	அச்சம்.
வாமேன்வாமேன்வாமேன்	-	-	துன்பம்.
அன்றையன்றே	-	-	அசைநிலை.
பாடுகோ பாடுகோ	}		இசைநிறை.
பாடுகோ பாடுகோ			

சாஎ. பிரிந்திசைத்தாத் பொருள்ம்
டாமற் பிரியாதுநின்று பொருள் பறிஞ்
சொற்கள் இரட்டைச் சொற்களெனப்ப
டும் (உ-ம்)

சலசலவெனமழைபய்தது
கலகலவென்றொலிகதும்
குறுகுறுவெனநடந்துவரும் } என
வரும்.

சாஅ இருசொற்கள்ஒருபொருண்
மேல்வந்து செவிககின்பம்படநின்றுதொ
டார்ந்துவரவும் பெறும். (உ-ம்)

மீமிசைஞாயிறு
புனிற்றிளங்கன்று
நாகிளங்கமுகு
உயாததோங்குபெருகா
குழிந்தாழ்ந்தகண் } என
வரும்.

சாஈ. இவ்வளவென்று அறியப்படு
பொருள்களும், எக்காலத்தும் எவ்விடத்
துமில்லாத பொருள்களும், முடிக்குஞ்
சொற்களோ டியையு மிடத்து முற்றும்
மைபெறும் எக்காலத்தும்எவ்விடத்துமில்
லாதபொருளுக்குக் காலப்பெயரு மிடப்
பெயருங்கூட்டப்படும்.

(உ-ம்)

தமிழ்நாட்டுமுவேந்தரும்வந்தார்
இறைவர்க்குக்கண்முன் னுமுச்சுடர்
கண்ணீரண்பிஞ்சிவந்தன
விரல்களைந்நுந்நொந்தன எம்,

முயற்கோடா காய்ப்பூவென்றுமில்லை,
ஒளிமுன்னிருளெங்குமிலை எம், வரும்.

சாய செயப்படுபொருள், கருவி,
இடம், செயல், காலம், என்னு மிவைகளை
வினைமுதல் போலவைத்து வினைமுதல் வி
னையைப்புணர்த்தி ஒரோவிடத்துக கூறவு
ம்படும். (உ-ம்)

இம்மாடியான்கொண்டது } செயப்படு
இச்சோறியான்கொடுத்தது } பொருள்.

இவ்வொழுத்தாணியானெழுதியது கருவி.
இவ்வொடியானிருந்தது இடம்.
இத்தொழில்யான்செய்தது தொழில்.
இந்நாளாயான்பிறந்தது காலம். எனவரும்.

சாயக பொருள், இடம், காலம், கி
ணை, பண்ட, தொழிலென்னும் இவ்வாறுஞ்

சொல்லப்படும் பொருளுக்கு அடைமொழிகளாகவரும் இவ்வடைமொழிகள்- சொல்லப்படும் பொருட்கு இனமாயுள்ள பொருளைவிலக்கிச் சொல்லப்படும் பொருளை யுணர்த்திவரின் இனச்சுட்டுள்ள அடைபெனப்படும் சொல்லப்படும்பொருளி னினத்தை விலக்குதலின்றிவரின் இனச்சுட்டில லா அடைபெனப்படும். (உ-ம்)

[இனச்சுட்டுள்ளவடை]

நெய்க்குடம்	- - -	பொருள்.
குளநெல்	- - -	இடம்.
கார்த்திகைவிளக்கு	-	காலம்.
பூமரம்	- - -	சீனை.
செந்தாமரை	- - -	பண்பு.
ஆடுபாம்பு	- - -	தொழில்.

[இனச்சுட்டில்லாவடை]

உப்பளம்	- - -	பொருள்.
ஊர்மன்னு	- - -	இடம்.
நாளரும்பு	- - -	காலம்.
இலைமரம்	- - -	சீனை.
செம்போத்து	- -	பண்பு.
தோய்தயிர்	- -	தொழில்.

சாயல் அடைமொழிகள் சிறுப, ஃ
மை இனத்தைத்தருதலன்றி இனமல்லதை
புத்தரும். (உ-ம்)

மேலேச்சேரிச்சேவ லலைத்ததென்னு
மிடத்துக் கீழேச்சேரிச்சேவ லலைப்புண்
டதென இனத்தைத்தந்ததுமல்லாமல் அச்
சேவலைபடையார்க்கு வெற்றியாயிற்றென
இனமல்லதைபுத்தந்தது

சாயல் ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒ
ருமுதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்து
வரவும், ஓரடை முதலையாவது சினையையா
வது விசேடித்துவரவும், அடையறித்துவ
ரும்பலசினையள் ஒருமுதலை விசேடித்துவர
வும்பெறும் (உ-ம்)

வேற்கைமூருகன்	}	எ-ம்,
செங்காணா		
சிறுருங்காக்கை	-	எ-ம்,
சிறுகருங்கண்	-	எ-ம்,
பெருந்தோட்சிறிநடை	}	எ-ம்,
புபேரமர்க்கட்பேதை		

வரும்.

சாயல். குறிப்பிடுந் பெருருணை

உளஉ

ப் ரமொழிகள் தொ... வாழிக்கண் ஓ
மாவிடத்துவரும். (உ-ம)

குழைகொண்டு கோழியெதிரும் வா
ழ்க்கையர், என்னுமிடத்துப்பெருஞ்செல்
வத்தினொன்பது குறிப்பா லுணரப்பட்ட
டபொருளாம்.

கல்லைக்கடித்து நன்றாய்ச் சமைத்தா
ய், என்னுமிடத்து நன்றாய்ச் சமைத்தலை
யென்பது குறிப்பா லுணரப்பட்டபொ
ருளாம் மற்றவைகளுமிப்படியே.

சாயடு. சொல்வெச்சம், இசையெச்
சமென இருவகையெச்சங்களுண்டு அவை
கள் பெருமபாலுஞ்செய்யுளிலுஞ்சிறுபா
ன்மை வழுகிலும்பொருள் அகற்றுட் சொல்
வெச்சம் ஒருசொல்லொழியறிற்பது இ
சையெச்சம் இரண்டுமுகலிய பலசொல்
லொழியறிற்பது (உ-ம்)

பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவரீந்தார்,
கிறைவனடிசேராநா, என்னுமிடத்துச்
சேர்ந்தார் பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்,
என ஒருசொல்வருவிககப்படுதலாற்சொல்
வெச்சமாமெனவும்.

அந்தாமனாயன்னமே தின்னையானக
ன்றாற்றுவனே, என்னுமிடத்து என்னுமி
ரினுஞ்சிறந்த தின்ன எனப்பலசொற்கள்
வருவிக்கப்படுதலால் இசையெச்சமா ஷெ
னவுங்கொள்க.

சாயக. அஃபிணைப்பொருள்களுள்
கேளாதவைகள் - கேட்பவைகளாகவும்,
சொல்லாதவைகள் - சொல்பவைகளாகவும்,
நடவாதவைகள் - நடப்பவைகளாகவும், செ
ய்யாதவைகள் - செய்பவைகளாகவுஞ் செந
ல்லவும்படும்

இரவெல்லா தின்ற யீர்ங்கதிர்த் திங்
காள் எ-ம், பகைமையங்கேண்மையுங் கண்
னுணாக்கும் எ-ம், இவ்வழி யவ்வு ரீக்குப்
போகும் எ-ம், தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுந்
ம் எ-ம், வரும்

சாயக. ஒருபொருளினது பண்பு
முதலியவற்றை அப்பொருளினது உடை
மையாகிய மற்றொருபொருண்மேல வை
த்துக்கூறவும்படும் (உ-ம்)

செங்கோல், வீரக்கூடல், எனவரும்.

உளசு.

ஒழிபியல்.

வெவ் காரணங்களி லீ உடையானுடை
யி டையாயும், வீரமுட், அஃனுடைமை
பாற்படுகோலி எமேலும், எழலி ன்மேலும்,
வைத்துக்கூறப்படுதல்காண்ட.

சூரலகூ. சொற்கடோறும் இதனித
னிலக்கணம் இவ்வாறென்று சொல்லப்படு
ந்தாலபிகவும்விரியம்ஆதலாலே மேற்சொ
ல்லப்பட்டவற்றின் இலக்கணங்களை ஏது
வாகத்தொண்டி சொல்லப்படாதவற்றின் இ
லக்கணங்களைபும் ஆராய்ந்தறிந்துகொள்க.

ஒழிபியல் - முற்றிற்று.

தொடர்மொழியதிகாரமுற்றுப்பெற்றது.

திருத்தணிகைக்

கந்திபையர் குமாரராகிய

விசாகபபெரு மாவனையரால்

இயற்றப்பட்ட

புகழிடுகோடிக் திரியக் காண்பீர்

